

O zi din viața Ducelui Mussolini

bun înotător. Vara își duce familia la mare. Ii place mult dansul și uneori, după înot, intră la cazino unde face câteva tururi pe parchet cu vreo fată de țaran.

Aviația e marea sa pasiune încă din 1914, astfel că poartă cel mai mare interes activității fiului său Bruno, în acest domeniu. Skiul este sportul său preferat, iarna. O altă favorită este motocicletă cu care întreprinde adesea excursii la țară, în tovărășia câte unui prieten. Când și când se duce să vadă locurile unde s'a născut și a copilărit. Căsuța părinților săi, situată lângă satul Predappio, în Nordul Italiei, a rămas așa cum a pomenit-o. Pentru locuitorii acestui sătuc, Ducele e tot Benito. Ei nu-i pomenesc niciodată numele de familie. „Benito a făcut astfel; Benito a hotărât astfel”, spun când vorbesc despre el, și-și botează copiii cu numele lui. Relațiile sale cu celelalte ramuri ale familiei Mussolini au fost conservate, rămânând însă cu totul neoficiale. Se spune că în 1922, când a venit la putere, el a întrunit întregul clan și le-a spus:

„Vreau să vă pun în vedere că sunt tot Benito, ruda voastră, dar în cuprinsul Romei nu pot fi decât Primul Ministru al Italiei și vă voi trata ca pe toți ceilalți cetățeni italieni”.

Bărbierul care a creat industria bumbacului

(Urmare din pag. 7-a)

O MAȘINĂ REVOLUȚIONARĂ

Asigurându-și astfel dreptul de proprietate asupra creației sale, Richard Arkwright începe a-i culege roadele. Mașinile sale sunt din ce în ce mai cerute și în scurt timp el realizează o avere uriașă. Apoi, fabrica, lui de filatură ia o dezvoltare atât de mare încât ajunge a fi considerată ca cea mai de seamă din Europa.

Aceasta întreprindere care avea filiale în Lancashire, Devonsire, New Lanark și Cromford a fost premegătoarea stabilimentelor industriale de astăzi. Se muncea de la 4 dimineața până la 9 seara, stăpânul cerând lucrătorilor — cari de altfel erau bine plătiți — maximum de randament.

Mașina de tors a lui Arkwright a adus regularitate și constanță în activitatea lucrătorului și tot el fu acela care, pentru prima dată în istoria muncii introduse metode raționale ce trebuiau să servească apoi de model tuturor întreprinderilor industriale din lume.

Devenit de mai multe ori milionar, fostul bărbier își amintește, însfârșit, că nu știe să citească și nici să scrie și hotărăște să meargă la școală: la epoca aceea amicul avea 50 de ani impliniți!

Apoi venirea onorurilor. În 1789 fu numit șerif suprem al Devons-

hire-ului; funcțiune care-l însărcinează cu aplicarea legilor; iar mai târziu i se conferă titlul de *sir*.

El moare în 1792, la 60 de ani. Luptase din greu dar izbândise. Din bărbier devenise stăpânul netăgăduit al comerțului cottonier.

Mașina lui Richard Arkwright a fost aceea care, coborând prețurile și măbind producția, consacra triumful bumbacului. Exportul de țesături și sculuri de bumbac se ridică de la 335 mii livre 1780 la 33.337.000 livre anual în 1822!

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratamente speciale, pentru hemoizi, varice și flebită. Raze X, Unde ultrasonice, Diatermie, Ultraviolete, etc.

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

Citiți revista

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

Aventura sumbarinului

(Urmare din pag 4-a)

probabilă a unității urmărite, iuteala de suire a păcurei și direcția curenților pentru a identifica apoi cu o exactitate relativă punctul în care se afla submarinul. Ordinul dat de co-

mandant spre a se face uz de cea mai mare iuteală, a oprit scurgerea păcurei și a curățit-o dela suprafața apei smulgând astfel inamicului un minunat sistem de observație.

Imitația nu are valoare!

Mai ales când este vorba de medicamente. Pentru a vă feri de falsificări, fiecare tabletă de Aspirin poartă vizibil crucea »Bayer«

ASPIRIN

contra răcelii, gripei, reumatism

BAYER

VIM

curăță ori-ce

și sticlărie

CITIȚI
MAGAZINUL

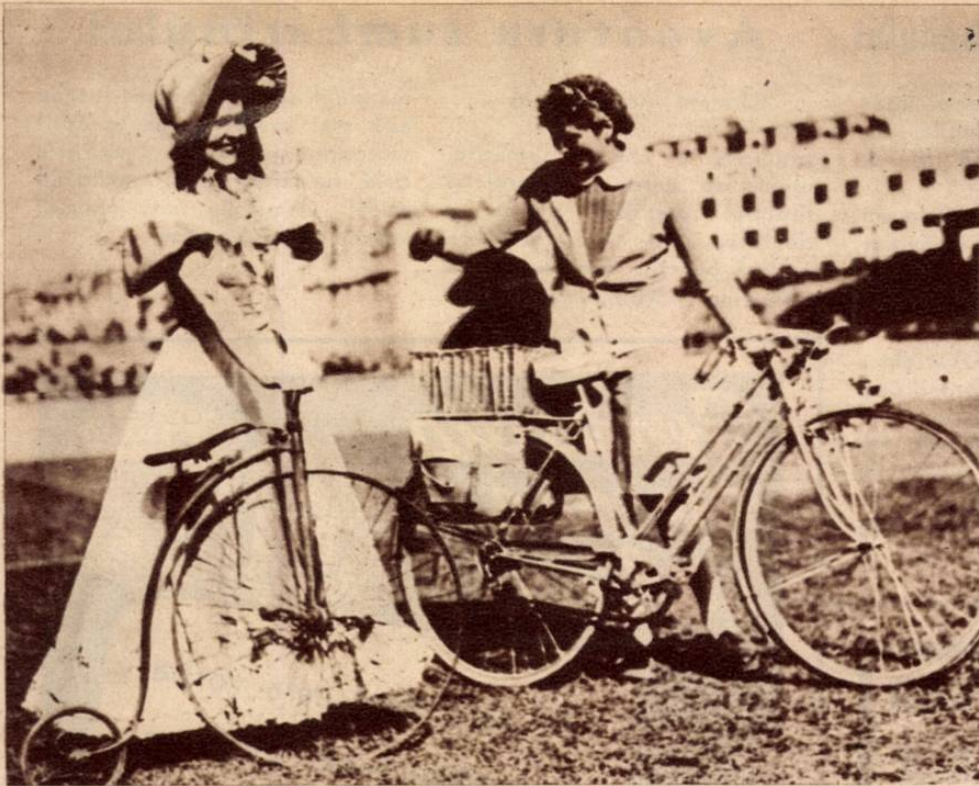
barba dificilă se înmoaie rapid, cu crema de ras

IBBS

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revista săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București, CEC Postal 4083. Red. responsabil: Ionescu T. George (G. R.). Prețul abonamentelor: un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

IMPRIMERIILE „CUVÂNTUL” S. A. R. BUCUREȘTI

ANTICĂ ȘI MODERNĂ, DAR AMÂNDOUĂ SUNT FRUMOASE

La Paris a avut loc o serbare intitulată „Caf Conc” cu care ocazie au fost fotografiate aceste două drăgălașe sportive: una în costumul de epocă și vehiculul potrivit, cealaltă, sportivă modernă.

EXPOZIȚIA DE CIUPERCI

care are loc la Paris în fiecare an, a fost deschisă și anul acesta. O mulțime de producători și consumatori au vizitat standurile acestui târg.

DECÂTEAINEVOE

→
pentru îngrijirea mâinilor, după părerea acestei tinere doamne excentrice. Originalul constă în faptul că fiecare unghie sau cosmetic este fixat pe câte un deget.

TINERE ȚĂRÂNCI DIN LUEMSTEIN

fotografiate în fața frumoasei catedrale.

UN SPORT ORIGINAL

↓
O tânără pereche pariziană și-a construit acest original vehicul compus din două biciclete și un ataș special, cu care poate transporta tot ceea ce îi trebuie pentru excursiile de sfârșit de săptămână.

**ACTUALITATEA
IN IMAGINI**

12 NOEMVRIE 1940

10 LEI

COLECTIA

„IN ACEASTĂ ZI MARE
PENTRU TRON ȘI PEN-
TRU NEAM, DREPT URA-
RE CREDINCIOASĂ, IN-
CHIN DOMNULUI RU-
GĂCIUNEA MEA CA SĂ
VĂ INVREDNICEASCA,
SIRE, SĂ PĂSTRAȚI TOT-
DEAUNA IUBIREA NEA-
MULUI, CA NICIODATĂ
FAPTA MĂRIEI TALE SĂ
NU SE DESPARTĂ DE
INCREDEREA
POPORULUI”.

Din cuvântarea rostită de Dl. General Anto-
nescu cu prilejul festivităților de la Iași.

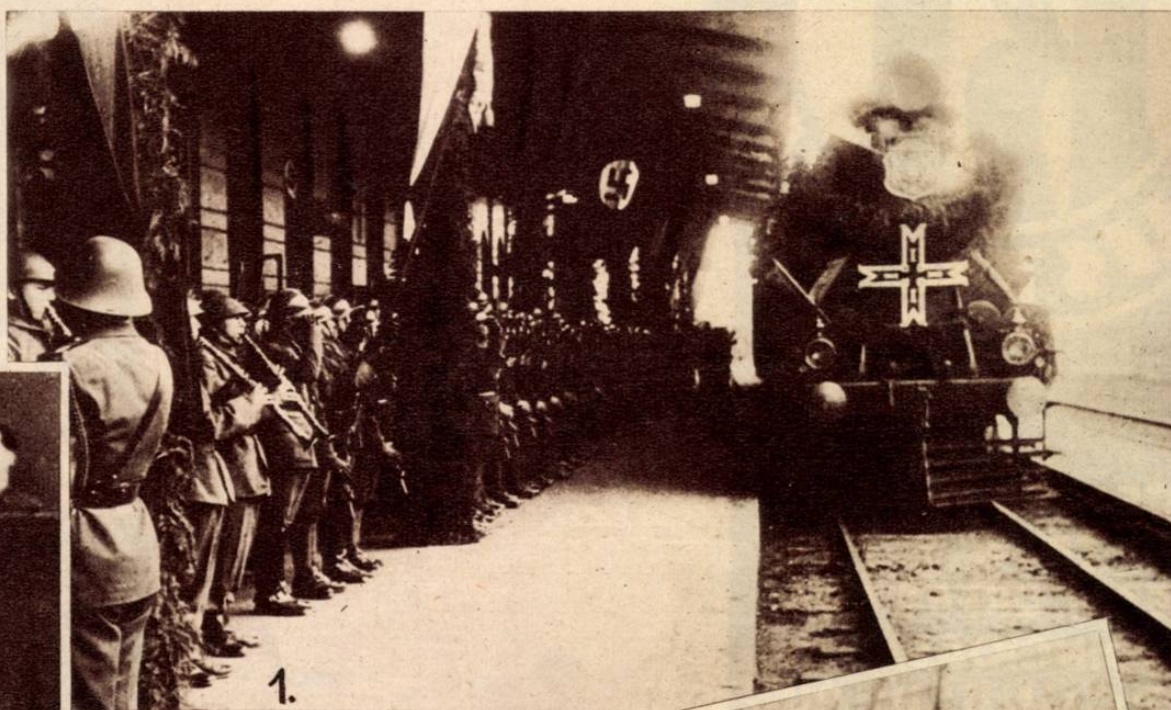
IN ACEST NUMĂR: UN BOGAT RE-
PORTAJ FOTOGRAFIC CU DESFĂȘU-
RAREA GRANDIOASELOR SERBĂRI
LEGIONARE DELA IAȘI

INĂLTĂTOARELE FESTIVITĂȚI

Aniversarea zilei M. S. Regelui Mihai I și comemorarea a 13 ani dela începuturile biruinței legionare

1. Sosirea trenului regal în gara Iași.

2. M. S. Regele Mihai și M. S. Regina-Mamă Elena coborând din tribună.

3. D. General Antonescu, Conducătorul Statului, d. Horia Sima, Conducătorul Mișcării Legionare și d. Prof. Ion Zelea Codreanu în drum spre Mitropolie.

4. Delegația tineretului fascist în frunte cu conducătorul ei, dă onorul la trecerea M. S. Regelui Mihai și a M. S. Reginei. Mame.

DIN CAPITALA MOLDOVEI

M. S. Regele și
M. S. Regina
Mamă primesc
defilarea miilor
de cămăși verzi.

Ministrii și con-
ducătorii dele-
gațiilor statelor
aliate.

Delegația ti-
neretului
german.

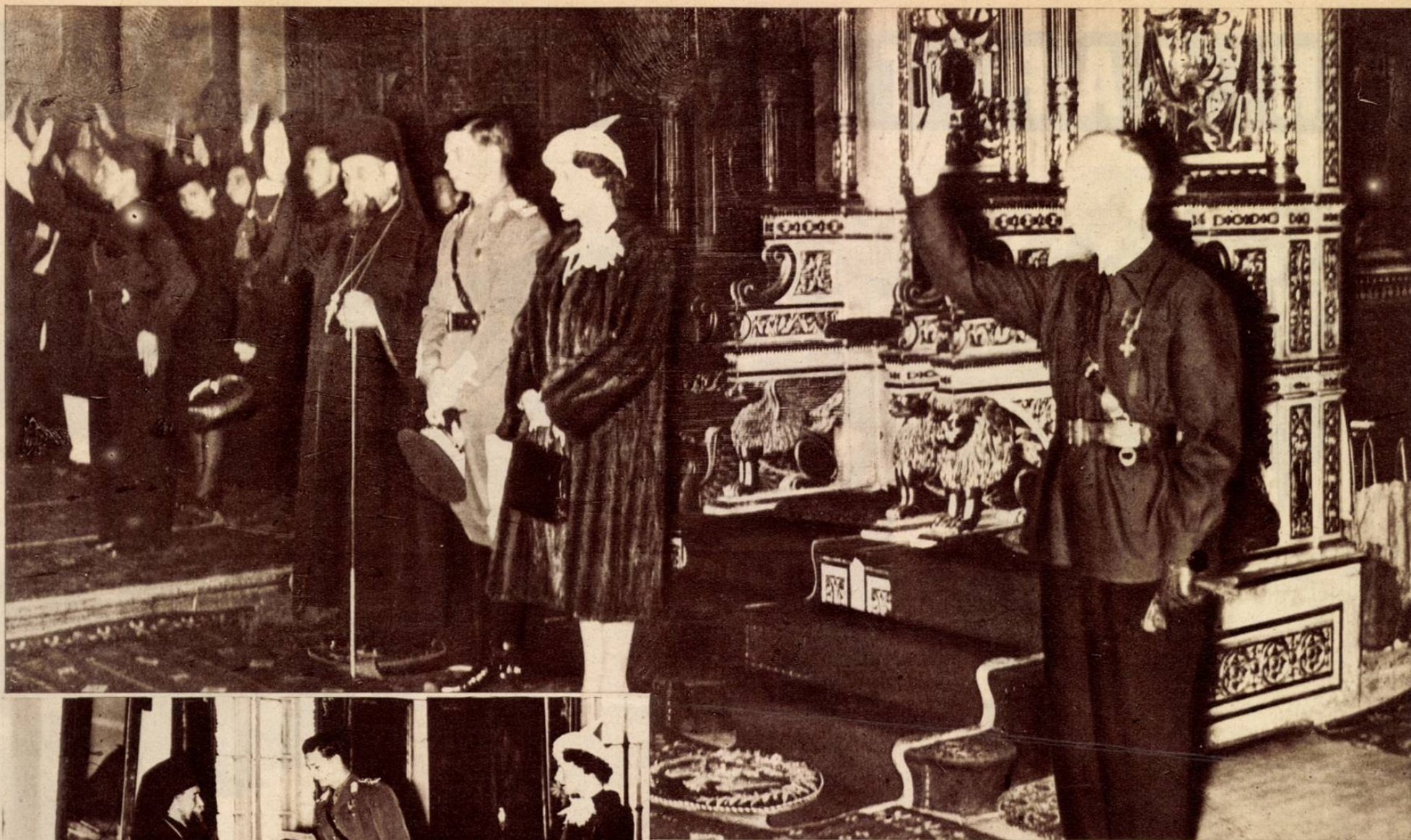

Trec cavalerii
Ordinului Mihai
Viteazul.

Delegația tine-
retului italian.

I. P. S. S. Mitropolitul Irineu al Moldovei prezintă M. S. Regelui Sf. Evanghelie.

Tedeumul dela Mitropolie.

Delegațiile Mișcării Legionare din întreaga țară defilând prin fața tribunei Regale.

Cuvântarea d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului și președinte al Consiliului de Miniștri

Vorbește Conducătorul Statului și miile de tineri veniți din toate unghiurile țării ascultă smeriți elogiul adus Căpitanului și Legiunei biruitoare.

VIM curăță ori-ce

și aluminiu

CITIȚI
MAGAZINUL

barba
dificilă
se înmoaie
rapid,
cu
crema de ras

BĂTĂLIA MATERIELOR PRIME IN CURSUL VEACURILOR

ESSEN.

Cinci lire, dar câtă putere și câtă faimă!
Cine nu știe că Essenul este Mecca oțelului?

Dar nu ne putem gândi la satul de 40.000 suflete de acum 125 de ani, devenit astăzi cel de al șaselea oraș al Reichului (650.000 locuitori) și cel mai mare centru al muncii germane, fără a evoca opera fierarului *Alfred Krupp*. El a fost acela care puse în picioare mica oțelărie pe care părintele său o instalase la Essen, dându-i cu vremea o prodigioasă dezvoltare.

La moartea tatălui, Alfred avea 14 ani. Întreprinderea nu mai mergea deloc. Și împovărat cum era de datorii, fără bani și fără clientelă, n'avea altceva decât s'o lichideze. Era însă cu totul de altă părere și se puse numaidecât pe muncă, împreună cu cei șapte lucrători ai săi.

Dar n'avea bani pentru cumpărarea materiei prime și pentru plata lucrătorilor, oricât de modeste ar fi fost pretențiile lor, clienții nu se îmbulziau.

Reuși a-și procura o mică sumă de împrumut, dela bătrâna sa bunică. Iar problema clienților, se gândi să încerce a o rezolva făcându-se comis-voiajor fabricii sale. Și iată-l cutreerând satele de pe pantele munților oferind meșteșugarilor și negustorilor utensilele sale.

Alfred e neobosit, cu toate acestea, trece an după an și producția e din ce în ce mai redusă. Dar într-o zi, orizontul se luminează puțin. Cu ajutorul unor procedee noi, tânărul reușește să fabrice cilindri excepțional de solizi și de bine lustruiți. Comenzile încep să curgă, dar lui Alfred i se pare că fabrica sa nu este destul de cunoscută și iată-l pornind să-i facă reclamă.

Anul 1834. Alfred Krupp are o idee mare: să utilizeze în fabrica sa ultimele progrese ale tehnicii. Dar pentru aceasta e nevoie de bani. Încearcă printră prieteni și cunoscuți reușind în cele din urmă a se face împrumutat cu o mică sumă de către rudele sale. Și așteptând să-și îplinească un capital, el își redublează eforturile de până atunci pentru sporirea producției și deci a clientelei.

SUB UN NUME FALS

Zelul său este încununat de o considerabilă mărire a cifrei de afaceri ceea ce-i permite să urce la 70 numărul lucrătorilor săi. El are însă de eliminat un concurent: Anglia care vinde pe piața germană un oțel mai bun decât cel autohton. Prin ce secret?

Krupp se hotărăște să-l afle. Și sub un nume de împrumut, el trece în Anglia unde rămâne un an și jumătate, notând cu grijă tot ce vede și aude în cele mai deosebite domenii. Totuși nu reușește să descopere secretul care de altfel nici nu exista.

Revenit în Germania, iată-l consacrandu-se unui nou articol: pușca din oțel turnat. Alfred Krupp trimite câteva exemplare ministerului de război prusian, care i le înapoiază însă cu o notă în care i se face cunoscut că armamentele Prusiei sunt excelente și că ea nu are deci nevoie de altele mai bune. Atunci Krupp trimite modelele ministerului de război francez care le încearcă și se declară

CEL DINTÂIU REGE AL OTELULUI

satisfăcut. Nu-i vin însă nici dela Paris comenzi deoarece puștile sunt prea scumpe. Și atunci Krupp lăsă puștile începând fabricarea unor tunuri din oțel turnat, iar de data aceasta, Prusia nu-i mai trimite modelele îndărăt.

August 1818. Comerțul de arme nu prosperă și atunci Krupp încearcă—cu un succes mult mai mare—construcția de materiale feroviare.

TUNURILE

Ajungem astfel în 1851. Londra organizează o expoziție universală și Krupp nu lasă să-i scape de-a se afirma. Fără a se uita la cheltuieli, el pune să se execute modele deosebit de îngrijite din tot ceea ce fabrica sa produce, adăugând la acestea o mare minunăție: un bloc de oțel de peste 43 chintale.

La expoziția londoneză pavilionul Krupp face senzație și comenzile abundă.

După expoziția din Londra, se organizează în 1855 o altă la Paris, iar pentru aceasta Krupp pregătește alte lucruri senzaționale: un bloc de oțel turnat de 100 chintale și un tun de oțel care cântărește cu o sută de kilograme mai puțin decât acelea ale artileriei de câmp franceză, totodată fiind cu mult mai rezistent.

Tunul acesta atrage atenția tuturor persoanelor competente și, în special, pe aceia a lui *Napoleon al III-lea*.

Natural, Krupp se așteaptă la un mare număr de comenzi (căci începuse să miroase a praf de pușcă) dar prevederile sale nu se realizează. El se ocupă atunci cu fabricare elicelor de vapoare: articol în domeniul căruia reușește a-și asigura un soi de monopol.

Dar într-o zi îi sosește o comandă importantă de tunuri. Aceasta venia din partea Egiptului: 36 bucăți, dintr'odată. Lucrurile rămaseră însă aci căci în domeniul artileriei specialiștii mai discutau încă dacă era cazul să adopte oțelul sau să rămână fideli bronzului. În 1849, chestiunea, cel puțin din partea Prusiei, se rezolvă: ea adoptă oțelul. Iar Krupp primește dintr'odată o comandă de 300 de tunuri. Succesul acesta neașteptat îl determină pe Krupp să se organizeze pe baze mai mari. Curând după aceea, începe avalanșa comenzilor de arme, ce vin în special din partea a două mari arsenale engleze: „Armstrong” și Vickers” cari nu pot fabrica piesele grele ale marinei. Cariera lui Krupp atinge acum apogeul dar el nu se culcă pe lauri. Il înhamă la carul său pe inginerul

Bessemmer care a descoperit un nou mijloc de fabricare a oțelului: e un procedeu pe care-l utilizează imediat și în cel mai mare secret, desemnând noul produs cu indicația „oțel C”.

1862. Epoca marilor organizații. Rusia pierzând războiul din Crimeea, vrea să-și renoveze complet artileria și-i dă lui Krupp o comandă de tunuri în valoare de un milion și jumătate taleri.

Acum, Krupp are șapte mii de lucrători, furnale noi și un poligon de tragere unde se pot pune la probă noile sale modele. S'au schimbat deasemeni multe și în viața sa particulară.

El pune să i se construiască în împrejurimile Essenului o vilă unde găzduiește fără încetare personalități militare trimise de diferite țări. Cine face comerț cu arme trebuie să lucreze în stil mare, și Krupp dăruiește câte un tun fiecărui suveran exotic pe care are ocazia să cunoască în deseale sale călătorii pe Coasta de Azur. Semnificația acestui dar de oțel nu este însă totdeauna

Alfred Krupp, la 75 ani.

—
Europa este cuprinsă de febra generală a războiului și comenzile curg șuvoiu.
—

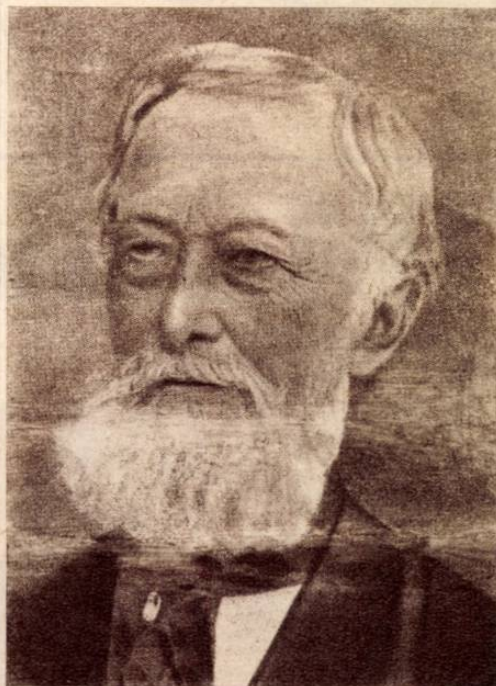
înțeleasă: sultanul Turciei, spre exemplu îi trimite o bijuterie în locul comenzii sperate.

Dar succesul—suntem în 1866—este asigurat. Comenzile curg șuvoiu, din toate părțile. Europa a fost cuprinsă de febra generală a înarmărilor și Krupp realizează o cifră de afaceri fantastică.

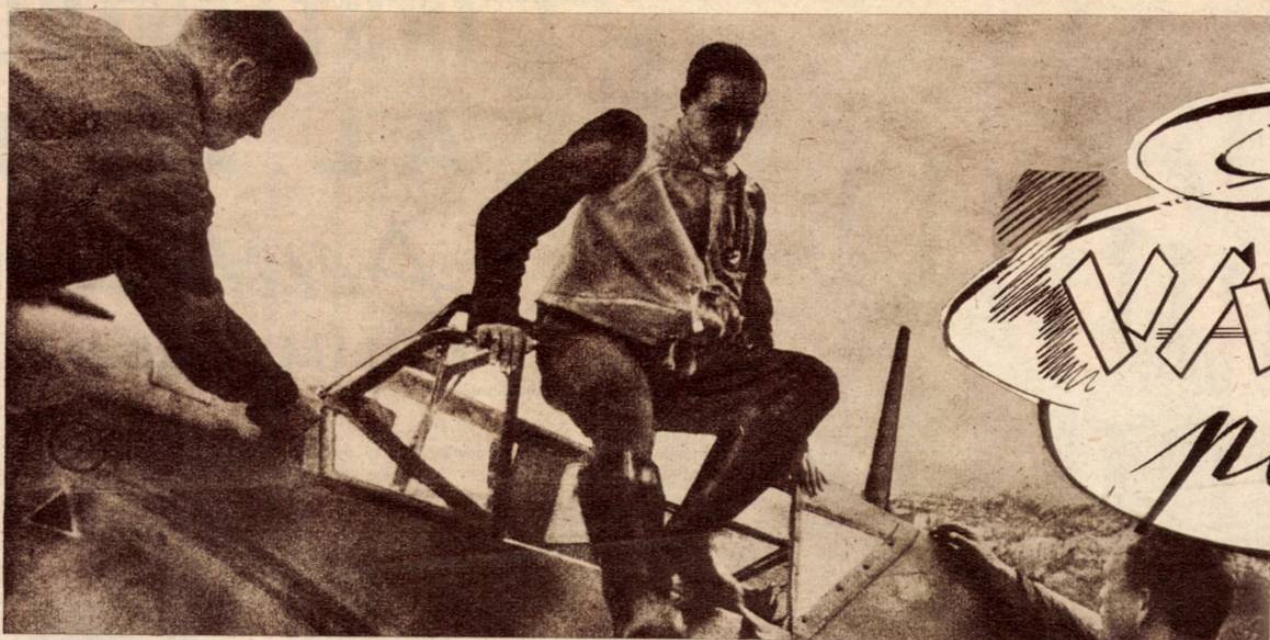
Isbucnește războiul între Franța și Prusia, iar răsunătoarea victorie germană este în bună parte atribuită armelor, lui Krupp. Aceasta îi aduce o nouă avalanșă de comenzi din toate părțile, până și din îndepărtata Chină.

El nu și găsește nici acum astâmpăr. Vrea să asigure în

(Continuare în pag. 11)

Un VÂNĂTOR povesteste

CRONICA eroică a acestui războiu va fi scrisă după ani de zile, atunci când principalii actori ai dramei vor fi oameni bătrâni și când faptele vitejești ai căror eroi au fost, li se vor părea chiar lor neverosimile. Eroismul este un apanagiu al tinereții.

Acei cari se gândesc să fixeze în cuvinte scrise întâmplările acestor vremuri de maximă încordare, ar face bine să asculte povestirile simple ca formă, dar covârșitoare ca fapt, ale piloților avioanelor de vânătoare și bombardament. Aceasta este adevărata istorie eroică a războiului.

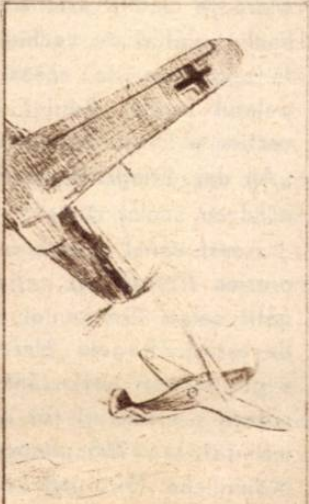
O mare revistă germană a avut originala idee să trimită un reporter și un fotograf la baza unei escadri de vânătoare. Reporterul a înregistrat povestirile piloților cari reveniau din luptă, iar fotograful a fixat pe peliculă momente dintre cele mai interesante.

* * *

Pe aerodromul din X... e liniște. Escadrila a plecat din zori, în misiune. Încordarea așteptării a atins punctul culminant de oarece aparatele ar trebui să apară dintr-o clipă în alta la orizont. În cele din urmă se aude spânăitul unui motor.

Un punct minuscul pe albastrul nepătat al cerului crește neîncetat. Oamenii de pe aeroport au recunoscut pe unul dintre ai lor care se reîntoarce acasă. E aparatul pilotat de un locotenent, acrobat aerian emerit și deținătorul unui record de doborâre a câteva zeci de aparate dușmane.

În câteva clipe aparatul se află deasupra aeroportului. Din clătinatul lui elegant camarazii de pe sol înțeleg că a mai fost doborât un avion (Continuare în pagina 15-a).

„Însoțiam un aparat de bombardament de-al nostru în misiune deasupra teritoriului inamic...”

„...am virat în plină viteză...”

„...inamicul, spre a-mi preveni asaltul, viră la rândul lui, încercând să câștige înălțime...”

Fațada principală a Băncii Reichului, construită în 1934 după planurile arhitectului-șef al băncii, D-l Heinrich Wolf.

Sic transit gloria mundi. Iată ce a rămas din vechile bancnote, care au fost arse.

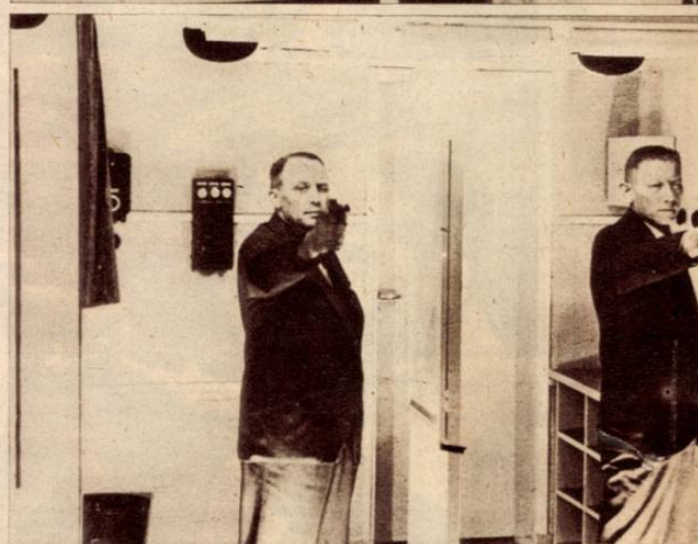
INSTITUTUL DE AL GERM

Deutsche Reichsbank
O PLIMBARE PRIN CL

Banca are o uzină proprie care ar putea alimenta un oraș mijlociu.

Bancnotele ieșite din uz sunt arse în cuptoare.

Fiii funcționarilor băncii sunt inițiați în tainele aero-modelajului.

BANCA Reichului a fost înființată printr-o lege care datează din 14 Martie 1875.

Potrivit unei legi din 1922, Banca Reichului a devenit o instituție autonomă, conducerea ei fiind exercitată numai de directoratul băncii. La 1933 această autonomie a fost suprimată, iar prin legea din 10 Februarie 1937 Banca Reichului a trecut sub complexa autoritate a statului. În Martie 1938 ea a preluat și Banca Națională a Austriei. S'a elaborat o nouă lege de organizare a băncii, concepția național socialistă reglementând și acest domeniu.

Noua și impunătoare clădire a băncii, este una dintre primele realizări ale programului de construcții național socialist. La 5 Mai 1934, într'un cadru festiv și în prezența d-lui *Adolf Hitler* și a marelui *von Hindenburg*, pe atunci președinte al Reichului, s'a pus piatra fundamentală a noilor construcțiuni.

Măreața clădire este situată în centrul Berlinului, alături de vechiul edificiu al băncii. În apropiere de această clădire se află palatul regilor Prusiei, precum și vechiul cartier al orașului, cunoscut sub numele de „An der Friedrichsgracht”, așezat pe canalul cu acelaș nume.

Acest canal poartă numele marelui rege prusian *Friedrich cel Mare*, care a pregătit calea Germaniei spre Marele Reich de astăzi. Regele *Friedrich cel Mare* a pus bazele unei sănătoase politici monetare prusiene și tot el este acela care a înființat la 1765 „Banca regală prusiană” (*Königliche Giro-und Lehabank*) din care a

EMISIUNE ANIEI: *Reichsbank* ADIREA BĂNCII

Dr. Walther Funk, președintele Băncii Reichului, examinează, împreună cu cei 2 vicepreședinți de curând numiți de Führer, proiectele unor noi bancnote de 20

O magazie de lingouri de aur a Băncii Reichului

Deasupra clădirilor vechiului Berlin se înalță o terasă imensă unde personalul poate să practice exerciții de educație fizică și de gimnastică. În fund se vede cupola domului din Berlin

Una din sălile de mese din timpul prânzului. Farfuriile sunt duse pe stelaje, pe roțile.

În subsolurile băncii se află un mic poligon, unde personalul învață să tragă cu pistolul.

luat mai târziu ființă Banca Reichului. De 175 de ani dăinuiește institutul care prin controlul său asupra valorilor, stăpânește și determină întreaga viață economică a Reichului. Intreaga politică valutară a Europei este influențată de aci și tocmai în epoca aceasta, Banca Reichului are o însemnătate atât de mare, în cât poate fi considerată drept centru al vieții economice a Europei întregi. Faptul că Ministrul Economiei Reichului este una și aceeași persoană cu Guvernatorul Băncii Reichului, d-l *Walther Funk*, subliniază puternica poziție pe care se sprijină politica valutară a Germaniei. În încăperile institutului german de emisiune, domnește un spirit de progres și o voință de înfăptuire. Conform aceluiaș spirit de progres și celei mai adevărate concepții sunt tratați și salariații de toate categoriile. Aceștia au la dispoziție minunate săli de recreație și grădini amenajate pe acoperișul clădirii. Medicii instituției veghează ca sănătatea funcționarilor și lucrătorilor să nu fie prin nimic vătămată. Clinica băncii are tot felul de medici specialiști. Condițiunile de igienă sunt cele mai bune. Sălile de lucru sunt mari, luminoase și bine aerisite. Exercițiile fizice sunt practicate de întregul personal. Direcțiunea arată o grijă tot atât de mare și copiilor funcționarilor și lucrătorilor. Institutul mai organizează pentru funcționari diferite cursuri de perfecționare. Nici tirul nu este uitat, un mic poligon de tragere fiind instalat în subsolurile băncii. La prânz, întregul personal ia masa în frumoasele săli ale cazinoului, unde asemenea unui mare și elegant restaurant, la o masă nu pot lua loc decât 4 persoane. Chelnerițe impecabil îmbrăcate servesc feluri de mâncare gustoase și îndestulătoare. Așa se scurge viața în această cetate a economiei tuturor țărilor continentale.

Medicul instituției examinând o funcționară.

ANGLIA ȘI JAPONIA

În luna Iulie, deci înainte de semnarea pactului tripartit, ziaristul japonez Kawakami, a publicat un studiu asupra politicii Americii, Angliei și Japoniei în Extremul Orient. Vom rezuma în cele ce urmează acest studiu care este o limpede prezentare a 20 de ani de istorie a Asiei Orientale. Trebuie să avertizăm pe cititori că autorul este un reprezentant al acelei mici minorități a opiniei publice japoneze, care, până în ultima vreme, credea în posibilitatea unei reglementări amicale a raporturilor dintre Japonia și Anglia, sau în colaborarea celor două țări

IN
EXTREMUL
ORIENT

În prezența Führerului-Cancelar și a delegațiilor celor trei state semnatare, d. von Ribbentrop definește în linii largi însemnătatea istorică a pactului încheiat.

DUPĂ conferința dela Washington din 1921-22, politica Statelor Unite în Extremul Orient, a fost bazată pe postulatul identității intereselor Statelor Unite și Angliei în China. De aceea Washington-ul socotea în mod sigur, că acțiunea engleză în Extremul Orient va fi paralelă cu a sa. Dar această presupunere n'a fost mereu justificată de fapte, căci în ultima vreme politica engleză a fost dese ori contrarie dezideratelor americane.

„Actualul războiu european, prin necesitatea imperioasă în care se găsea Anglia de a menține bune raporturi cu Statele Unite, a dat momentan credit teoriei americane în privința unei acțiuni paralele între cele două națiuni în Extremul Orient”.

„Ironia destinului—spune mai departe autorul, a făcut ca același războiu să conducă Anglia spre o împăcare cu Japonia”. De unde deduce Kawakami acest lucru? care au fost simptomele acestei încercări de apropiere a Angliei de Japonia? E greu de răspuns, sau imposibil chiar. Presiunea Japoniei asupra Angliei în China, asumase un caracter de adevărat „războiu nedeclarat”. Pe toată linia intereselor sale extrem-orientale, Anglia era obligată să bată în retragere.

După războiul mondial, Imperiul britanic nu era sigur dacă trebuia să pună capăt alianței cu Japonia. În Anglia, atât guvernul cât și opinia publică erau favorabile menținerii acestei alianțe. Dar într-o conferință imperială, care s'a ținut la Londra în 1921, India, Australia și Noua Zeelandă au fost împotriva încetării alianței, în timp ce Canada, sub influența Americii, insista pentru anularea ei.

Guvernul din Washington a luat în mod formal atitudine împotriva alianței anglo-japoneze, deși de ambele părți s'au dat asigurări că alianța nu va funcționa împotriva Americii unite.

Această rezervă era concepută în termeni următori:

„Da ă una dintre părți va încheia un tratat de arbitraj cu o a treia putere, se convine că nimic din acest tratat nu va implica pentru vreuna din părți obligația de a face războiu împotriva puterii cu care s'a încheiat tratatul de arbitraj”.

Senatul american n'a ratificat însă tratatul de arbitraj cu Anglia. Atunci, Tokio și Londra au lămurit că se considerau angajate față de rezerva stipulată în tratat, întrucât considerau tratatul comisiunii Bryan din 1914, ca un acord de arbitraj general. Însă Washington-ul n'a fost satisfăcut de această explicație, amenințând Anglia cu represalii diplomatice în cazul reînnoirii alianței cu Japonia. Ce altceva determina Anglia să dorească această alianță, decât amenințarea germană, care apăruse din nou?

În fapt, Marea Britanie se afla în fața unui pericol cu totul nou: acela al revoluției la marginea imperiului său: în Afganistan, în India și în China. Pentru a para această nouă amenințare, Anglia avea interesul să mențină relațiuni amicale cu Japonia, știind că Japonia era un adversar periculos al Chinei. Pe de altă parte, Anglia mai avea un puternic motiv de a considera alianța ca esențială pentru interesele britanice, întrucât Marea Britanie nădăjduia ca, urmărind o politică amicală, să poată înfrâna ambițiile Japoniei.

În ajunul conferinței dela Washington, în nădejdea de a salva alianța, Anglia și Dominioanele, exceptând Canada și Africa de Sud, au propus a întruni la Londra o conferință internațională pentru a discuta situația din Extremul Orient. America se opuse. S'a ajuns astfel la conferința dela Washington, în care alianța anglo-japoneză a fost dizolvată și înlocuită cu așa zisul „Tratat al Celor Patru Puteri ale Pacificului”.

INCERTITUDINI

Noua situație politică nu satisfăcea Japonia, care era obișnuită să conteze pe cooperarea engleză și pe ajutorul englez pentru a-și menține poziția politică și economică în China. Japonia avea senzația că se prăbușise piatra unghiulară a diplomației sale.

Oamenii de stat japonezi știind că Statele Unite erau responsabile de sfârșit-

Dr. Von Ribbentrop, ministru de externe, iscăind pentru Germania pactul tripartit.

Dr. Kuru, însărcinat de afaceri, iscăind în numele Împăratului Japoniei.

Contele Galeazzo Ciano, iscălește pentru Imperiul Italian.

tul acestei alianței, au adoptat o politică amicală față de America și încercară să canalizeze sentimentul public în acest sens. După părerea lor, războiul mondial dăduse Angliei o lovitură. America devenise prima putere a lumii.

Japonia trebuia să facă față acestei noi situații schimbându-și orientarea diplomatică, dat fiind că influența ei crescândă în China o putea face să intre în conflict cu Marea Britanie, ale cărei interese în China erau vaste, în timp ce orice conflict cu America putea fi ocolit prin faptul că interesele Statelor Unite, în această parte a lumii, erau restrânse.

Aceste condițiuni determină Japonia să favorizeze o politică de prietenie cu Washington, mai mult decât cu Londra. Publicul japonez, ignorant în privința participării Americii la ruptura alianței anglo-japoneze, era făcut să creadă că Anglia, după ce trăsese din alianță toate foloasele, lăsa Japonia în impas.

Această convingere, împreună cu crescândă simpatie față de englezi (în China), făcea situația Angliei din ce în ce mai grea. La sfârșitul lui 1936, naționaliștii chinezi și alți emisari, pătrunseră în China meridională și se stabiliră în valea fluviului Yang-Tzel, dealungul liniei de influență engleză.

Zadarnic guvernul englez nădăjduia să fie ajutat de Tokio și Washington. În timp ce răceala Japoniei era ușor de înțeles, englezii care-și aminteau de promisiunea de cooperare a Americii, rămaseră profund surprinși de atitudinea Statelor-Unite. Date fiind împrejurările, Angliei nu-i mai rămase decât să se retragă din fața naționaliștilor chinezi. Guvernul englez făcu eforturi pentru a-și dobândi simpatia naționaliștilor chinezi. Dar aceștia au răspuns ocupând concesionile engleze din Hankow și Kin-King și comitând acte de violență. Situația devine atât de gravă încât la 9 Mai, Sir Austen Chamberlain, vorbind în Camera Comunelor, admise că guvernul naționalist n'a ținut seamă de spiritul tratatului din Hankow și că n'a încercat măcar să răspundă la atitudinea amicală pe care Anglia a avut-o față de el „și declară că, cu toate acestea” guvernul englez, după provocările primite, nu vrea să părăsească nădejdea că politica sa amicală va fi favorabilă văzută de un guvern chinez, liber de influențe străine și deci în măsură să se dedice cauzei intereselor chineze”.

Poziția Angliei, din punct de vedere comercial era tot atât de rea ca și din punct de vedere politic; numeroși comercianți englezi din China, boicotați de chinezi, atacați de agitatori și nesiguri de valoarea alianței americane, începură să ceară orientarea politicii externe engleze spre Japonia.

Cercurile observatoare engleze împărtășeau aceste opinii; guvernul, deși avea intenția să abandoneze politica adoptată la conferința din Washington, simțea impasul în care se afla, de când abandonase Japonia și adoptase prietenia cu America, care era inoperantă.

Anglia, pentru a îmblânzi pe naționaliști, propuse legalizarea anumitor impozite, impuse de naționaliștii chinezi prin violarea vechilor tratate. America avea impresia că Londra, îi lua locul de „frate mai mare” al Chinei, pe care înțelegea să-și lasigure. Atuncia Kellogg vru să arate solitudinea americană pentru „unitatea, independența și prosperitatea Chinei” și declară că Statele Unite erau gata să înceapă discuții pentru a acorda Chinei complectă autonomie în materie vamală. În tratatul semnat la 25 Iulie 1928, de T. V. Soong, ministru de finanțe chinez și de John V. A. Mac Murray, ministru Americii la Peking, Statele Unite recunoșteau „principiul Completei Autonomii Naționale în materie vamală”.

DISENSIUNI ANGLO-AMERICANE

În 1931, „incidentul din Mancuria” scoase în relief antagonismul anglo-american. Secretarul Statului american Stinson ceru de mai multe ori la Societatea Națiunilor să se înfrâneze agresiunea japoneză, dar zadarnic. Atunci făcu presiuni pe lângă Foreign Office pentru sprijinirea cererilor americane, zadarnic. În cele din urmă propuse ca Anglia și Statele Unite să apeleze împreună la spiritul tratatului „celor 9 puteri” pentru a aplica Japoniei sancțiuni economice. John Simon ministru de externe respinse propunerea.

Din punct de vedere englez Mancuria era un teritoriu excentric la extremitatea Chinei, unde Anglia avea puține interese, pe care le putea abandona, în timp ce pentru ea era mai înțeleaptă adoptarea prieteniei cu Japonia, care i-ar fi salvat interesele sale mari cu China. Statele Unite n'au recunoscut Mancuria. În schimb Anglia trimise o misiune economică fără caracter oficial sau politic, „în frunte cu Ioad Baruby”, reprezentant al Federației industriei britanice. Un an mai târziu, o misiune americană făcu un ocol prin Extremul Orient abținându-se de a vorbi în rapoartele întocmite despre Manciuiko.

La 18 Aprilie 1934 ministrul de externe japonez, declară că ajutorul militar dat de puteri streine Chinei, ar turbura pacea în Extremul Orient și că deci Japonia, înțelegea să împiedice atari încercări.

Diferite glasuri alarmate au determinat această declarație. Se spunea că America furnizează Chinei avioane și piloți și că ea obținuse baze aviatice pe coasta din Fukien, că Sir Frederik Leith-Ros, studia acordarea unor largi ajutoare financiare și militare Chinei, că Societatea Națiunilor a trimis consilieri militari să ajute guvernul din Nan King.

La 30 Aprilie d. Cordell Hull a declarat că „după părerea opiniei publice și a guvernului american, nici o națiune nu putea fără consimțământul altor națiuni interesate, să rezolve situații cari implicau drepturi,

obligațiuni și interese ale altor state suverane”.

Anglia ținea un alt limbaj. La 19 Mai 1934, Sir John Simon desminteă svonurile după cari Anglia urmărea conservarea integrității teritoriale din China. Toate acestea dovedesc că Anglia vroia să ducă o politică pașnică și amicală față de Japonia.

Dela izbucnirea războiului chino-japonez din Iulie 1937, unele incidente ce s'au produs, ca scufundarea canonierei engleze Ladybird și bombardarea automobilului englez pe șoseaua Nanking-Shanghai, au rănit orgoliul britanic.

Dar cu toate aceste incidente subsista posibilitatea ca Anglia și Japonia să se înțeleagă. La conferința de la Bruxelles din 1936, convocată pentru a studia acțiunea japoneză în China, d. Eden — pe atunci Secretar de Stat la Afacerile Străine — luă poziție împotriva opiniei delegatului american Norman H. Davis, demonstrând astfel încă odată că Anglia nu vroia cu nici-un chip să-și învenineze raporturile cu Japonia, mai ales când situația din Europa devenea din ce în ce, mai obscură. La 15 Iulie 1939, ambasadorul englez la Tokio, Sir Robert Craigie, începu convorbiri cu ministrul japonez de Externe Arita, pentru a rezolva chestiunea extrădării a 4 teroriști chinezi, cari asasinaseră pe teritoriul concesiei din Tientsin pe Intendentul general japonez al vâmlor.

La 24 Iulie părțile s'au înțeles nu numai cu privire la „incidentul din Tientsin” ci și cu privire la chestiunea chineză în general, iar Sir Robert Craigie întocmi următorul memorandum: „Guvernul britanic recunoaște deplin situația actuală în China, unde ostilități pe scară întinsă sunt în continuă creștere și ia notă că atâta timp cât această situație va continua, trupele japoneze în China au drepturi speciale pentru asigurarea ordinii publice în zonele ocupate, și că ele au dreptul să schimbe orice lucru sau fapt care li s'ar părea un avantaj pentru adversar. Guvernul Regatului Unit nu are nici-o intenție de a favoriza orice fapt sau măsură contrară atingerii scopurilor suszise de către forțele japoneze, și alege această ocazie pentru a-și desvălui politica în această privință, asigurând autoritățile și pe cetățenii englezi că trebuie să se abțină de la orice fapte sau măsuri potrivnice Japoniei”. Când „memorandum-ul” fu dat publicității, Washington-ul se simți contrariat și la 26 Iulie Departamentul de Stat american notifică hotărârea de a abroga tratatul comercial japono-american din 1916.

Ministerul de externe japonez anunță în mod public că o asemenea măsură din partea Americii trebuia pusă în legătură cu faptul că la Tokio continuau tratative pentru un acord anglo-japonez.

La 5 August 1939, în Camera Comunelor, D. Chamberlain explica de ce situația europeană nu permitea ca acțiunea engleză în China să fie egală cu acțiunea americană:

„Noi ne vom forța să fim răbdători și să dovedim moderația noastră rațională, recunoscând că dincolo de regretabilele incidente, japonezii pot avea motive să se îndoiască de noi. Înainte de toate nu trebuie să uităm că vom avea de examinat în cursul lunilor viitoare, probleme mai grave și mai apropiate”.

Kavakami spune: „In afară de amenințarea unui război de lungul Măneei, Anglia trebuia să considere posibilitatea și chiar probabilitatea ca Japonia să se unească cu Axa, pentru a forma un front militar în contra Franței și Angliei”. Situația a devenit și mai complicată după ce Germania, alinându-se cu Rusia, începu să facă presiuni la Tokio, pentru ca și acesta să se alieze cu Moscova, în scop de a forma un mare bloc de forțe de la Rin la Pacific. Anglia mai trebuia să se gândească și la expirarea tratatului comercial japono-american care avea un antagonism în Japonia și America.

În urma acestei situații politice, convorbirile anglo-japoneze la Tokio au fost suspendate, dar numai pentru puțin timp, căci după izbucnirea războiului european din Septembrie 1939, Anglia țintea mai mult ca oricând necesitatea de a stabili raporturi mai bune cu Japonia.

În primul rând a satisfăcut cererile japoneze asupra unor chestiuni economice și militare la Tien Tsin. În Iulie, consimți să redea pe cei 4 teroriști chinezi și luă măsuri la colaborarea între poliția Concesiei engleze și autoritățile japoneze. De asemenea, problema banilor depozitați la o bancă naționalistă aflată în Concesiunea britanică (circa 8 milioane lire sterline) precum și problema valutei guvernului naționalist, erau aproape soluționate.

La 28 Martie 1940, ambasadorul englez surprinse pe americani și pe japonezi cu un discurs în care se cerea în mod clar ajutor japonez.

America se alarmă din nou, iar Londra căuta să demonstreze că discursul n'avea nici o importanță politică.

Trei zile mai târziu d. Cordell Hull, într'un limbaj mai ferm ca de obicei, denunță constituirea guvernului secesionist al lui Wang-Ching-Wei. Londra păstra tăcere.

În timp ce America vorbea de un embargo împotriva Japoniei, Anglia căuta să-și amelioreze raporturile cu Tokio și, în acest scop, accepta comanda unei mari cantități de petrol.

URMĂRILE RĂZBOIULUI ACTUAL

Ultima evoluție a situației în Extremul Orient este prea recentă pentru a fi amintită. Japonia, din diverse motive, mai

ales economice, caută să ajungă la o înțelegere cu Statele Unite. D. Cordell Hull declarase însă, condamnând regimul Wang-Ching-Wei că „guvernul american face cele mai ample rezerve pentru integritatea drepturilor sale în baza dreptului internațional și a tratatelor existente”.

Aceasta însemna că Statele Unite cereau să li se garanteze dreptul de a promova în Asia comerțul american.

Japonia se găsi în situația de a căuta în alte țări materialul de războiu necesar. Ea dădu să se înțeleagă că va lua din Indiile olandeze și din coloniile engleze furniturile trebuincioase. În afară de asta, se puse chiar în mișcare, pentru a culege roadele prăbușirii Franței și Olandei.

Pentru a consemna evoluția prezentă și viitoare a faptelor, a intervenit pactul tripartit.

Cimentarea raporturilor italo-germano-japoneze și o colaborare mult mai strânsă în toate domeniile între aceste trei mari puteri, cari vor hotări soarta lumii viitoare, e prezentată Americii în clipa când ea abia a început să se înarmeze.

Cel dintâi rege al oțelului

(Urmare din pag. 6-a)

Industriei sale materiile prime pentru a-i da o dezvoltare din ce în ce mai mare. Cumpără mine de fier din țara sa și trimite patru bastimente în curse transoceanice pentru a-i aduce minereul necesar din care va fabrica oțeluri după o nouă formulă „Siemens-Martin”.

SFÂRȘITUL

Iar în acest timp, uzinele au o activitate fără precedent. Toată lumea muncște cu drag căci Krupp a avut grijă să asigure o viață bună lucrătorilor săi la care s'a gândit mereu, încă din zilele negre ale începutului. Acum, el le-a făcut case, spitale, clinici, cooperative. La 75 de ani Krupp muncște, muncște mereu, fără preget. Își petrece întreaga zi la uzină și atunci când suferințele bătrâneții îl ținuesc în pat, el își schițează modele noi ce urmează a fi puse în lucru la vremea lor. Moare în Iulie 1887, liniștit și împăcat cu sine căci visul tinereții sale — de a deveni cel mai mare industriaș din țară — se realizase în întregime.

Total
TABLETE
suveran
la
bolile
reumatice
și boli provenite din
răceli

Tineretul Europei Moderne

Exerciții practice de tragere cu arma: descoperirea țintei și luarea liniei de ochire.

Un soldat întors de pe front stând de vorbă cu tinerii elevi ai institutului.

STATELE europene se orientează astăzi spre căi noi. Nu este locul și nici în intenția noastră să analizăm aci aceste orientări. Ceea ce vrem este să aducem la cunoștința cititorului felul în care înțeleg conducătorii statelor cari dictează astăzi noua disciplină europeană să-și crească tineretul.

Fără îndoială că problemele pedagogice nu sunt o invenție a zilelor noastre. Până mai deunăzi însă, tineretul era educat într'un spirit care se pare a nu fi fost cel mai fericit. În orice caz, în zilele noastre este neîndoielnic că progresele cele mai însemnate în domeniul pedagogiei au fost făcute de Germania.

Înainte vreme se socotea că țara în care pedagogia se află pe treapta cea mai înaltă este Anglia. Într'adevăr, în insulele britanice există cele mai vechi instituții de educare a tineretului, și multe din regulile fundamentale ale pedagogiei

moderne au fost cercetate și aplicate pentru prima oară în Anglia. Nu este însă mai puțin adevărat că în acest domeniu Anglia a cunoscut din totdeauna concurența Germaniei.

Instituțiile germane pentru educarea tineretului sunt cel puțin tot atât de vechi ca și cele britanice, iar în ceea ce privește metodele este suficient să amintim că printre marii pedagogi ai lumii se numără foarte mulți germani.

O mare revistă a publicat recent un reportaj în legătură cu educarea tineretului german. Reporterul fotograf a trăit câteva zile la Sculpforta, un foarte vechiu institut pedagogic, pe băncile căruia au studiat mulți dintre acei al căror nume a trecut de mult granițele patriei lor. Este destul să-i amintim pe *Klopstock*, *Fichte*, *Nietzsche*, *Lamprecht* și *Ranke*.

Se povestește în legătură cu institutul dela Sculpforta o anecdotă care nu este lipsită de humor. Un colegiu britanic vizitase colegiul german. După uz, germanii au fost invitați la rândul lor în Anglia. Gloria colegiului britanic era marea sa de festivități a colegiului, care fusese construită cu șase sute de ani mai înainte. La remarcă insistență a gazdelor cu privire la vechimea institutului, conducătorul studenților germani replică liniștit:

— Șase sute de ani? Interesant. S'ar putea spune că vă numărați printre primii din Europa. Evident însă că mai aveți două secole spre a atinge vârsta colegiului nostru!

La Sculpforta viața s'a modernizat. Pe coridoarele majestuoase de piatră nu mai întâlnești studenții vremurilor trecute. În atmosfera care a rămas aceeași de secole încoace palpită vieți tinere, înregistrate integral mentalității moderne.

Programul colegiului este foarte greu. În primul rând elevii sunt interni și deci obligați să se supuie unui regim semi militarizat. Ziua de lucru începe în zori și este anunțată de un gornist dintre elevi. În sălile imense începe viața fremătătoare. Tinerii elevi sar din paturi și se reped la lavoarele — care nu au decât apă rece. Toaleta se face minuțios, sub supravegherea pedagogilor, după care toți revin în dormitoare unde începe curățenia localului. Când treaba este terminată, copiii pornesc în pas alergător în curtea institutului,

Un grup de elevi cari fac antrenament zilnic pentru sborul fără motor.

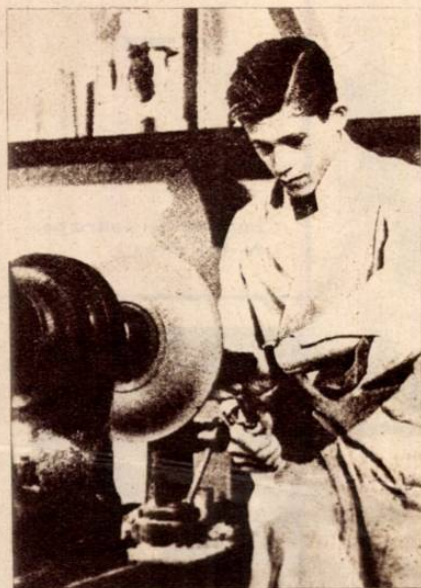
Clipse de răgaz, după munca încordată a zilei...

unde se face apelul de dimineață precedat de ridicarea pavilionului. După aceea se dă programul zilei și toată lumea trece în sufragerie unde se servește cafeaua cu lapte sau ceaiul.

Programul pedagogic este destul de încărcat. În afara studiului propriu zis, educația fizică ocupă un loc de frunte. În primul rând, la Sculforta, nu sunt admiși decât copiii cari fac dovada unor excepționale calități fizice și intelectuale. Spre a fi admis în colegiu candidatul trebuie să facă dovada curajului, trecând râul Saal atârnat de o frânghie. Lucrul nu este prea ușor, deoarece acest curs de apă este extrem de repede.

Timpul repausului, elevii și-l petrec cu folos consultând biblioteca institutului.

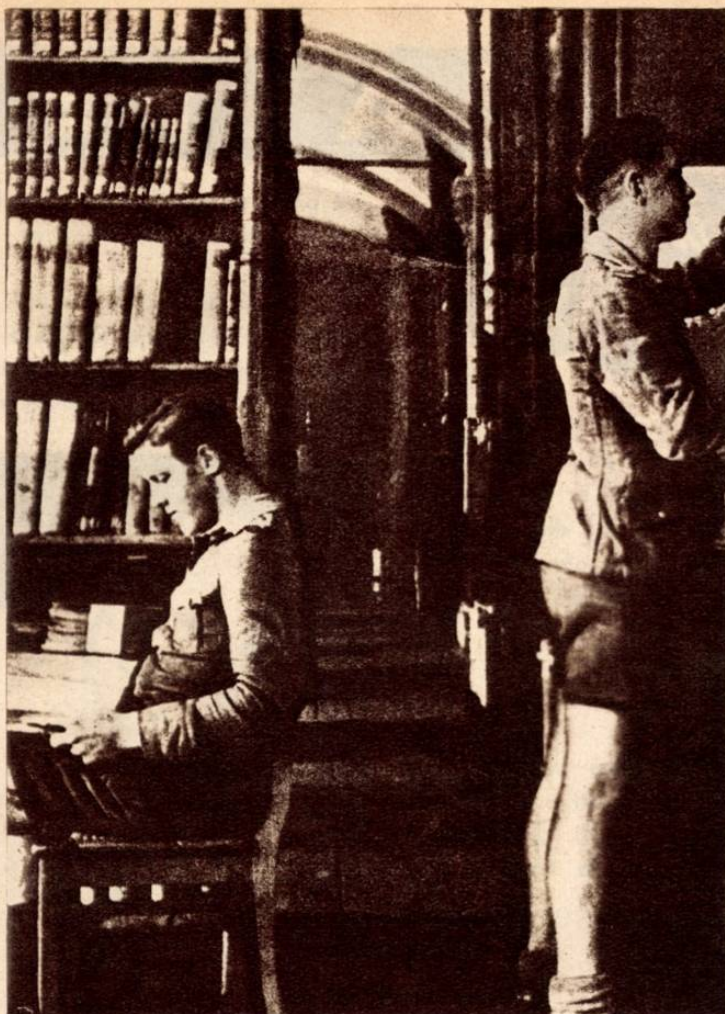

În atelierul de mecanică.

În programul colegiului sportul ocupă primul loc. Elevii sunt antrenați în aceeași măsură la box, echitație, tenis, scrimă, tir, ca și în sborul fără motor. După orele de antrenament, urmează ore de atelier când fiecare trebuie să învețe să monteze și să demonteze un motor de automobil sau motocicletă.

Elev radio-telegrafist în camera de recepție.

Un curs de istorie politică a continentului european ținut în fața elevilor la Institutul pedagogic din Sculforta.

În alte zile elevii sunt trimiși pe câmp să ajute agricultorilor sau într'un orașel apropiat unde sunt mine și unde lucrează o vreme alături de mineri. În felul acesta, statul caută să formeze elemente de elită, care la un moment dat să poată ocupa posturile de conducere. Este vorba de oamenii cari trebuie să fie desăvârșiți din toate punctele de vedere, spre a putea fi utili colectivității.

*Cine o vede, o
invidiază pentru dinții
ei frumoși și albi*

**Pasta de dinți
Chlorodont**

Contra constipației

Leo-Pills — compus numai din materii pur vegetale — un laxativ ușor și cu efect sigur. Absolut nevătămător chiar și la o întrebuințare îndelungată

În cutii de 20 și 60 pilule.

Leo-Pills Laxativ

AVEȚI TIMP 10 MINUTE ?

VENIȚI SĂ ASISTAȚI LA DEMONSTRAȚIA

cu aparatul de tricatat cu mână, TRICO-RECORD, cu ajutorul căruia tricotați într'o zi mai mult de cât cu mână în 5 zile. Se execută orice model. Puteți întrebuința orice fel de fir. Se economisește 30% material. Lucrul este de mână, deci poate crește, scade și desface.

În câteva ore tricotați o rochie, pulover sau bluză. Manipularea extrem de simplă. Instruirea gratuită. Prețul Lei 1.500.

Cereți prospect la : TRICO-RECORD, București, str. Mămulari 26. Sucursala Ploiești, str. Unirii 4. Provinciali, nu este necesară deplasarea la București; comandând un aparat contra ramburs, vă instruiem gratuit în județul Dv.

CĂUTAM REPREZENTANȚI EXCLUSIVI PENTRU TOATE JUDEȚELE DIN ȚARĂ.

„REALITATEA FEMEII”

Invățați să vă faceți toaleta fără apă!

DE câte ori n'ați șovăit să vă spălați părul pentru că ondulațiile vă erau încă proaspete și pentru că, pe urmă, vă era teamă că nu veți fi bine pieptănată? De câte ori, fiindcă n'aveți dispoziție sau erați grăbită, ați renunțat la dușul de dimineață, pe care v'am sfătuit de atâtea ori să-l luați? Există și momente când pielea obrazului refuză contactul cotidian cu apa și săpunul și v'ați pus întrebarea cum să vă fardați cu nasul sau fruntea care se cojesc?

De aceea, vă vom da azi indicații cum să vă faceți toaleta matinală, fără apă și săpun. Dar țineți minte, acest tratament *nu poate și nu trebuie* să devină obicinuință, ci să-l aplicați numai când nu puteți altfel.

Părul vă e îmbibat de praf și totuși ondulațiile sunt încă frumoase; dacă vă spălați, vă veți încărca bugetul cu costul unui coafat. Procedați deci astfel: cumpărați o pudră specială de curățat părul; împrăstiați această pudră peste tot capul; o lăsați cincisprezece minute ca să absoarbă grăsimea și praful. Acum vine partea importantă a tratamentului

(și vă previn că pentru aceasta aveți nevoie de suficientă forță a mâinii). Cu o perie bună îndepărtați toată pudra până când părul își recapătă lustrul. Acest shampooon uscat e parfumat astfel că părul dv. va păstra și un miros plăcut.

Pielea obrazului dv. fiind prea fină, se cojește la orice schimbare de timp; încercați să n'o spălați cu apă și săpun, vreo două trei zile. Procurați-vă, în schimb, o bună loțiune, nu prea astrigentă. Turnați în palmă câteva picături de loțiune și treceți-le cu grijă, peste tot obrazul. Ștergeți ușor cu o pânză de demachiat. Repetați încă odată, sau chiar de două ori, dacă vi se pare că pielea nu s'a curățat bine. În sfârșit, a patra oară, lăsați loțiunea să se usuce

Machiajul va prinde mult mai bine și va ține timp mai îndelungat.

După fricțiunea cu apă și sare uscați-vă, pielea, frecând-o cu un prosop gros.

pe piele și veți fi mirată ce bine vă prinde crema sau fondul de ten și pudra. Nu uitați să treceți cu mâna muiață în loțiune și peste gât.

În sfârșit, în ziua când nu veți vrea să faceți o baie completă, procedați astfel: într-o jumătate kilogram de apă turnați un pumn de sare. Lăsați să se dizolve. Muiati mânușa aspră de baie, în acest lichid și storceți-o. Mânușa uscată trebuie să fie îmbibată cu sare.

Periați-vă părul până când va dispărea orice urmă de pudră.

Împrăstiați pudra peste tot capul.

Fricționați-vă tot corpul cu această mânușă și lăsați sarea să se usuce pe piele. Dacă n'aveți timpul necesar să așteptați până se usucă mânușa, întrebuițați-o udă, dar lăsați neapărat sarea să se usuce pe piele. Veți simți imediat că vă înviorați.

Vă mai atragem odată atenția să nu înlocuiți toaleta dv. obicinuită de dimineață cu acest tratament, care nu vă poate face bine decât întrebuințat rar și în mod excepțional. În ziua în care veți întrebuița tratamentul acesta, veți simți cum oboseala vă trece, ca prin farmec, părul își va relua luciul său frumos, ondulațiile se vor menține, iar tenul va înflori parcă și machiajul va deveni perfect.

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri
Apare în fiecare 15 ale lunii

Citiți

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumoasă ilustrată revistă de specialitate.

UN VÂNĂTOR POVESTEȘTE...

(Urmare din pag. 7-a)

inamic. Urmează pregătirile de aterizare, după care pilotul sare sprinten din carlingă. Prietenii se reped în întâmpinarea lui.

— „Insoțiam un aparat de bombardament de-al nostru în misiune peste teritoriul inamic. Lucrurile decurgeau prea normal, astfel că stam la pândă, încordat, gata să mă reped la nevoie. Neliniștea mea fusese îndrituită căci la un moment dat, pe neașteptate, țâșni dintr'un norișor un avion de vânătoare inamic. Nu știu dacă mă observase, dar drept este că nici nu luă în seamă prezența mea și se repezi asupra bombardierului greoi care nu se aștepta la' atac. Am virat în plină viteză. Motorul

avea maximum de turație. Credeam că o să explodeze dintr'o clipă în alta; Inamicul își dădu seama că va avea de furcă și cu mine și spre a-mi preveni asaltul, viră la rândul lui încercând să câștige înălțime.

Ajung în poziție favorabilă de tir. Mitrăliera este pusă la punct. Încă o clipă. Foc!

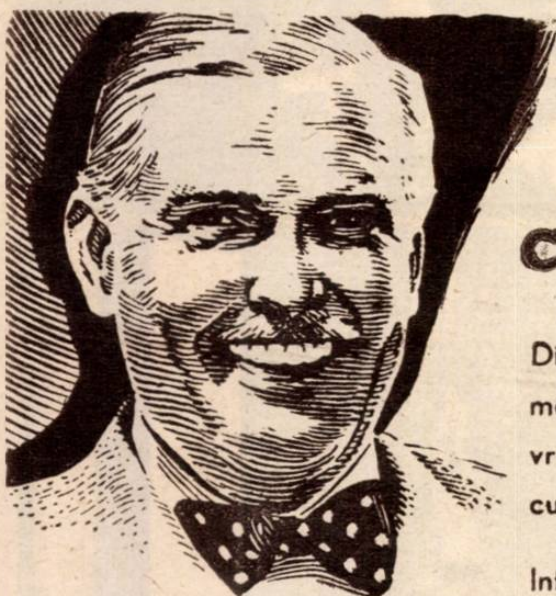
Am însă o surpriză neplăcută. Prevăzându-mi manevra, dușmanul s'a înălțat brusc ieșind din raza mea de bătaie.

Muniția a fost trasă în gol. Faptul că am înălțat și eu aparatul aproape simultan spre a-l urmări n'a fost de nici un folos.

Viragiile se continuă în ritm amețitor. Ne pândim, încercăm să obținem poziția cea mai favorabilă spre a ne zdrobi unul pe altul. E un joc cu moartea, care pune la încercare toată îndemânarea și rezistența nervoasă. Am un mic avantaj: mă

apropiu mereu, ținându-l cu aproximație în bătaia mitralierei. Jocul mai continuă un sfert de oră. În cele din urmă sunt lângă el.

Adversarul încearcă un looping spre a ieși din poziția periculoasă în care se află, dar este zadarnic. O ploaie de gloanțe sueră pe lângă aparatul meu. Nu mai am nici o secundă de pierdut. Trag cu ambele mitraliere cari acum sunt perfect ținute. Mă mai înalț puțin, sporindu-mi avantajul. De data aceasta sunt sigur. Mitrălierele țâcănesc neîncetat, ciuruindu-l. Singură soluție pentru el ar mai fi fuga. Se pare însă că gloanțele mele l-au atins grav, căci avionul alunecă în sbor planat. Renunț la urmărire. De altfel nici n'ar mai fi fost necesară, căci în acea clipă aripa dreaptă a avionului a luat foc, iar aparatul se prăbușește

O dantură ca la 30 de ani!

Dinți solizi la bătrânețe, egal cu jumătate din sănătate. Luptați deci din vreme contra pietrei, care amenință cu slăbirea și chiar cu pierderea lor.

Întrebuințați numai Kalodont. Această pastă cu Oleat Sulfuricinic îndepărtează cu timpul piatra și împiedică formarea ei. Dinții rămân solizi și sănătoși dacă nu au piatră.

Tubul mare extrem de convenabil!

Tubul mare extrem de convenabil!

KALODONT

contra pietrei de pe dinți

Să nu vă mirați că îi vine să cânte!

Și-a uns doar fața cu NIVEA!

Înainte de a da cu săpun, masați bine pielea cu NIVEA. Numai atunci vă puteți rade ușor și comod, fără dureri și fără tăieturi!

Toldeana în formă,

puteți fi, dacă luați la primele semne de răceală sau gripă tablete Aspirin

ASPIRIN

veritabil numai cu crucea » Bayer «

SAMPANIA ȘI VINUL RHEIN

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelența revistă

„RADIO”

ITITIL
MARIANA

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală) Bloc Carlton. Telefon 4.22.42. Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratatul special, pentru hemoroizi, varice și flebită. Raze X, Unde ultracurte, Diatermie, Ultraviolete, etc

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revista săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec Poștal 4083. Red. responsabil: Ionescu T. George (G. R.). Prețul abonamentelor: un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

ACTUALITATEA IN IMAGINI

Cancelarul Hitler și Ducele Mussolini pe balconul Palatului Vecchio din Florența răspunzând aclamațiilor mulțimei.

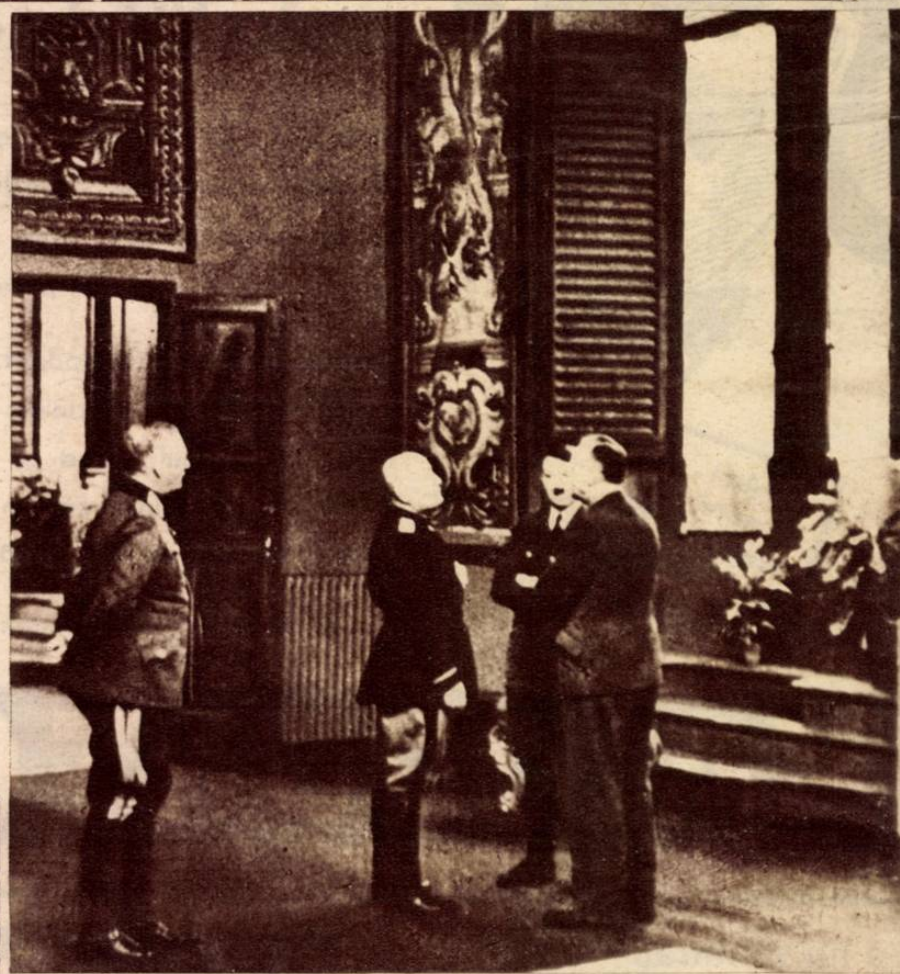
INTĂLNIREA FUHRERULUI CU G-L FRANCO

În ziua de 23 Octombrie a avut loc, la granița franco-spaniolă întâlnirea dintre d-l Adolf Hitler și generalul Franco. La întâlnire au mai luat parte d. von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei și d. Serano Suner, ministrul de externe spaniol.

COMANDANTUL SUPREM

al armatei germane, mareșalul von Brauchitsch, el singur artilerist, inspectează baterii antiaeriene de coastă.

INTĂLNIREA ISTORICĂ DELA FLORENȚA

La sfârșitul lunii trecute a avut loc, la Florența, o întâlnire între Fuhrerul Cancelar al Germaniei și Ducele Mussolini.

În fotografiile noastre:

Fuhrerul și Ducele întretinându-se cu d. von Ribbentrop și mareșalul Keitel, în Palazzo Vecchio din Florența.

NOUL MINISTRU AL ROMÂNIEI ÎN FRANȚA

D-l Dinu Hiott, noul nostru ministru în Franța, trecând în revistă compania de onoare, după ce și-a pregătit scrisorile de acreditare mareșalului Pétain.

ANUL XIV No. 722

19 NOEMVRIE 1940

10 LEI

COLECTIA

IN ACEST NUMĂR :

**VOLUNTARI
GERMANI
IN AFRICA
RĂSĂRITEANĂ
ITALIANĂ**

Un exercițiu al companiei de voluntari germani „Compagna autocarrata Tedesca”. La stânga, comandantul batalionului Clemente Ferrero, alături comandantul companiei locot. Hamel și plut.-major Buemer.

DISTRUGĂTORUL CUTREMUR DE PĂMÂNT DIN ROMÂNIA

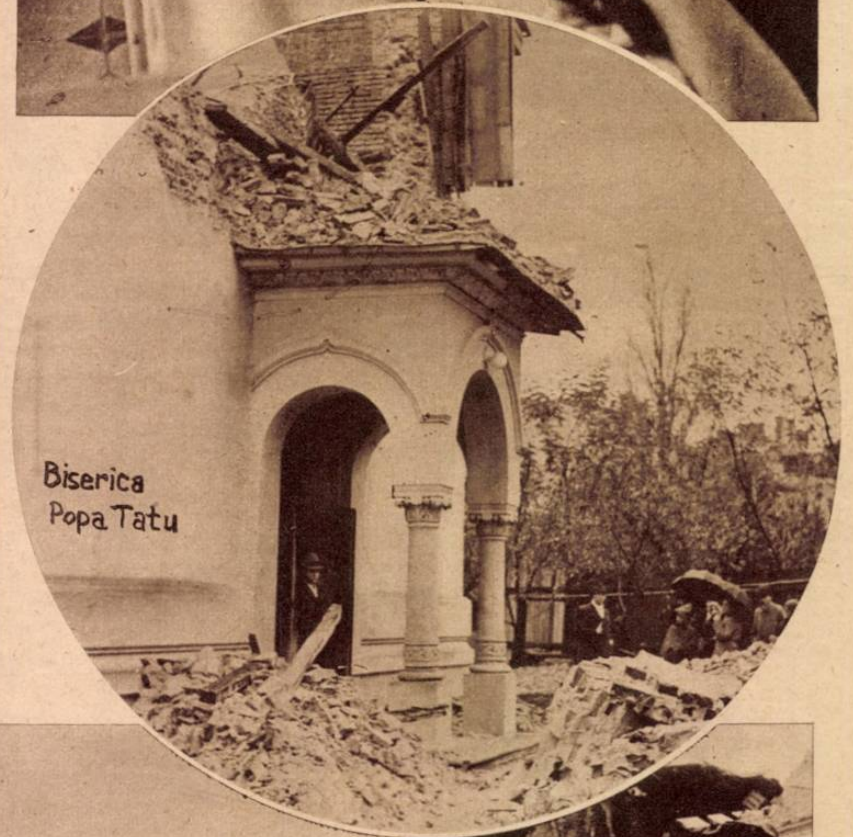
1. M. S. Regele Mihai I primind explicații din partea comandantului legionar Sandu Valeriu, pe locul sinistrului

2. M. S. Regina-Mamă Elena printre răniții dela Carlton, la spitalul Brâncovenesc.

3. Echipa de ajutor formată din trupe germane și legionari răscolesc zi și noapte printre dărâmături în căutarea victimelor.

4. Vedere pe S t r a d a Mare, în Focșani

5. Panciu, acolo unde prăpădul n'a mai cunoscut limite

Acolo unde a fost monumentalul bloc „Carlton” echipele de ajutor
luptă din răputeri pentru degajarea terenului

In cartierul Vitan

Pe strada Sfinții
Apostoli, No. 3

INAUGURAREA UNIVERSITĂȚII DIN SIBIU

Cuvântarea d-lui General
Antonescu, Conducătorul
Statului și Președinte al
Consiliului de Miniștri la
inaugurare.

Discursul Rectorului Uni-
versității.

Localul noiei Universități
din Sibiu.

VOLUNTARI GERMANI IN AFRICA RĂSĂRITEANĂ ITALIANĂ

Compania germană mărșăluind pe drumurile Eritreei, una dintre regiunile Africii unde sunt cele mai mari călduri. Compania este destinată frontului din Sudan.

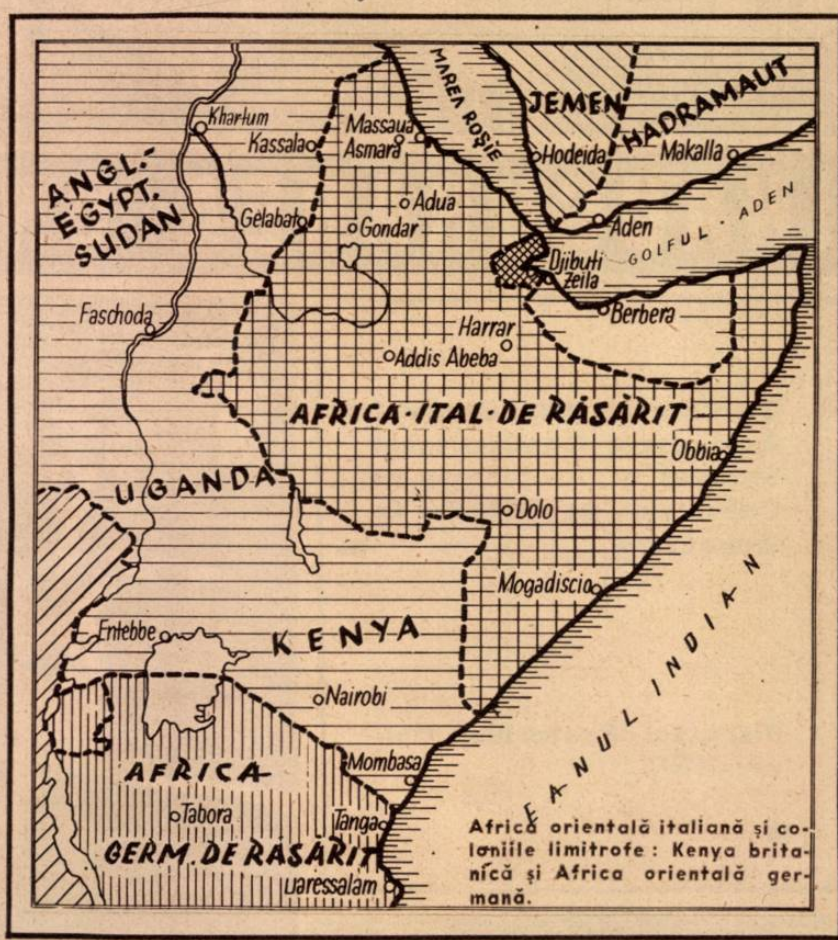
„Campaña autocarata TEDESCA”

ACUM câțva timp s'a publicat în presa mondială știrea că în Africa răsăriteană italiană s'a constituit o trupă de voluntari germani.

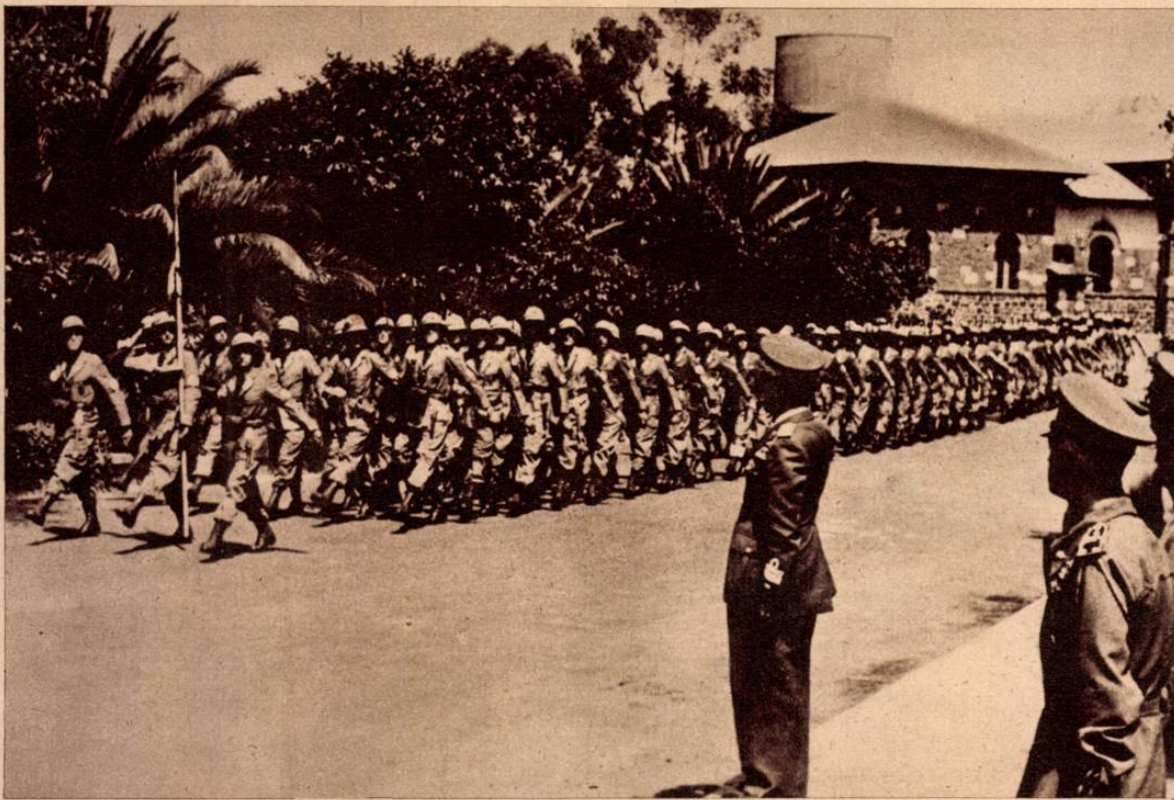
Majoritatea acestor voluntari nu se poate spune că au avut un destin obișnuit. O parte din ei au fost surprinși ca marinari, în Oceanul Indian sau în Marea Roșie, refugiindu-se apoi în portul colonial italian Massaua. Alții, au fugit din Kenya britanică și au trecut frontiera în Africa răsăriteană italiană, pentru a scăpa de perspectivele internării sau ducerii de către englezi în cine știe ce loc. Numai o mică parte locuia și înainte în această colonie italienească.

Germanii aceștia au fost nevoiți să trăiască mai mult timp lipsiți de ocupație la Massaua și Asmara, fiind totuși în legătură cu patria și cu lupta decisivă pe care ea o ducea. Unora dintre ei le-a reușit să ajungă în Germania, imbarcându-se pe un vas italian și având parte de cele mai strașnice aventuri. Scrisori din țară aduceau altora vești și anunțau

Compania de voluntari germani executând o tragere cu mitraliere.

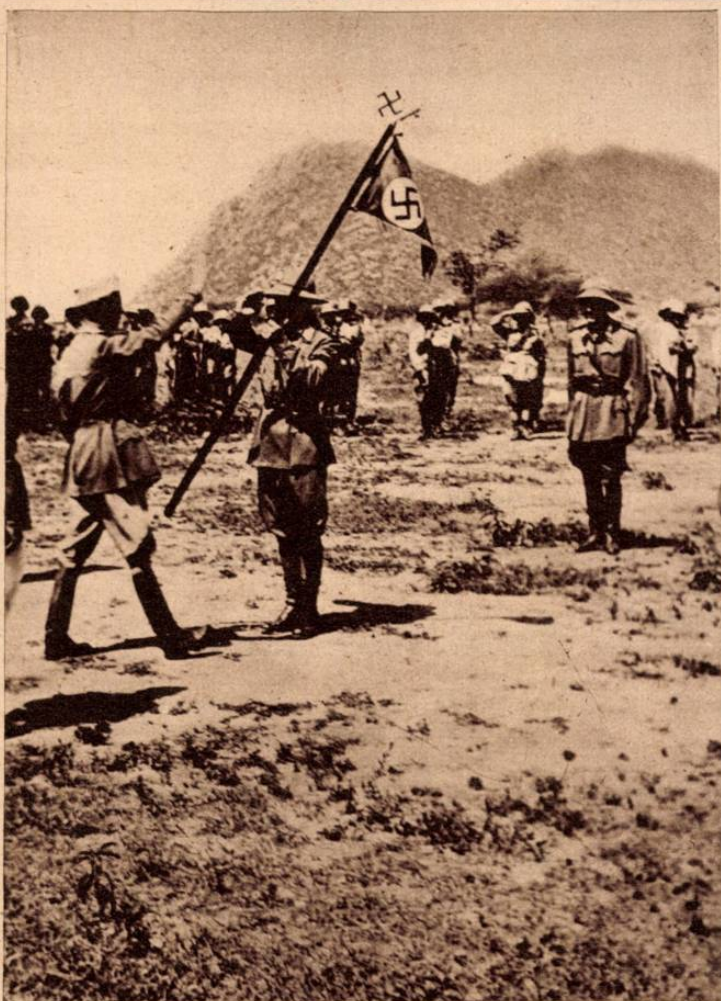

în același timp moartea eroică a cutărui sau cutărui prieten. Cei ce au rămas, au cerut mereu autorităților italiene să fie primiți în armata colonială a Imperiului. Mult timp nu li s'a putut satisface dorința. În fine, prin intrarea Italiei în războiu alături de Germania, vechea lor dorință a fost tradusă în fapt. La 1 Iulie au fost chemați sub arme și în același timp s'a constituit și compania voluntarilor germani, „Compagna Autocarata Tedesca”.

Acești voluntari au fost salutați în mod deosebit de Guvernatorul Eritreei și de generalul de corp de armată, *Luigi Frusci*. Efectivul total al companiei este de 138 oameni, ofițeri și trupă. Compania este comandată de germanii: Locotenentul (tenente) *Hamel* și Maresciallo Maggiore (Plutonier Major) *Adolf Bremer*. În această companie fiecare își face serviciul cu devotament și însuflețire, fostul ofițer alături de marină, inginerul alături de focist, toți călăuziți de același ideal: să lupte pentru patrie, legați prin cea mai desăvârșită camaraderie.

Printr'un ordin de zi din 2 Iulie 1940 a fost constituită „Compagna Autocarata Tedesca” (Compania motorizată germană). O vedem aici defilând în fața guvernatorului din Eritreea, *Luigi Frusci*.

Guvernatorul *Frusci* trece în revistă compania de voluntari germani, care are un efectiv de 138 oameni.

Fanionul companiei voluntarilor germani este încredințat comandantului de către „Dopolavoro 1. Febbraio”. Fanionul poartă pe o parte svastica, iar pe cealaltă, culorile italiene.

O protecție mai eficientă și mai eficientă contra pielei aspre, nu există.

*Dinți frumoși-
femei frumoase.
Pasta de dinți Chlorodont
redă dinților frumusețea
lor naturală.*

**Pasta de dinți
Chlorodont**

IMPERIUL BRITANIC

SPANIA

1. 1572. Englezul *Francis Drake* ia cu asalt orașul *Vera Cruz*, căruia o scurtă rezistență îi dă foc.
2. 1577. *Francis Drake* intră în Peru și punestăpânire pe orașele *Taraxaxa* și *Arica*. Pradă de război circa 32 milioane lire și 15 corăbii.
3. 1579. *Francis Drake* asediază și dă foc orașului *Agnatueco*.
4. 1586. *Francis Drake* obținând o flotă nouă, atacă orașele *San Domingo*, *Cartagena*, *Caracas* și *Florida*, luând cu sine o pradă evaluată la 60 milioane lire.
5. 1587. Asediază *Cadix* unde sechestrează 100 vase comerciale și 6 galere pe care apoi le distruge.
6. 1589. Orașul *Vigo* e mistuit de flăcări.
7. 1594. Apare în fața insulei *Porto Rico*, aprinde orașele *Nombre de Dios* și *Santa Maria* și incendiază toate vasele comerciale.
8. 1596. Amiralul *Walter Raleigh* asediază la *Cadix* flota spaniolă și incendiază trei corăbii; apoi ia cu asalt *Puerto Real*. Mulți locuitori înstăriți au fost luați ca ostateci și apoi puși în libertate pentru sume variând dela un milion la două milioane lire.
9. 1600. Amiralul *William Parker* atacă orașele *San Vincenzo* și *Porto Bello* și dă foc plantațiilor.
10. 1625. Englezii pun stăpânire pe insulele *Antile*, *San Cristobal* și *Barbados*.
11. 1655. Amiralul *Pe*, din ordinul lui *Cromwell*, asediază insula *San Domingo* și apoi neobținând rezultatele așteptate, — insula *Jamaica*. Aceasta din urmă e anexată.

12. 1656. Amiralul *Blake* și *Montague* atacă flota spaniolă la *Cadix* și fac prizonieri pe vice-regele *Perului*, marchizul *de Bajadoz* cu soția și fiica sa.
13. 1657. *Blake* asediază orașul *Santa Cruz*, nimicind a doua flotă spaniolă (15 corăbii).
14. 1701-1714. Războiul de succesiune, în Spania. Englezii capturează și distrug flota de argint în portul *Vigo*. Cu ajutorul olandezilor, sub comanda amiralului *Rooke* ocupă *Gibraltarul*.
15. 1712. Englezii atacă din nou orașul *Vera Cruz*.
16. 1718. Căpitanul *Woods* pune stăpânire pe insulele *Bahama*, printre *San Salvador*-*Guanahani*, unde dabarcase *Columb*.
17. 1719. Englezii ocupă orașul *Vigo*.
18. 1742. Englezii sechestrează o corabie spaniolă care aducea din *Mexic* mărfuri și alte valori.
19. 1762. Pătrund în *Havana*, de unde iau o bogată pradă de război.
20. 1763. Restituind Spaniei insula *Cuba*, englezii primesc în schimb *Florida* și regiunile situate la răsărit de *Mississipi*.
21. 1782. Atacă insula *Noua Providență*.
22. 1797. În cursul războiului de coaliție pun stăpânire pe insula *Trinidad*.
23. 1806. Atacul și intrarea amiralului *Beresworth* în *Rio dela Plata*. *Buenos Aires* e cucerit, după o scurtă luptă, iar generalul *H. Popham* ocupă *Montevideo*.

PORTUGALIA

24. 1592. Amiralul *Burgh* sechestrează corabia „*Wadona*”, cu o încărcătură prețuită la 150.000 lire sterline. În același timp, sunt ocupate insulele *Tristau da Camha*, *Inaccessible* și *Vightingale*.
25. 1595. Amiralul *Lancaster* asediază *Pernambuco*, timp de 30 de zile.
26. 1622. Portughezii pierd *Orumg*, cheia întregului comerț cu *Persia* și *Arabia*.
27. 1662. Englezii ocupă *Bombay*, obținut ca zestre dela sora regelui *Portugaliei*, măritată cu regele *Carlos II*. Astfel, din 1700, întregul comerț portughez e distrus.
28. 1780. Indigenii *Mahratti* se revoltă contra portughezilor, cari astfel pierd diferite provincii. Către 1790, englezii atacă pe indigenii din *India* de miază-noapte.
29. 1787. Se anexează *Sierra Leone*.
30. 1792. Asediarea *Calcuttei* și monopolizarea comerțului de piper. Prin ocuparea unei mari părți a coastei *Maribarului*, *India* trece astfel în posesiunea englezilor.
31. 1815. Ocupă insula *Ascension*, pretinzând să supravegheze mai bine insula *Sf. Elena*, unde era prizonier *Napoleon I*.
32. 1833. Lângă *San Vincenzo*, amiralul *Napier* distruge flota portugheză a regelui *Don Miguel*.

OLANDA

33. 1651. Colonelul *Hele*, din ordinul lui *Cromwell*, ia în stă-

pânire insula *Barbadol* și 14 corăbii olandeze.

34. 1661. Englezii pun stăpânire pe gurile fluviului *Gambia*.
35. 1644. Ducele de *York* asediază colonia *Nouilor Țări de Jos* (*Noul Amsterdam*), căreia îi schimbă numele în *New-York*. Rând pe rând e cucerită întreaga *Americă de Nord*. În același cerc, lângă *Cadix*, e distrusă o flotă comercială olandeză de 40 corăbii. O flotă de 130 de vase, care vine dela *Bordeaux* e capturată și dusă ca pradă de război în *Anglia*.
36. 1667. Cucerirea insulei *Sfânta Elena*.
37. 1667. Cuceresc insulele *S. Eustach*, *Saba*, *S. Martin*, *Bonnair* și *Tabago* în *Indiile Occidentale*. Anexarea coloniei olandeze *Surinana*.
38. 1672. Englezii distrug 56 vase comerciale olandeze.
39. 1759. Se încep lupte în *India* și se interzice olandezilor navigația pe *Gange*.
40. 1795. Amiralul *Elphinstone* ocupă orașul *Cap* și confiscă navele olandeze.
41. 1796. Englezii ocupă insula *Ceylon*.
42. 1799. Ocuparea unei jumătăți a coloniei *Surinana*.
43. 1804. Ocupă insula *Tasmania* la sud-vest de *Australia*.
44. 1856. Ocuparea insulelor *Cocos* și *Keeling*.
45. 1872. Cu ajutorul indigenilor, englezii ocupă *Coasta de Aur* și astfel olandezii trebuie să-și cedeze drepturile.

FRANȚA

46. 1693. E bombardat orașul francez St. Malo, unde existau șantiere navale.
47. 1693. Cucerirea fortului Bourton și St. Michel, în Senegal.
48. 1746. Cuceresc Louisburg-ul.
49. 1755. Atacă Noua Scoție, unde confiscă circa 300 corăbii comerciale; capturează 10.000 marinari și mărfuri de mai multe milioane.
50. 1758. Atacă Halifax, cuceresc Quebec, Montreal, forturile Frontenac și Niagara. Imediat după cucerirea Canadei, englezii pun stăpânire pe golful Hudson.
51. 1761. Poudichery, posesiune franceză, în India, e cucerită vremelnic de englezi.
52. 1762. Anexarea insulelor Windward, Granada, St. Vincent, St. Lucia, Martinica.
53. 1810. Sunt cucerite insulele Mauritius și Rodriguez.
54. 1898. Maiorul francez Marchaud trebuie să renunțe la zonele ocupate de englezi, în partea superioară a Nilului.

DANEMARCA

55. 1700. O flotă engleză comandată de amiralul Rooke debarcă în apropiere de Zealand. Copenhaga evită bombardamentul, încheind pace.
56. 1807. Timp de 3 zile flota engleză bombardează Copenhaga, deoarece danezii refuzaseră să predea flota.

TURCIA ȘI EGIPTUL

57. 1800. Anexarea insulei Perrin.
58. 1839. În ziua de 11 Ianuarie e ocupată fortăreața Aden.
59. 1882. La 11 și 12 Iulie amiralul Seymour bombardează Alexandria pentru a pedepsi pe Arabi Pasha, ministrul de război, care aspira la independența Egiptului.
60. 1911. În cursul războiului italo-turc englezii ocupă portul Solum (Corenaica).
61. 1914. E anexată definitiv Koweit, posesiune arabă în golful Persic. În urmă ocupă portul Akaba.

RUSIA

62. 1853. Anglia începe lupta pentru a stânjeni dezvoltarea maritimă rusă.
63. 1854. Cu ajutorul trupelor regatului de Piemont englezii cuceresc Sevastopol, în Crimeia.

PERSIA

64. Golful Persic continuă a fi socotit ca proprietate engleză. Persia revendică Marea Britanii insulele Bahrain și insulele Piraților. Intreagă această zonă împreună cu Irak a fost dominată de englezi, din cauza puțurilor de petrol existente acolo.

STATELE UNITE ALE AMERICII

65. 1824. La 24 August, englezii ocupă capitala Washington. Generalul Row ocupă Capitolul, Senatul, Camera, Arsenalul și podul Potomac. După câteva zile, englezii părăsesc orașul. Continuând să percheziționeze toate corăbiile americane, în cursul războiului contra lui Napoleon, aceasta duce la o declarație de război din partea Americii de Nord contra Angliei.

ARGENTINA

66. 1833. Ocuparea insulelor Falkland (Maluine).
67. 1851. După Transvaal și Orange, ocuparea Coloniei Capului, Kburii sunt sistematic respinși în interior. Se stabilesc în Natal. Englezii declară Natalul ca făcând parte din Colonia Capului și-l ocupă.
68. 1895. În ziua de 2 Decembrie, Jameson începe războiul din Transvaal, care se termină cu victoria engleză.

CHINA

69. 1840. Autoritățile chineze pentru a salva poporul de ciumă, interzic englezului Sassoon importul opiumului. Englezii le declară război și în 1842 China trebuie să capituleze; să permită importul opiumului, să cedeze portul Hongkong și să deschidă comerțului englez 5 porturi, printre acestea Shanghai și Canton.

ITALIA

70. 1797. Amiralul Nelson face prizonier pe Francesco Caracciolo, mare patriot italian.
71. 1800. Englezii pun stăpânire pe insula Malta.
72. 1844. Din corespondența lui Giuseppe Maggini, englezii reușesc să cunoască planurile fraților Bandiera, pe care le dejoacă în întregime.
73. 1864. Anglia cedează Greciei insulele Ionice.
74. 1867. Ocuparea Ciprului înseamnă al treilea punct, de unde Marea Britanie domină Mediterana.
75. 1882. Englezii organizează un control sistematic asupra Canalului de Suez.
76. 1915. Prin pactul dela Londra, englezii și francezii iau poziție față de Italia.
77. 1919. La încheierea armistițiului Italia e nemulțumită de clauzele tratatului.
78. 1935-36. Se organizează sancțiuni de către 52 state, contra Italiei.
79. 1936-39. Războiul din Spania se termină cu victoria generalului Franco.
80. 1940. E anul de control naval, care aduce miliarde de pagube marinei, industriei și comerțului italian.

Tubul
mare
extrem de
convenabil!

Eficace prin Oleat sulfuricinic
Patent No. 115.368

...și deaceia unic
contra pietrei dentare!

Kalodont își datorește eficacitatea adaosului de Oleat sulfuricinic, aprobat științificește, încercat în clinici contra pietrei dentare atât de primejdioasă. Îngrijirea zilnică cu Kalodont vă apără de urmările pietrei: slăbirea dinților-și căderea lor! Dacă vreți ca dinții să fie nu numai albi, dar și fără piatră, atunci întrebuințați numai Kalodont! Veți avea siguranța că dinții vă rămân frumoși, dar și sănătoși.

KALODONT

contra
pietrei de
pe dinți

VIM curăță
ori-ce

și lemn

Citiți
AVENTURA

O lectură pasionantă:
„Romanele
Captivante”

VĂ CALMEAZĂ NERVII
DISTRÂNDU-VĂ CÂȘTIGAȚI EXISTENȚA

Cumpărați un aparat de tricatat cu mână, TRICO-RECORD, cu ajutorul căruia tricotați într-o zi mai mult decât cu mână în 5 zile. Se execută orice model. Puteți întrebuința orice fel de fir. Se economisește 30% material. Lucrul este de mână, deci poate crește, seade și desface. În câteva ore tricotați o rochie, pulover sau bluză. Manipularea extrem de simplă. Instruirea gratuită. Prețul Lei 1.500

Cereți prospect la: TRICO-RECORD, București, str. Mămulari 26. Sucursale Ploiești, str. Unirii 4 (vis-a-vis de Berbec).

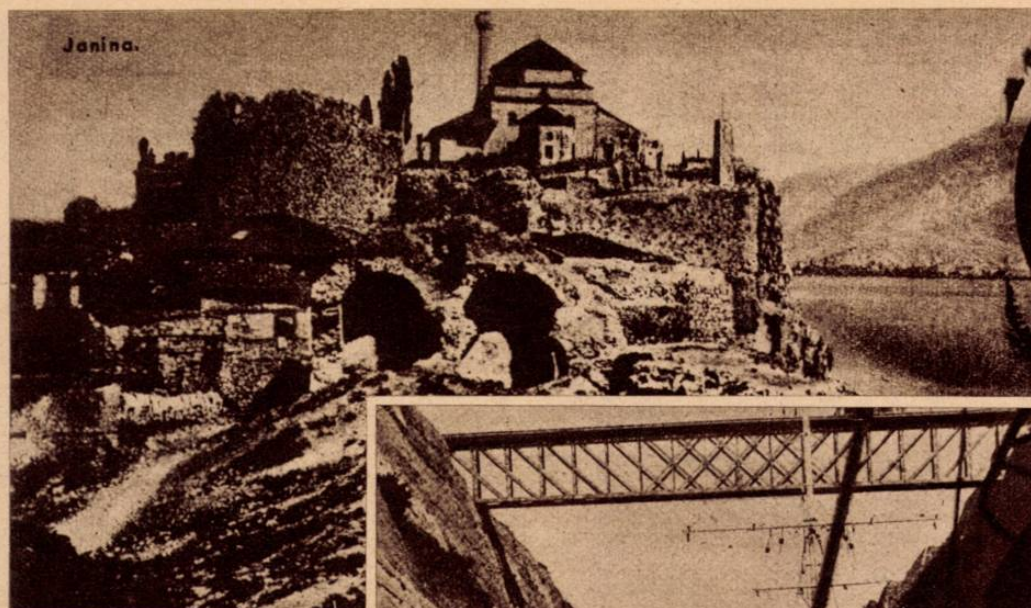
Provinciali, nu este necesară deplasarea la București: comandând un aparat contra ramburs, vă instruiem gratuit în județul Dv.

CAUTĂM REPREZENTANȚI EXCLUSIVI PENTRU TOATE JUDEȚELE DIN ȚARĂ.

GREE

Evenimentele cap în istoria Greciei în

1822.—Proclamarea independenței Greciei. Urmează revolte, intervenția Marilor Puteri contra Imperiului Otoman, regența contelui **Capodistria** și asasinarea acestuia în 1831.

1832.—Tânărul principe **Otto** de Bavaria este proclamat rege după uciderea lui Capodistria. Regenta e încredințată Bavariei.

1862.—După ce regiunea Epirului fusese ocupată ca garanție a neutralității sale de către o escadră anglo-franceză în cursul războiului din Crimeia, în diferite puncte ale țării izbucnesc revoluții încheiate cu detronarea regelui, care fuge în străinătate.

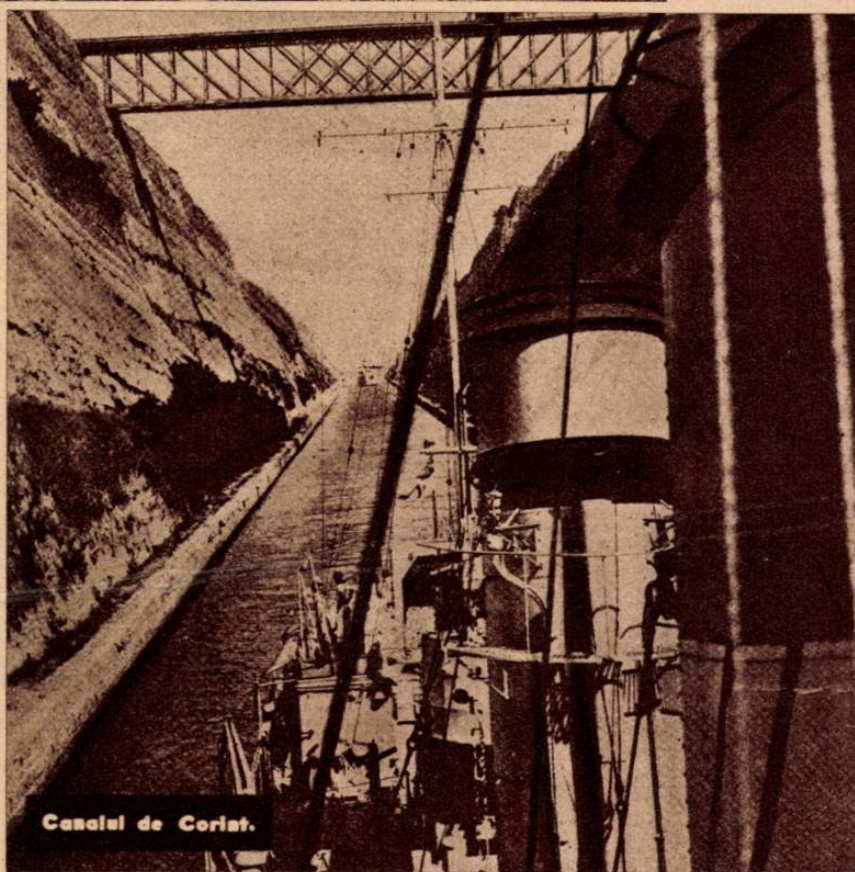
1863.—Este ales rege principele **George** al Danemarcei.

1881.—Se încheie convenția greco-turcă în baza căreia Grecia obține regiunea de miazăzi a Thesaliei precum și partea răsăriteană a Epirului.

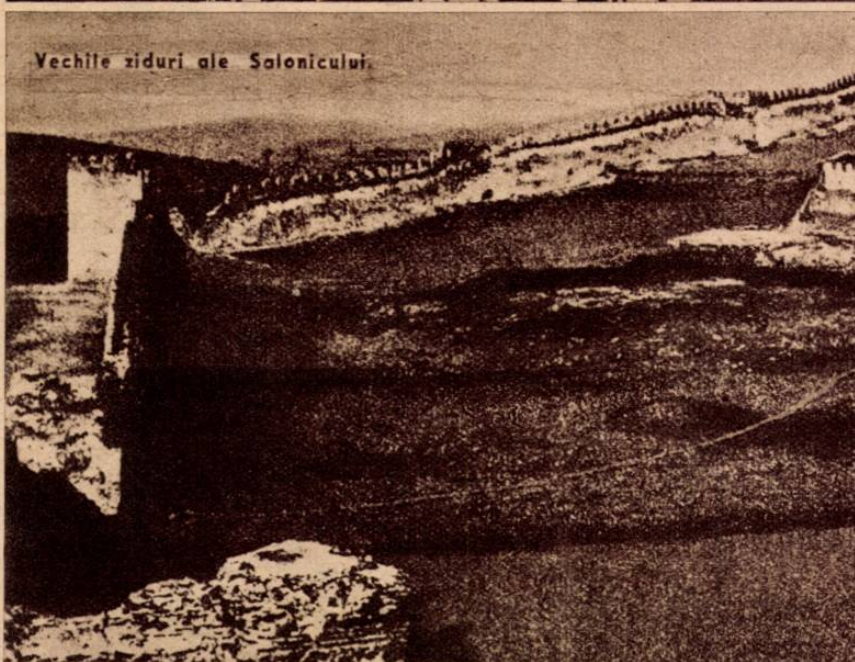
1897.—Războiul greco-turc. Învingătoare, Grecia evacuează Thesalia și cere armistițiu. Pacea de la Constantinopol îi înapoiază Thesalia, dar îi răpește independența economică și financiară.

1912.—Grecia, sub guvernul lui **Venizelos**, se aliază cu Bulgaria, Serbia și Muntenegru împotriva Turciei. Începutul războiului balcanic. Grecii înaintează în Macedonia și în Epir, ocupând Salonic, insulele din Marea Egee și din Asia Mică.

1913.—Regele **George** moare asasinat și îi urmează la tron fiul său, **Constantin**. Războiul

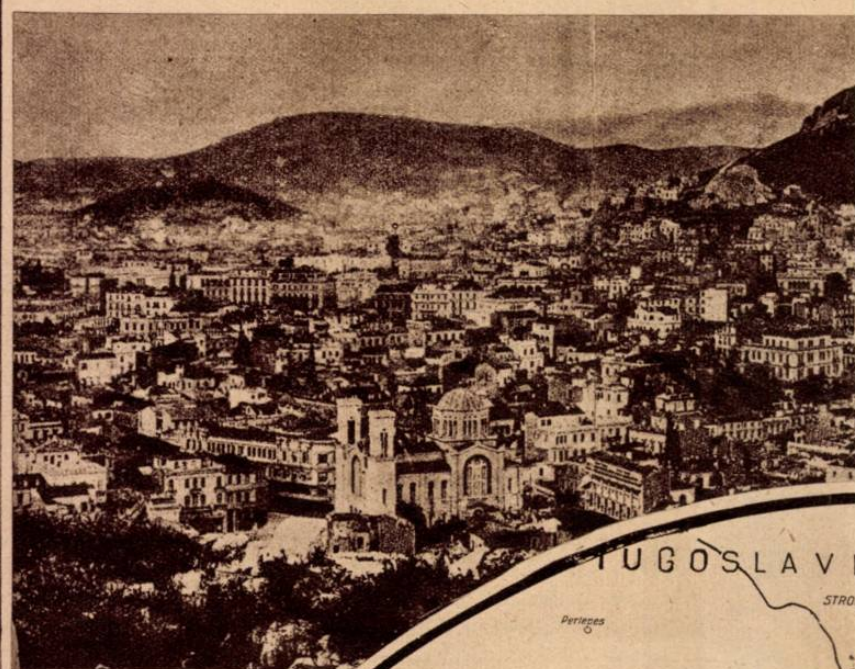
Canalul de Corint.

Vechile ziduri ale Salonicului.

SALONIC. Cheiul și vedere generală a portului.

CIVILIZAȚIA

ITALIE PETRECUTE ULTIMII 120 DE ANI

Panorama Atenei văzută de pe
Acropole.

Portul Camdia, în insula Creta.

Portul Munichio, în Pireu.

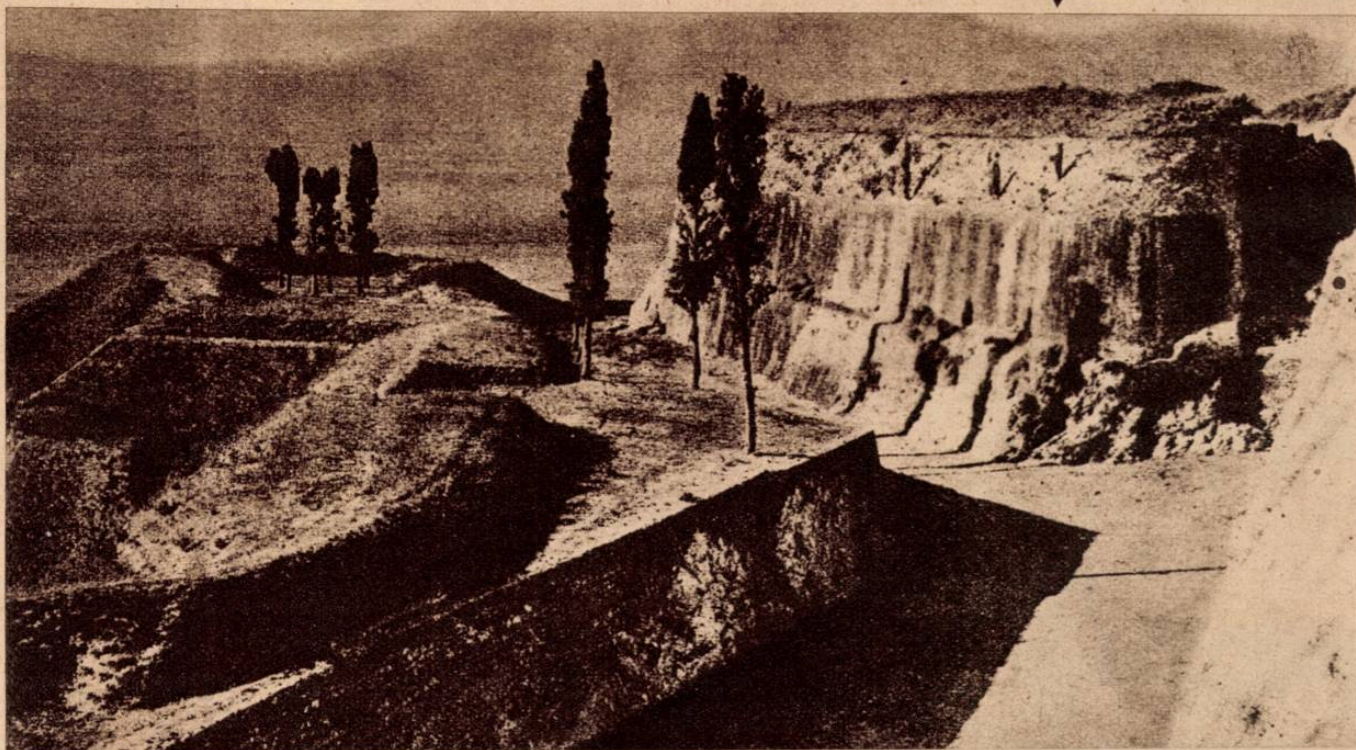
balcanic continuă și din cauza neînțelegerii asupra împărțirii prăzii, quadrupla alianță se rupe. Serbia și Grecia luptă contra Bulgariei care apoi vede ridicându-se împotriva sa România și Turcia. Grecia câștigă un teritoriu de 42.000 km. p. și insula Creta.

1915.—Grecia trece printr-o criză gravă. Regele înclină să meargă cu Imperiile Centrale; Venizelos cu aliații. După o serie de demersuri diplomatice, datorite acestei neînțelegeri, la sfârșitul anului, Venizelos reușește să iasă victorios și să declare război Germaniei. Constantin părăsește țara.

1920.—Regele Constantin se înapoiază în Grecia.

(Continuare în pag. 15)

Nouile fortificații
din Corfu.

Priveliște asupra golfului
de Corint.

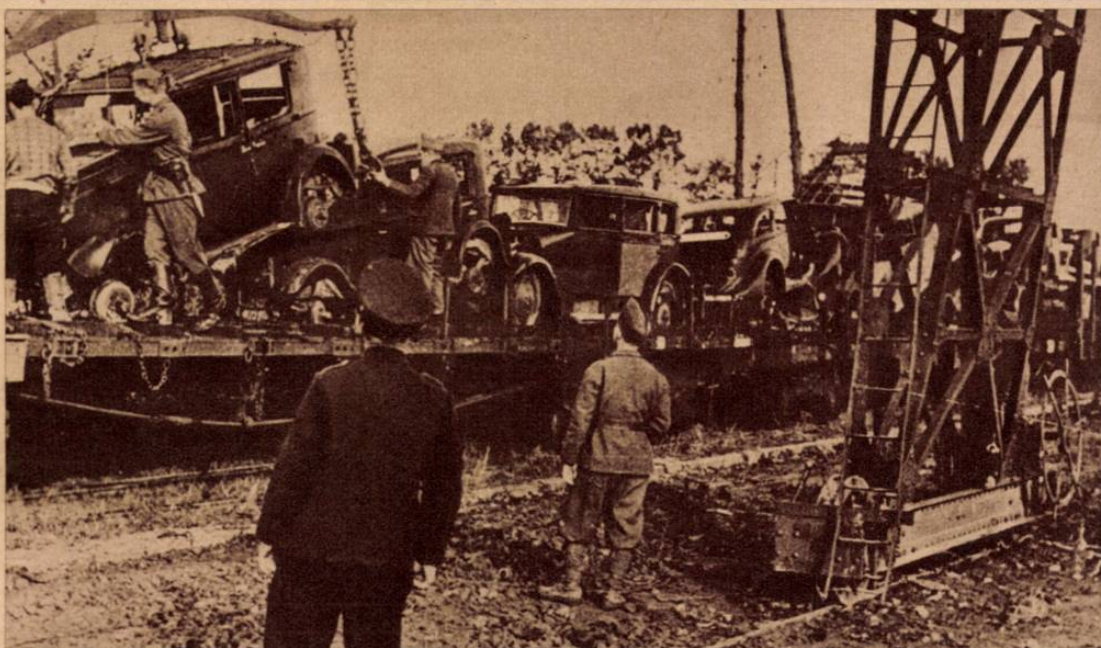

ACTUALITATEA IN IMAGINI

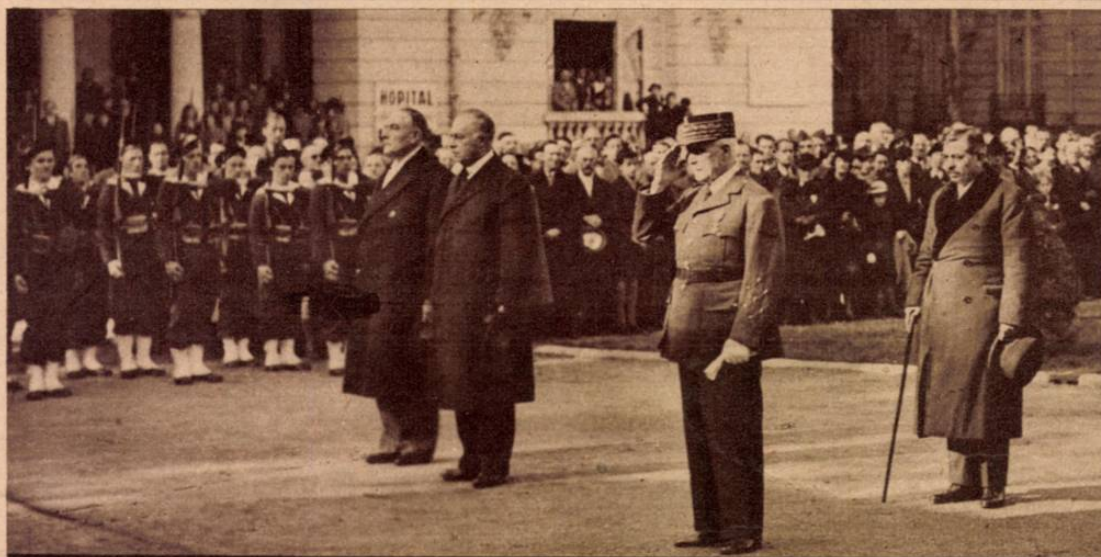
BOMBARDAMENT ENGLEZ

asupra unei localități din sudul Franței. Artileria antiaeriană germană a reușit, prin tirul ei neîntrerupt, să doboare unul din avioanele dușmane

SPRE GERMANIA

O întreagă serie de automobile vechi franceze sunt încărcate în vagoane și trimise în Germania, unde vor fi utilizate ca fier vechi în uzinele de armament

OMAGIU MORȚILOR LA VICHY

La Vichy a avut loc săptămâna trecută un serviciu religios pentru morții căzuți pe teritoriul francez. În fotografia noastră: mareșalul Petain părăsește un minut de reculegere în fața monumentului morților. În spatele d-sale d. Pierre Laval

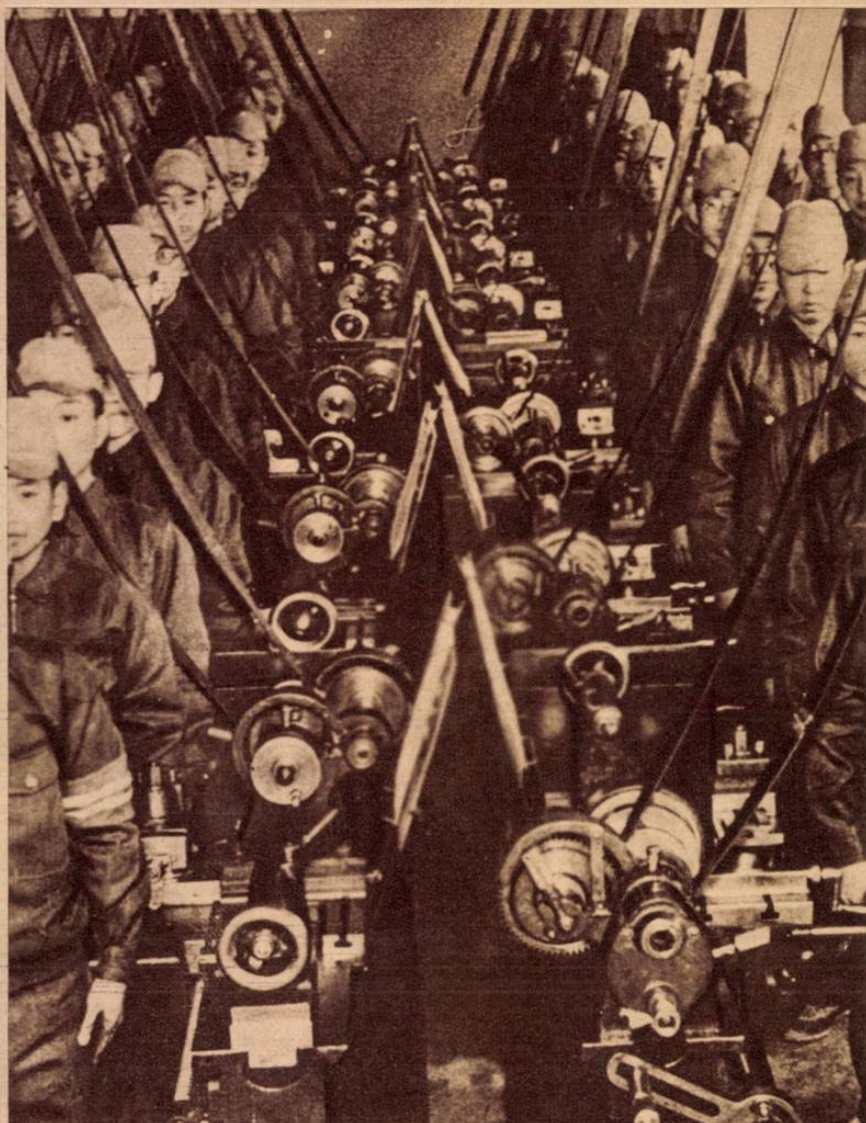

IN SPANIA

Împreună cu soția sa, Generalisimul Franco vizitează șantierul unde urmează să se ridice grandiosul monument în amintirea celor căzuți pentru Spania

EDUCAREA TINERILOR MARINARI JAPONEZI

Corpul marinăresc din Yokosuka instruește actualmente un întreg contingent de tineri marinari. Șefii de grupe poartă banderole speciale pe mână

„REALITATEA FEMEII”

SE APROPRIE IARNA

1. Haină de toamnă și iarnă din stofă groasă de culoarea vișinei putrede. Garnitura bogată e de chinchila; ea poate fi înlocuită însă cu o blană mai efină, cum ar fi vulpina sau altă blană cu firul lung.

2. Rochie de jersey de lână negru cu fusta plisată și corsajul împodobit cu două benzi de lână de culoare deschisă.

3. Rochie elegantă de ceai din marroccain, în culoarea cafelei cu lapte, garnisită cu galben de culoarea lămâii. Combinația e originală și a avut mult succes la o recentă expoziție de mode din Berlin.

4. Această rochie sport a fost confecționată din jersey în carouri scoțiene. Cordonul lat de antilopă roșie se potrivește de minune cu pălăria de filz. Modelul acesta a fost lansat la Viena, în castelul Belvedere.

5. Rochie de seară din Hollywood. La unul din cele mai recente party-uri, Brenda Marschall a apărut cu această rochie de seară din catifea neagră, garnisită cu dantelă albă.

KENYA

PUNCT DE INTRETĂERE A RASELOR

ÎN Africa, războiul continuă cu înverșunare. Nume dintre cele mai ciudate ca rezonanță, apar tot mai des în coloanele ziarelor, iar unii se pot întreba, dacă ținuturile despre care este vorba și care pentru cei mai mulți nu reprezintă nimic, merită sacrificiul atâtor vieți omenești.

Desigur, este o întrebare naivă. Africa va rămâne încă vreme îndelungată un rezervoriu imens de materii prime pentru Europa. Interesele economice ale statelor europene în continentul negru sunt atât de mari, încât abstracție făcând de importanța strategică momentană a diferitelor puncte, Africa ar fi constituit totdeauna un măr al discordiei.

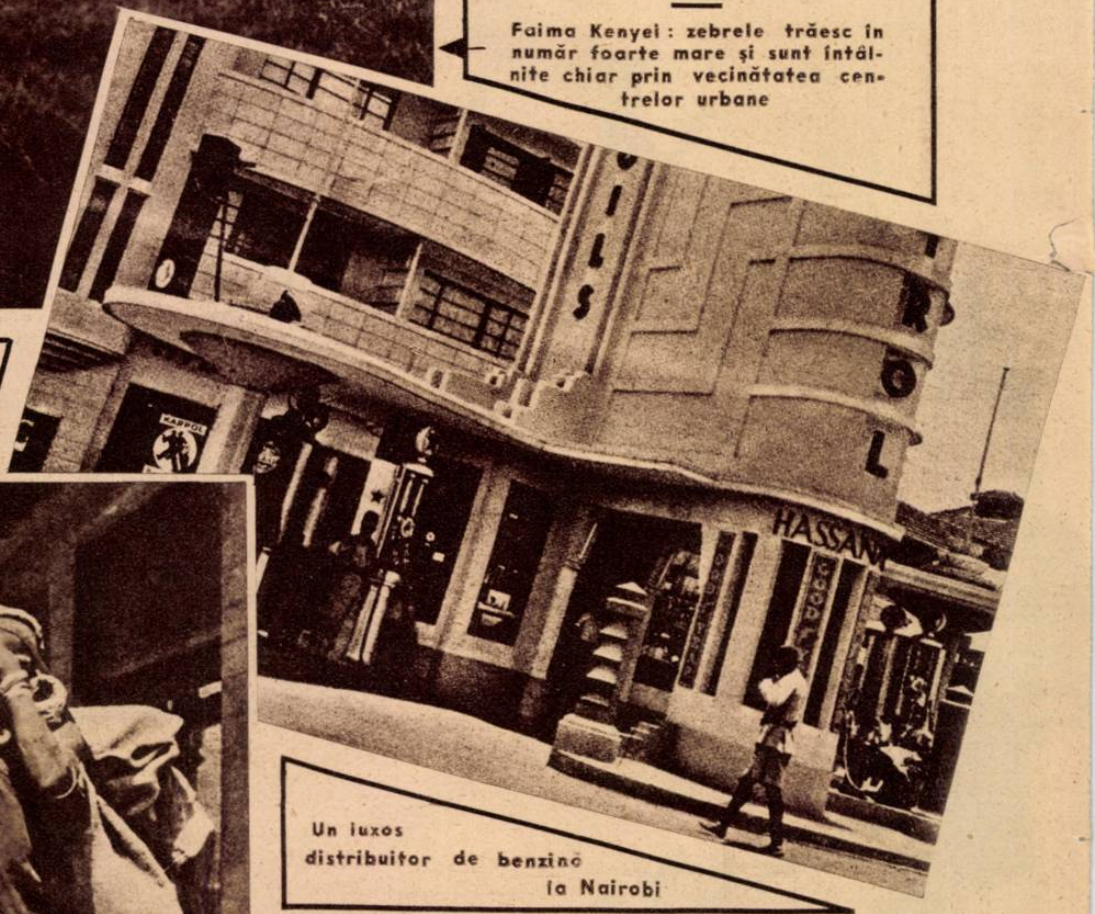
S'a scris foarte mult, în ultima vreme, despre colonia britanică Kenya din Africa orientală. Este interesant să facem aci un scurt istoric al acestui colț de pământ, care în actualele împrejurări are

Stradă principală în Nairobi, cel mai important centru comercial din Kenya

Faima Kenyel: zebrele trăesc în număr foarte mare și sunt întâlnite chiar prin vecinătatea centrelor urbane

Negrii cari locuiesc la orașe sunt aproape toți de religie musulmană. Iată două negrese admirând pe un conațional al lor, „civilizat”.

Un luxos distribuitor de benzina la Nairobi

o deosebită însemnătate. Marea Britanie a ocupat Kenya după sistemul obișnuit, adică prin crearea unei societăți pe acțiuni, numită „Imperial British East Africa Company”. Societatea aceasta a căpătat oare cari ușurințe din partea Sultanatului de Zanzibar de care depindea ținutul și a început exploatarea țării.

Germania, care pe acea vreme se ridica la rangul de mare putere, a intervenit însă energic, nevoind să recunoască drepturi exclusive Angliei, care-și motiva ocuparea ținutului prin aceea că trebuie să-și apere drumul Indiilor. În 1886 a intervenit un tratat între cele două mari puteri, Kenya intrând pe jumătate sub controlul englez și jumătate sub control german. Acesta a fost de fapt începutul faimoasei „Deutsch Ost Afrika”.

În 1895, după ani de exploatare prin „Imperial British East Africa Company”, Kenya, al cărui nume este dat după vulcanul stins Kenya — a intrat cu îndeplinirea

tuturor formelor în patri-
moniul coroanei engleze,
urmând de aci soarta ori
cărei colonii.

În statutul Kenyei au mai
intervenit schimbări de oa-
recare însemnătate pentru
raporturile cu metropola,
pe care însă nu le vom
mai aminti. Prin schimbă-
rile de după războiul mon-
dial, colonia a căpătat mare
însemnătate fiind una din
însemnatele surse de ma-
terii prime pentru Marea
Britanie.

Dar problema cea mai
greă de rezolvat pentru
metropolă nu a fost cea
economică în legătură cu
Kenya, ci cea rasială. În
Kenya trăiesc, în afară de
indigeni, destul de înapo-
iați ca civilizație, coloniști
englezi și foarte mulți in-
dieni. Coloniștii englezi
sunt în minoritate, dar de-
țin majoritatea terenurilor
fertile. Configurația geo-
grafică a Kenyei, nu în-
găduie o colonizare totală

În Kenya trăiesc circa 40.000
de indieni cari lucrează la
instalarea șinelor între Mom-
basa și Kampala

Gara din Nairobi

KENYA ALE STOUT

MOBI
NIGHT
SOAP
IRO
railway road
MOBI

RIVER CAMP

75	ARUSHA	NAIROBI	110
94	MOSHI	KAMPALA	597
195	VOI	MTS. OF THE MOON	807
295	MOMBASA	JUBA	915
352	DODOMA	KHARTOUM	2121
765	MBEYA	CAIRO	3507
1475	BLANTYRE	KANO	2428
1482	BROKEN HILL	TIMBUCTOO	3497
1365	ELIZABETHVILLE	ALGIERS	5909
2774	LOBITO BAY	LAGOS	4131
1908	VICTORIA FALLS	PARIS	7408
2838	JOHANNESBURG	LONDON	7638
3398	CAPE TOWN	JOHN O GROATS	8338

NEW YORK 10638

Urmând acest drum și străbătând 10638 de kilometri se poate
ajunge la New-York, spune această placardă. Namanga se a-
flă pe șoseaua de automobile care, străbătând întreaga Africă,
leagă orașul Cap cu Cairo

a ținutului, deoarece în mare
parte clima este insuportabilă.
Numai ținuturile din jurul capitalei
Nairobi—un oraș modern în
sensul celor europene și având
cincizeci de mii de locuitori—
este accesibil europenilor.
Băștinășii fac parte din trei tri-
buri principale și anume: Ma-
șai, Kikuiu și Kavirondo. În timp
ce primii sunt războinici ireduc-
tibili, trăind chiar și după de-
cenii de colonizare în kraaluri,
adică sate primitive, într-o pro-
miscuitate impresionantă, cele-
lalte două triburi sunt formate
mai ales din vânători și agri-
cultori mai docili, dar înfinit mai
leneși și mai puțini inteligenți
decât primii.

Cu toate că Kenya este popu-
lată, englezii au fost nevoiți să
aducă lucrători din India, pen-
tru lucrările edilitare și de uti-
litate publică ce trebuiau să fie
executate.

Prin imigrarea indienilor s'a nă-
scut o problemă foarte delicată
pentru autoritățile coloniale bri-
tanice. Lucrătorii indieni, după
terminarea construcțiilor, nu au
mai revenit în patrie ci s'au
stabilit în Kenia, mai ales ca
mici negustori. Băștinășii îi pre-
feră pe indieni europenilor din
toate punctele de vedere, ast-
fel încât aceștia au devenit con-
curenți foarte serioși. Numărul
mare al indienilor face ca aceș-
tia, cu toată situația lor poli-
tică inferioară, să capete pe zi
ce trece o influență din ce în
ce mai mare în treburile colo-
niei.

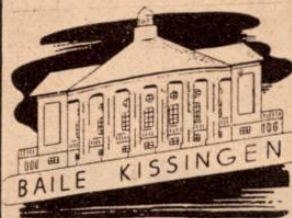
Dar punctul cel mai delicat în
întreaga chestiune îl constituie
indigenii. Trăiți în apăsătoare
atmosferă americană, ei nu în-
țeleg să părăsească felul lor de
viață decât pentru a adopta
partea rea a civilizației euro-
pene. Barurile orașelor din Ke-
nia sunt pline mai ales de in-

digeni, cari își cheltuesc puținul câștig bănesc pentru rachiu.
Îmbrăcămintea lor este grotescă, fiind o bizară alcătuire din
confecțiuni efitine lipsite de orice linie și gust.

În Kenya se întâlnesc trei rase și, cum este natural, ele se
ciocnesc încercând să se elimine unele pe altele. Rămâne de
văzut de partea cui va fi însă victoria într'un viitor care nu
poate fi prea depărtat.

se înmoaie rapid cu
crema de ras

PILULELE
PURGATIVE
KISSINGEN

cu efect laxant ușor și nedureros.

A se lua seara 1-2 pilule.

În ambalaj albastru-alb.

Fără obișnuință!

Absolut nevătămător!

IMPORTANT: A nu se confunda cu TABLETELE de SLĂBIRE
KISSINGEN în ambalaj verde-alb, cari servesc exclusiv SLĂBIRII

TABLETE

Remediul specific
al
bolilor
reumatice

Faceți deci o cură cu Tegal

Absolut nevătămător pentru inimă, stomac și rinichi
ÎN AMBALAJE DE 14 ȘI 42 TABLETE

CITIȚI

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă
de specialitate.

La pază în macabrită

COSITORUL este monopolul a trei țări printre cari Bolivia extrage anual din munții înzăpeziți ai Cordilerei sale circa 60 mii de tone, ceea ce reprezintă o treime din consumul mondial. Acest metal este indispensabil industriei metalurgice în special și altor industrii în general prin care aceea a cutiilor de conserve, necesare alimentației armatelor.

Monopolul are întotdeauna aceleași neajunsuri pentru consumatori: sau plătești prețuri ridicate, sau rămâi fără materie primă. Cine posedă, comandă; și cine comandă e neîndurat. Cu atât mai rău deci pentru țările sărace cari ne putând plăti materiile prime cu aur, sunt amenințate să-și închidă fabricile și să concedieze mii de lucrători: Legea monopolului este mai crudă decât aceea a tunului.

INCERCĂRI

La începutul secolului al XX-lea, America se și afirmase ca putere industrială. Avea întreprinderi uriașe, turnătorii colosale, fier, aramă, plumb, nichel, dar nu avea cositor. Ea singură înghițea jumătate din tot cositorul care se producea în lume și cu toate acestea trebuia să treacă pe sub furcile caudine ale monopolului. Situația era intolerabilă și, mai ales, periculoasă. O industrie sclavă a monopolului e nesigură. Magnații americani nu întârziară a-și da seama de aceasta, și, în 1904, sprijiniți de guvernul lui Roosevelt trimiseră în Bolivia trei experți prevăzuți cu nelimitate puteri financiare. Aceștia aveau însărcinarea să achiziționeze câteva mine de cositor, dar eforturile lor rămaseră infructuoase. Totuși, mai înainte de a pleca, cei trei înși făcură o ultimă încercare: trăia în La Paz un anume Pablo Ibaino, unic proprie-

Pablo Ibaino și Mr. W... O ultimă încercare pentru cumpărarea minei de cositor.

O altă materie primă, de importanță covârșitoare în industria țărilor, trece, printr'un concurs de împrejurări dramatice, în mâna americanilor cari astfel dau o primă lovitură monopolului acestui metal.

Într'un atelier unde cositorul arde topit.

Mina lui Pablo Ibaino de pe muntele Cochabamba.

UN FOC DE REVOLVER

Petrecerea are toate caracterele unei mici orgii. Ibaino e entuziasmat. Americanii știu să se distreze: Și ce femei frumoase, ce prieteni simpatici! Gata să-ți umple cupa cu șampanie! Femeile nu mai au ochi decât pentru el... Minunat! Minunat! Și în tot acest timp bea. Vinuri italienești, șampanie, lichioruri... Acum s'a îmbătat. Cântă, râde, se leagănă pe scaun. Și ceilalți oaspeți sunt amețiți, excepție făcând numai Mister W... Deodată, cheful se potolește. Se face liniște: femeile îmbătate, sunt duse pe brațe, salonul se golește rămânând numai Ibaino și Mister W...

— Dragul meu — începe acesta — știi că mai mă gândesc încă la mina d-tale de cositor? Bolivianul râde batjocoritor.

— Mina mea, hai? Glasul i s'a înăsprit. — Nimic de făcut, amice. Eu nu... nu o vând!

Vorbind, el frământă între degete bucățele de miez de pâine pe cari încearcă apoi a le arunca în paharele goale, răspândite pe masă. Și natural, în starea de amețeală în care se află, el greșeste mereu ținta. Americanul îl privește lung, apoi, sub imperiul unei inspirații subite exclamă: — Ce prost ochești, Mister Ibaino! Ești beat turtă!

— Eu beat? — repetă Bolivianul ridicând din sprâncene.

— Te înșeli! Nu nimeresc aceste ținte pentru că proiectilele sunt prea... prea ușoare, dar dacă ar fi gloanțe...

— Susțiu totuși că ești un trăgător slab — insistă Mister W... hotărât a-l provoca. — O văd după felul cum ochești: nu zău, mă faci să râd!

Ibaino îl privește jignit.

— Te fac să râzi?

— De sigur. Ași vrea să te văd spărgând un pahar cu un foc de revolver! O sută de dolari contra unul că nu reușești! Celălalt turbează. Cu susceptibilitatea proprie individului beat, el începe să vadă roșu.

— „Ai un revolver în buzunar?” — îl ațâță mai departe Mister W...

Bolivianul scoate din buzunar un revolver automat. O să-i a-rate el cu cine are deaface! În care pahar vrei să trag? În acela de colo? Bine! „Privește, amigo!” Ochește. Dar nu nimereste paharul ci geamul dela ușa care dă spre terasă și care se prefăce în fândări.

— Maldicior! băiguie Bolivianul, și pentru a se reface desțupă o nouă sticlă de șampanie. Puțin după aceea, el alunecă jos și adormi sub scaun.

(Continuare în pag. 15)

put de acord dar în ziua următoare se răzgândi și dădu un răspuns negativ. Această schimbare de atitudine, părea să fie determinată de o fascinantă englezoaică, despre care se șoptea că ar fi lucrat în slujba „Intelligence-Service-ului”. Și astfel cei trei se întoarseră în țară cu mâinile goale. Trecură doi ani dela aceasta. Intr'o zi, Mister W... află că Ibaino se afla la New-York, venit într'o călătorie de plăcere. El nu lăsă să-i scape ocazia: organiză în grabă o petrecere nocturnă în splendidul său „cottage” dela Kingston, unde-l invită și pe Ibaino.

O FARSĂ MACABRĂ

„AI UCIS UN OM”

La deșteptare se vede întins pe un pat, cu trei bărbați în jurul său. Unul dintre aceștia este Mr. W. care pare foarte agitat. — Mister Ibaino, s'a întâmplat ceva oribil! Ai ucis un om! Bolivianul, cu creierul încețoșat încă de beție, cascadează ochii mari.

— Ce spui?

— Ai ucis un om!

Ibaino își trece mâna peste frunte. El a ucis un om? Și când Mister W. se grăbește să-i explice: când ai tras focul acela de revolver, proiectilul a trecut prin geam și a nimerit în tâmpla unuia dintre invitații mei, care ședea pe terasă. Bietul Bob a avut o moarte fulgerătoare! Ibaino e uluit. La început nu-i vine să creadă, nu vrea să creadă, apoi e cuprins de disperare, începe să plângă și-și acoperă obrazul cu mâinile. Vede că cei trei vor să înștiințeze poliția și se desmeticește, înfârșit, de-a-binelea:

— Dar am să fiu arestat! — strigă el — Și sunt nevinovat. D-Ńa, Mister W. ai văzut că totul a fost un accident nenorocit! Americanul ia un ton glacial, și spune:

— „Dar dacă voi declara tocmai contrariul? Dacă voi spune că ai oprit cu intenția de a ucide?” Bolivianul pălește.

— „Nu poți face așa ceva!” bâlbâie el pierdut. — „Ar fi o nemernicie!” — Dar figura aspră și impasibilă a lui Mister W. este înfricoșătoare. Ibaino simte că înnebunește. El înțelege că omul acesta vrea să-l ruineze. — Nu vei putea face aceasta! N'o vei face! — urlă el scos din firi, sări din pat, gata să se arunce asupra lui Mister W. dar fu reținut de ceilalți doi indivizi.

— „Nu te voi salva decât cu o singură condiție și anume: să-mi vinzi mina d-tale de cositor

pentru zece milioane dolari”. E un șantaj. Ibaino fierbe de furie și de dispreț. El bănuște o mașinație și întreabă: — Unde e mortul?

— Vino să-l vezi.

Americanul îl conduce într-o cameră unde pe un pat, cu lumânări aprinse la căpătâiu, se află întins un corp omenesc acoperit cu un cearceaf. Bolivianul ridică cearceaful, vede o față palidă de cadavru și se dă îndărăt, înspăimântat. Imagini și gânduri se îmbulzesc în creierul său: crimă, șantaj, mină, proces, Sing-Sing... Se simte aruncat dintr'odată în avusul ruinei. „Vai de mine, ce să mă faci!” Apoi se pornește pe urlete.

— Nul nul Orice, numai închisoarea nul!

EPILOGUL

La cinci minute mai târziu, în biroul lui Mr. W. el semna cu o mână tremurândă contractul de cedare a minei. „Am eu grijă să lichidez mortul”, îi făgăduiește americanul. Mai târziu, Ibaino introduce o acțiune împotriva acestuia, dar grație unor forțe oculte, procesul nu mai avu loc.

„Motivul îl lichidez eu” spusese Mr. W. și într'adevăr, imediat după plecarea lui Ibaino, el se duse în camera unde se afla cadavru.

— Hai, scoală-te, Bob. Ți-ai jucat foarte bine rolul. Interpelatul sări din pat și-și șterse cu un colț al cearceafului grima cadaverică de pe obraz. — Știi — zise el, — că era cât pe aci să strănut în momentul când Ibaino a ridicat cearceaful?

Se jucase o comedie macabră, dar cu aceasta americanii dobândiră o mină de cositor în Bolivia, ceea ce însemna o primă lovitură dată monopolului acestui metal.

GRECIA

(Urmare din pagina 9-a)

1921.—Reîncepe războiul între Grecia și Turcia învinsă.

1922.—Turcii înving, ocupă orașul Smirna și-i dau foc. Grecii evacuează Anatolia. Constantin abdică și pe tron se urcă George II.

1923.—Pacea dela Lausanne. Grecia renunță la Asia Mică și la o parte din Tracia. Generalul Telling, șeful comisiunii pentru delimitarea granițelor greco-albaneze, este asa-

sinat și Italia ocupă imediat insula Corfu.

1924.—După îndelungate și grave turburări interne, Grecia se proclamă republică.

1935-36.—Sprijinit de Anglia, regele George își re-ocupă tronul.

Hemoroizi

Persoanele care suferă de dureri cumplite cauzate de hemoroizi, vor dormi liniștit, întrebându-se Pomada Cadum, care produce o ușurare imediată. Multe suferințe pot fi evitate dacă se întrebunțază la timp Pomada Cadum contra eczemei, bubelor, pecinginei, râiei, erupțiilor, jupulelii, hemoroizilor, blândeii, cojilor de pe bube.

Intestinului leneș...

...Leo-Pills ajută.

Leo-Pills Laxativ

ESCADRONUL DE BICICLIȘTI

CAVALERIA PE TELEGARI DE OTEL

În marșul neverosimil de rapid al trupelor germane în Franța, echipele de bicicliști au jucat un rol dintre cele mai importante. Deși nu aparțin așa numitelor trupe rapide, totuși posibilitatea lor de mișcare le pune în situația de a soluționa un mare număr de misiuni speciale, extrem de importante. Din numeroase comunicate de pe câmpul de luptă și din fotografiile de războiu se vede clar cum comandamentul german a întrebunțat foarte abil trupele de bicicliști și se poate recunoaște în cari cazuri aceste trupe au fost preferate. De altfel, din literatura de războiu se știe că pregătirea echipelor de bicicliști s'a făcut încă dinainte de războiu, cu multă atenție și grijă de amănunt. Așadar ele nu constituie o armă nouă, căci au existat cu mulți ani înainte de războiul mondial la mai toate statele. La început, au făcut parte din cavaleria, cu care operau de obicei, de unde și denumirea lor de escadron. Este cunoscut că escadroanele de bicicliști franceze și belgiene au dat mult de lucru trupelor germane în nordul Franței la începutul războiului mondial.

Întrebunțarea bicicliștilor în războiul fulger contra Franței a dovedit că îndrăzneala, viteza și surpriza constituie trăsăturile fundamentale ale acestor trupe. Deși bicicleta nu dispune de viteza și puterea motorului și de posibilitățile pe teren ale calului, totuși ea constituie un mijloc minunat între acestea două. Într'adevăr pe de-o parte ea este complet inde-

pendentă de aprovizionarea cu benzină sau furaj, necesită foarte puțină îngrijire și poate fi lăsată oriunde în timpul luptei, fără nici o pază: pe de alta, întrebunțarea bicicletei este incomparabil

mai ieftină decât aceea a motorului sau calului. În plus, viteza zilnică a unei trupe de bicicliști, care depășește de 100 km., este așa de mare încât oamenii pot fi întrebunțati în luptă imediat și relativ odihniți. Cum în campania din Franța viteza a însemnat un atout, trupele de bicicliști au putut da maximum de randament. Avantajul cel mai efectiv însă a fost surpriza pe care o provocau trupele de bicicliști în rândurile dușmanului. Adeseori s'a întâmplat, așa cum reiese din comunicatele de războiu franceze, ca bicicliștii germani să apară în puncte strategice importante, considerate de însuși comandamentul francez ca foarte departe de linia frontului. Prin posibilitatea apropierii neobservate (echipele de bicicliști înaintază, de regulă noaptea), ele scăpau complet atenției dușmane. Ocuparea podurilor importante, cucerirea prin surprindere a localităților și comandamentelor, iată principalele obiective ale unităților de bicicliști. Aceeași posibilitate de mișcare rapidă și fără sgomot a permis bicicliștilor să opereze excelent ca trupe de recunoaștere, de avantgardă și organe de siguranță. Dacă ținem seama că în escadroane se transportă și diferite arme grele pe vehicule motorizate, înțelegem cât de esențială este capacitatea lor de luptă.

Toate calitățile acestei interesante și multilaterale arme cer, desigur, o conducere special pregătită, care să poată sesiza avantajele importante și specula situația creată prin surprindere. Succesele uimitoare ale trupelor germane de bicicliști în războiul decisiv din Franța se datoresc acestei conduceri.

ESCADRONUL DE BICICLETE

O secțiune de recunoaștere pe biciclete trece un pârâu. Trecerea peste asemenea obstacole se face cu cea mai mare ușurință, căci bicicletele pot fi purtate de soldați fără greutate.

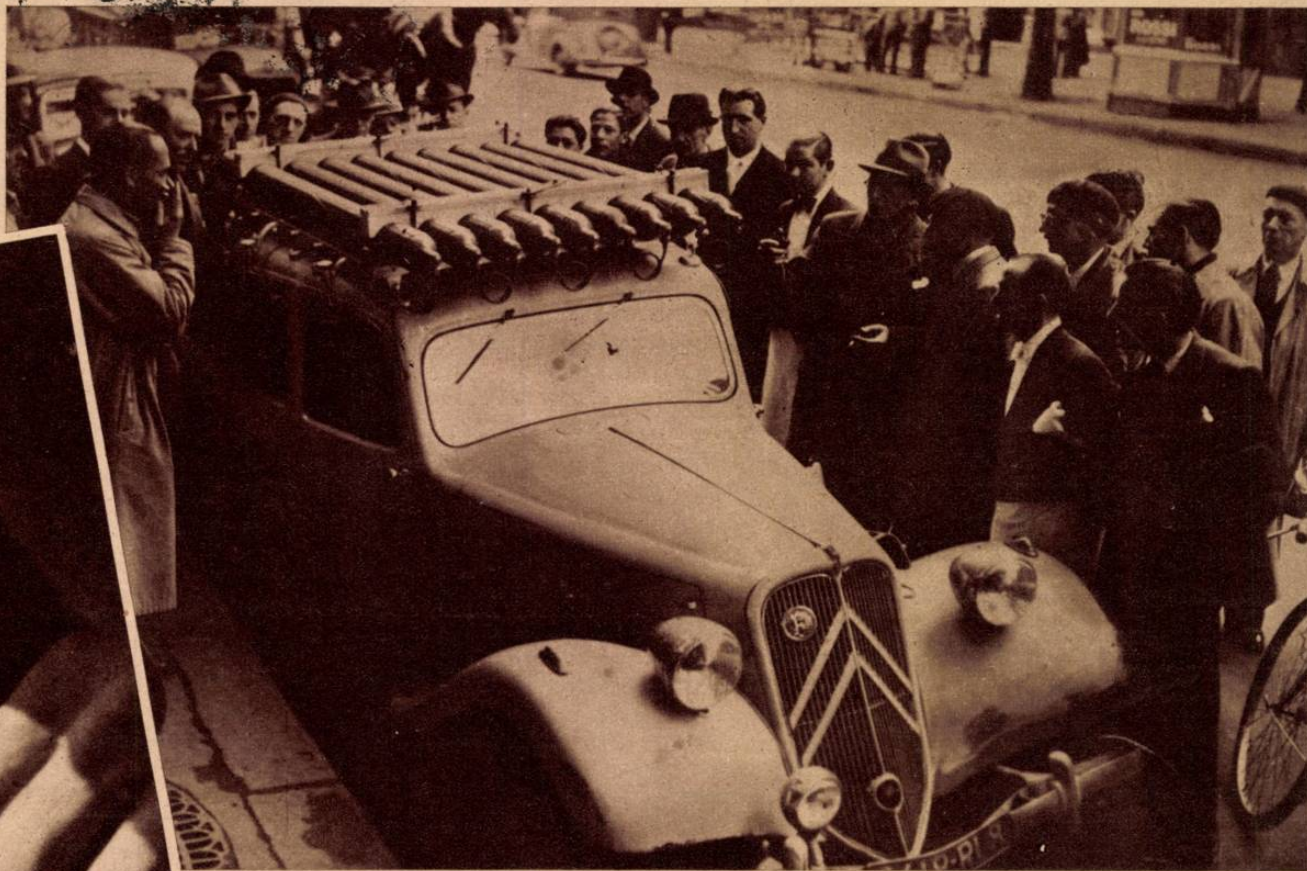

C U R I O Z I T Ă T I

UN PATENT CONTRA FURTURILOR DE BICICLETE

În orașul Zlin, din Cehoslovacia, a fost patentată o invenție: fiecare bicicletă posedă o tabelă rotundă, formată din două părți, iar fiecare proprietar are un alt număr de ordine. Dacă bicicleta rămâne undeva, nepăzită, proprietarul ia cu sine partea de sus a tablei. În acest fel, hoților le vine foarte greu să-și însușiască aceste vehicule, cari pot fi identificate ușor de poliție, cu tablele desfăcute în jumătate.

ȘI ASTFEL SE POATE CIRCULA FĂRĂ BENZINĂ

Proprietarul unui automobil francez a avut această năstrușnică idee: pe acoperișul mașinei a instalat 9 sticle cari împreună însumează 150 litri apă și 20 kg. de gaz comprimat. Cu acest combustibil, el reușește să-și conducă mașina pe străzile Parisului.

IN EGIPTUL...

în care azi majoritatea orașelor sunt bombardate, mai există și câteva colțisoare liniștite, cum sunt, de pildă, cartierele cu țesători cari își exercită meseria pe stradă.

PRIN PUSTIUL BORAY

Această vale care a fost supranumită „a morții”, a făcut foarte multe victime. Temperatura se menține totdeauna în jurul a 50 grade Celsius, ceea ce face imposibil transportul cu automobilele. Astfel, californienii trebuie să se rezume la vehiculele cu tracțiune animală, pentru transportul boraxului.

COLECȚIA

În acest număr :
**UN FOARTE DOCUMENTAT ARTICOL ASUPRA
CAUZELOR CARE DESLÂNȚUIE CUTREMURELE
DE PĂMÂNT, DATORIT UNUI CUNOSCUȚ
SAVANT GERMAN.**

ANUL XIV No. 723

26 NOEMVRIE 1940

10 LEI

**Linistitele ape ale mărilor
sunt străbătute în lung și lat de
puternicele unități navale.**

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

D. GENERAL ANTONESCU INVITAT IN GERMANIA

1. D. Horia Sima șeful Mișcării Legionare și Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri, citindu-și cuvântarea la plecarea Conducătorului Statului român. În mijloc și dreapta: D-nii Fabricius (ministrul Germaniei) și Ghigi (ministrul Italiei)

2. În gara Mogoșoaia înainte de plecare

← Vizita M. S. Regelui Mihai I la grupul I de artilerie contra aeronavelor

Troiță inaugurată în prezența M. S. Regelui Mihai I

← FUNERALIILE PĂRINTELUI MOȚA

În Biserica Ilie Gorgani, D-nii Horia Sima vice-președ. Consiliului și reprezentantul M. S. Regelui în timpul serviciului religios.

PROCESIUNEA

CU MOAȘTELE

SF. DUMITRU

1. Eșirea dela Patriarhie
In drum spre piața
6 Septembrie

2. Cuvântarea I. P. S. S.
Patriarh după proce-
siune

3. Mulțimea de credin-
cioși pe dealul Patri-
arhiei, îngenunchiată
la trecerea cortegiu-
lui cu moaștele Sf.
Dumitru

Tubul
mare
extrem de
convenabil!

Sănătos -
căci poate
mesteca!

Alimentele rău mestecate împovărează
stomacul, cu timpul omul se îmbol-
năvește. Feriți-vă deci dinții în special
de piatră, căci ea îi slăbește și le
grăbește căderea.

Dinții rămân solizi și sănătoși numai
dacă nu au piatră.

Intrebuințați deci numai Kalodont!

Această piatră cu Oleat Sulfuricinic
înlătură cu timpul piatra și împiedică
formarea ei.

Tubul mare extrem de convenabil.

KALODONT

contra
pietrei de
pe dinți

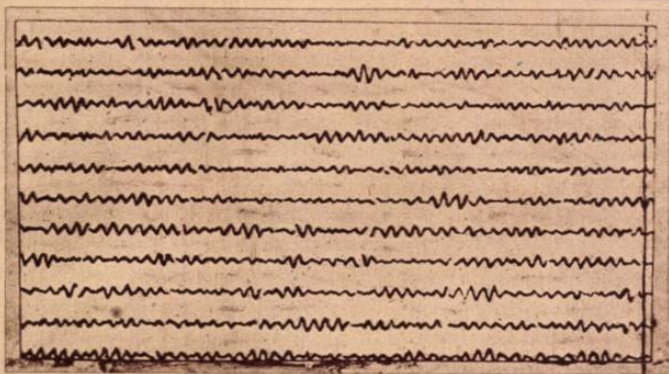

CERCETĂRI SEISMICE IN GERMANIA

CUTREMURELE da pământ au fost de multă vreme obiectul cercetărilor științifice din cauza efectelor lor care sdruncină economia și tot ceea ce este în legătură cu viața omenească. De aceea cercetările seismice au drept scop găsirea unor sisteme de construcție care, dacă nu pot chiar înlătura cu desăvârșire efectele cutremurelor, cel puțin să reducă aceste efecte la minim posibil. Aceste cercetări trebuie să ajungă la construcția unor asemenea clădiri, care să coste puțin, să fie construite din material ieftin și ușor de găsit, dar care în același timp să prezinte și cea mai mare soliditate.

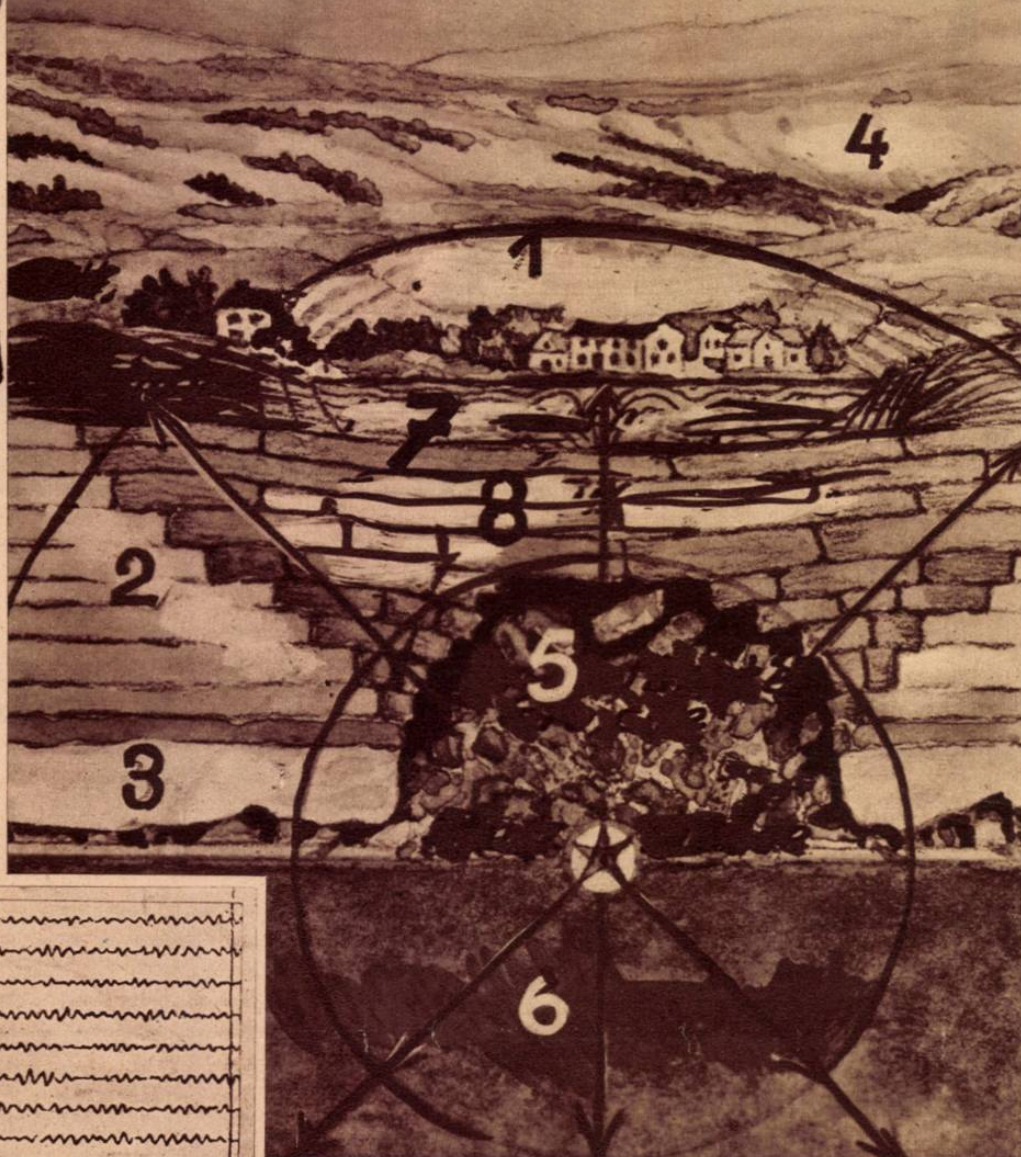
De fapt, ce este un cutremur? Se cunosc astăzi trei categorii de cutremure. Cele mai dese și mai puternice sunt așa numitele cutremure „tektonice, cari sunt deslănțuite de deplasări de terenuri în scoarța pământului. Ele produc valuri elastice, cauzate de fricțiunea alunecărilor. Mult mai neînsemnate sunt cutremurele provocate de prăbușiri și de erupțiuni la vulcanii

Sunt cercetate și oscilațiile provocate de izbucnirea valurilor, aceasta fiind important de știut atunci când este vorba să se construiască cheiuri, antrepozite, faruri, etc.

Aparatul de scris al unui seismometru. Creioanele în formă de ace, sunt în legătură cu măsurătorul de oscilații. Aceste creioane înregistrează pe o fâșie de hârtie imaginea cutremurului sau seismograma. Totul este mișcat de un mecanism cu ceasornic. Astfel sunt prinse valurile cutremurelor pentru ca apoi să poată fi măsurate în liniște.

1. Terenul amenințat.
2. Limita deplasărilor de straturi.
3. Limită.
4. Dealuri.
5. Straturi surpate puternic.
6. Straturi ferme.
7. Teren surpat.
8. Straturi deplasate.

1. Craterul.
2. Pământ.
3. Straturi de lavă.
4. Raza exploziei.
5. Pălnia.

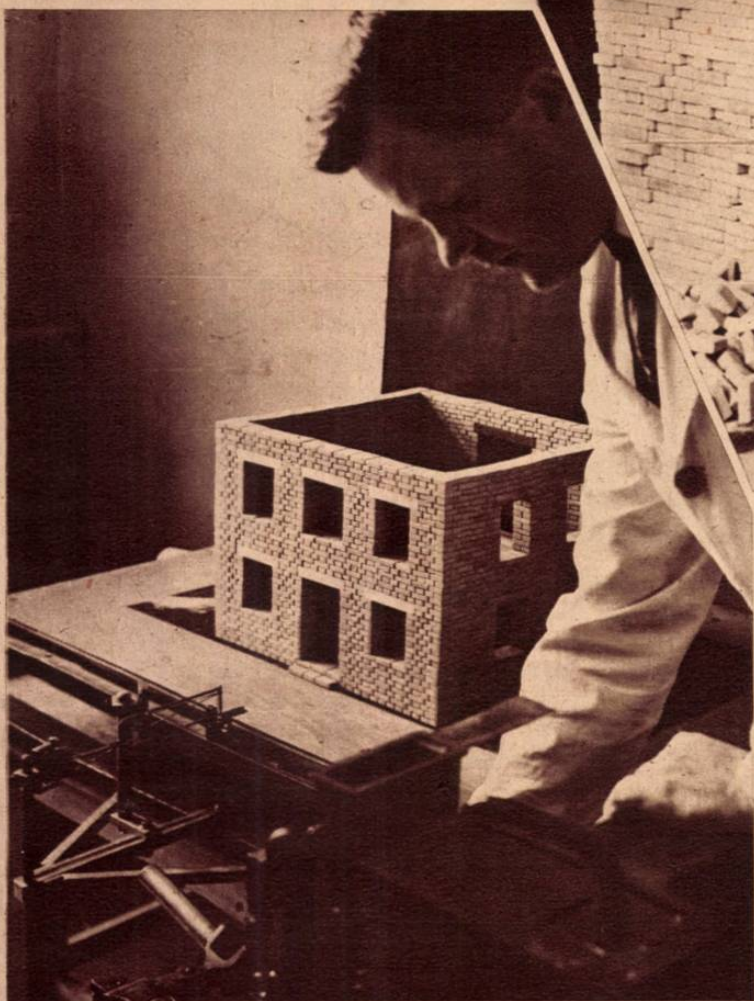
Din punct de vedere geologic cutremurele sunt: de prăbușiri și de erupții. Caracteristica cutremurelor, provocate de prăbușiri este câmpul de scufundare care se întinde de jur împrejurul locului unde s'a produs cutremurul. Ele sunt provocate de masele de piatră ce se prăbușesc în golurile din interiorul pământului. Mișcarea pe care o provoacă ele la suprafața pământului are forma unor valuri întrucât aceste cutremure pot fi comparate cu ceea ce se petrece atunci când se aruncă o piatră grea în apă. Cutremurele provocate de prăbușiri sunt mai rare, iar pagubele rezultate mai restrânse.

Cutremurele provocate de erupții acționează cu totul altfel. Un gaz lichid este aruncat afară din interiorul pământului, sub formă de explozie. Odată cu aceasta, de cele mai multe ori, țâșnesc din pământ și cantități de pietre vulcanice, în special lavă, piatră poroasă și cenușe. Cenușa aruncată de erupție (Krakatoa) este purtată de vânt la mari distanțe. Cu ocazia unor asemenea cutremure presiunea aerului poate avea efecte pustiitoare.

La cutremure mai mari unele ziduri se dărâmă. →

↓
O consecință practică a observațiilor făcute la cutremurele de toate categoriile, este experimentarea solidității construcțiilor clădite în localitățile situate în zone primejdioase.

mânt și unul din țelurile cercetărilor seismice este examinarea efectelor acestora.

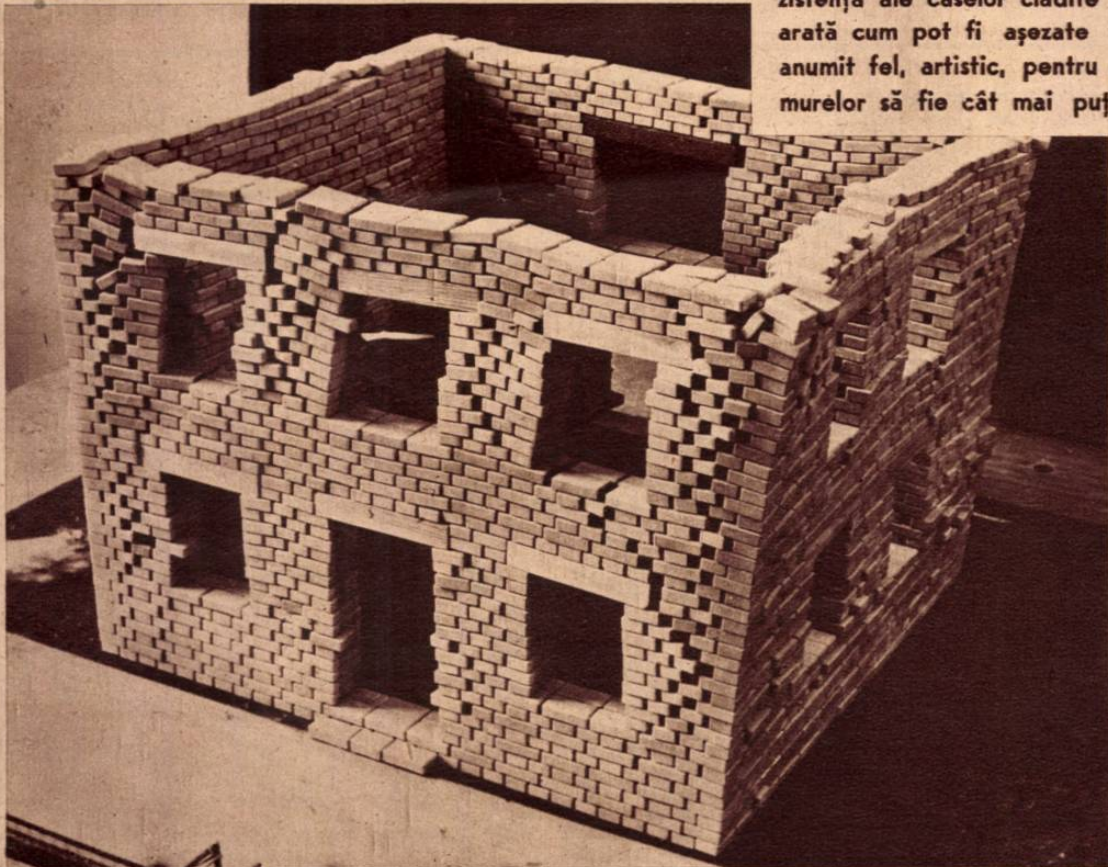
Institutul Reichului german pentru cercetări seismice din Jena, întreține o stațiune de observație pentru măsurarea oscilațiilor terestre. În acest scop se întrebuițează seismometrul. Cercetătorii germani au ajuns la constatarea că toate casele, indiferent de felul cum sunt clădite, sunt construcții cu capacitate de oscilație și că posedă un număr mai mult sau mai puțin determinat de oscilații proprii (ca tonul unei coarde oarecare), deci trebuie să arate și fenomenele rezonanței. Unele dintre fotografiile ce publicăm arată gradele de rezistență ale caselor clădite din cărămizi. Se arată cum pot fi așezate cărămizile, într'un anumit fel, artistic, pentru ca efectele cutremurelor să fie cât mai puțin resimțite. Ob-

servațiile făcute asupra clădirilor de cărămizi, au avut drept rezultat că s'a ajuns la concluzia că prin căderea mortarului se exclud alte pagube mai mari.

Deci mortarul este acela care protejează în primul rând casa.

În Germania, cutremurele sunt foarte rare și atunci când se produc, ele sunt atât de slabe, încât numai seismografele le înregistrează, fiind cu desăvârșire neobservate de restul lumii. Ca și întreaga știință germană, cercetările seismice întreprinse de Reich sunt în slujba întregii umanități, așa cum se întâmplă cu medicina colonială germană, al cărei renume este mondial.

Lucrările și observațiile Institutului German de cercetări seismice sunt făcute în primul rând spre binele locuitorilor, ale căror țări sunt bântuite de cutremure.

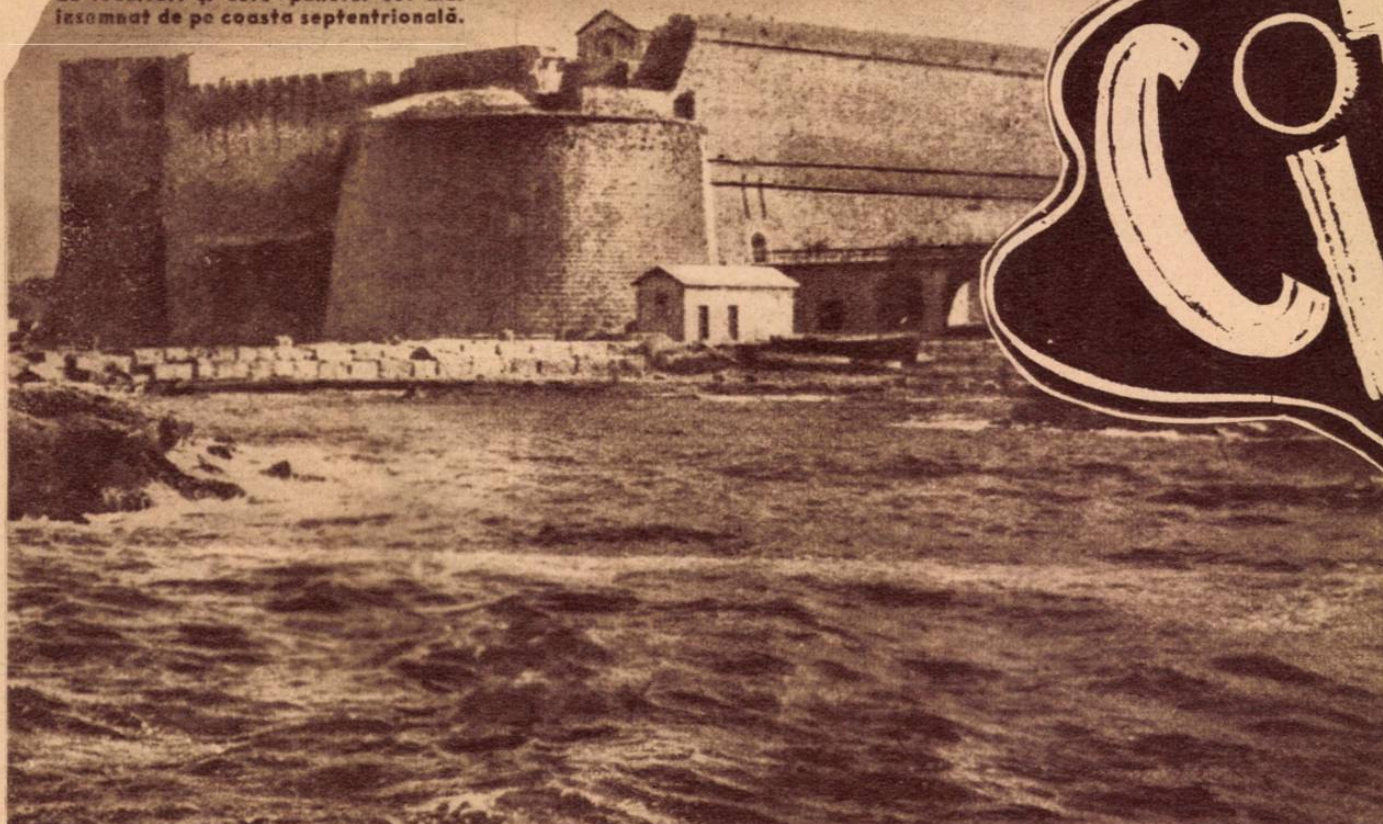
în activitate. Cum arată și numele, primele sunt fenomenele însoțitoare ale unei prăbușiri a spațiilor goale subterane. Imense blocuri prăbușindu-se în aceste goluri, produc pe scoarța pământului aceleași mișcări pe cari le provoacă un bolovan aruncat în apă. Celelalte cutremure sunt rezultatul exploziilor materiilor fluide la erupția vulcanilor. Ambele au o rază de influență redusă. Când au loc cutremure din categoria amintită mai sus, se produc anumite undulații (valuri) elastice de pă-

Aparatul de cercetări produce valuri de cutremur așa cum ele există în natură. Efectul lor este observat asupra construcțiilor.

→
Când este vorba de un cutremur de gradul cel mai mare, clădirile se dărâmă din temelii.

scutul turn din Kyrenia transfor-
mat în fortăreață. Are circa 2000
de locuitori și este punctul cel mai
însemnat de pe coasta septentrională.

CIPRU

Insemnătatea pe care o dau
englezii acestui punct strategic
în Mediterana a fost desmințită
de însăși Amiralitatea britanică
iar puterea lui de rezistență
s'a dovedit inexistentă la pre-
siunea crucișetorelor italiene.

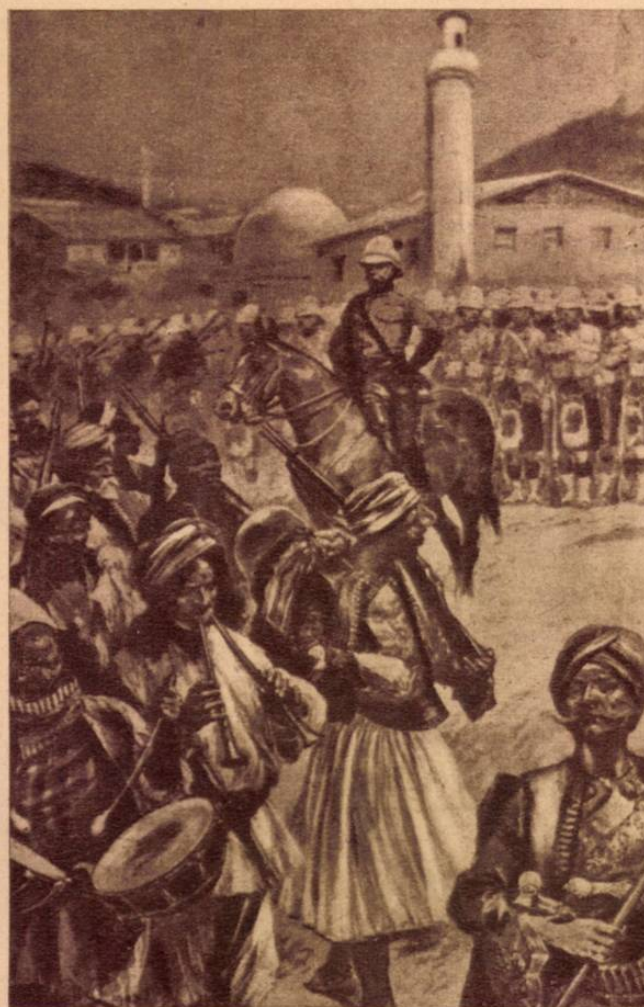
STĂPÂNĂ de vreme îndelungată pe Gibraltar și
pe Malta, deosebit de faptul că—în mod prac-
tic—arbitra în Mediterana, Anglia se preocupă
de infiltrarea franceză în Canalul de Suez și atunci
lumea înțelese că de acolo avea să pornească una
dintre cele mai mari, poate chiar cea mai impor-
tantă cale comercială a lumii. Malta era prea de-

noua cale de trafic internațional, noua poartă a Mediteranei, cădeau sub stăpânirea directă a Mării Bri-
tenii. Cipru își pierdu deci orice importanță strategică, fapt care îndemnă Anglia să renunțe a mai face
lucrările pentru transformarea insulei în bază navală. Cele trei modeste porturi: *Famagosta*, *Larnaca*
și *Limassol* rămaseră numai cu cheiurile construite de Venețieni, înainte de 1571, cărora Turcii nu le a-
duseseră nici o transformare: porturi, ca să spunem așa, cu zăgazuri de câțiva metri, nici o lucrare de a-
părare din afară și deci posibilitate de trafic numai pentru vasele mici, pentru câte un vapor modest, și
bine'nțeles, cu condiția ca starea atmosferică să îngăduie ancorarea în rada deschisă. Ceea ce pe coastele
de-acolo se întâmplă numai în lunile de vară.

* * *

Zeci și zeci de ani, Cipru a trăit în întuneric, uitată de Marea Britanie întocmai ca o colonie prea inde-
partată. Populațiile ortodoxe ale insulei s'au agitat în dese rânduri pentru dobândirea libertății și nevoia
de a se uni cu Grecia, însă Anglia, care de vreme îndelungată plănuia să ocupe Palestina și Arabia, avea
interes să-și păstreze această fâșie de pământ care controlează—direct—coastele Asiei Mediteraniene și
drumurile spre Orientul mijlociu.

Acest program s'a putut realiza numai la sfârșitul conflictului mondial cu statele arabe create de Anglia

parte pentru a supraveghea acest
drum și astfel, în 1878, profitând
de conflictul Ruso-Turc, Anglia puse
stăpânire pe insula Cipru, obți-
nând cedarea ei oficială din par-
tea Turciei, numai pentru a avea
în Mediterana o poziție strategică
de unde să domine drumurile din
și spre Orient.

Totuși, la patru ani mai târziu,
Anglia reușia—pe negândite—să-și
îmbunătățească poziția față de ca-
nal; bombardării Alexandriei îi ur-
mă ocuparea Egiptului și astfel,

Retragerea trupelor neregulate tur-
cești, în 1878, după care Anglia o-
cupa insula.

O piață într'un cartier sărac din Larnaca. Portul Larnaca
este cel mai modern al insulei, totuși n'are construcțiile și
adâncimea necesară spre a oferi posibilitate de adăpost
flotei britanice în caz când ar fi silită să părăsească baza
de la Alexandria (Egipt).

și cu mandatul englez asupra Palestinei, dar adevărata și deplină importanță și-a câștigat abia în ziua când s'a afirmat noul sistem strategico-economic înregistrat pe triumful Alexandria-Haiffa-Famagosta, ceea ce însemna drumul Indiilor, petrolul Irakului, escalele lui „Imperial Airways”. Atunci Anglia s'a gândit din nou la Cipru, însă nu spre a face acolo o bază navală ci escale aeriană; în 1932 s'a creat un aeroport în centrul insulei, pe o câmpie, apoi o hidroscală în salinele dela Limassol. Se pare însă că „Imperial Airways” n'a găsit prea comodă aterizarea la Cipru, și, în mod practic, aeroportul a rămas

Stampă din 1800 înfățișând o străda principală din Famagosta care duce spre mare.

Baza din Larnaca, la sudul insulei. Majoritatea vaselor moderne ancorează în acest port și la Limassol, întrucât porturile Famagosta și Kyrenia nu sânt în măsură să le primească.

tă în fundul Mediteranei orientale, prea apropiată de coastele Asiei Mici și aproape legată cu Arhipelagul grec. Cipru nu oferă avantajele situației centrale a Maltei, nu are, de asemenea, inconvenientele apropierei de continentul vecin, poate fi dominată de puterea militară a statelor ce-i stau în față și cari actualmente sunt: Turcia în Asia Mică, Franța în Siria, Italia în Dodecanez.

Astfel că o bază navală în Cipru, pe lângă că e bizară față de problemele Mediteranei și deci de utilitate limitată, ar depinde totdeauna de starea de alianță sau de neutralitate benevolă a acestor vecini.

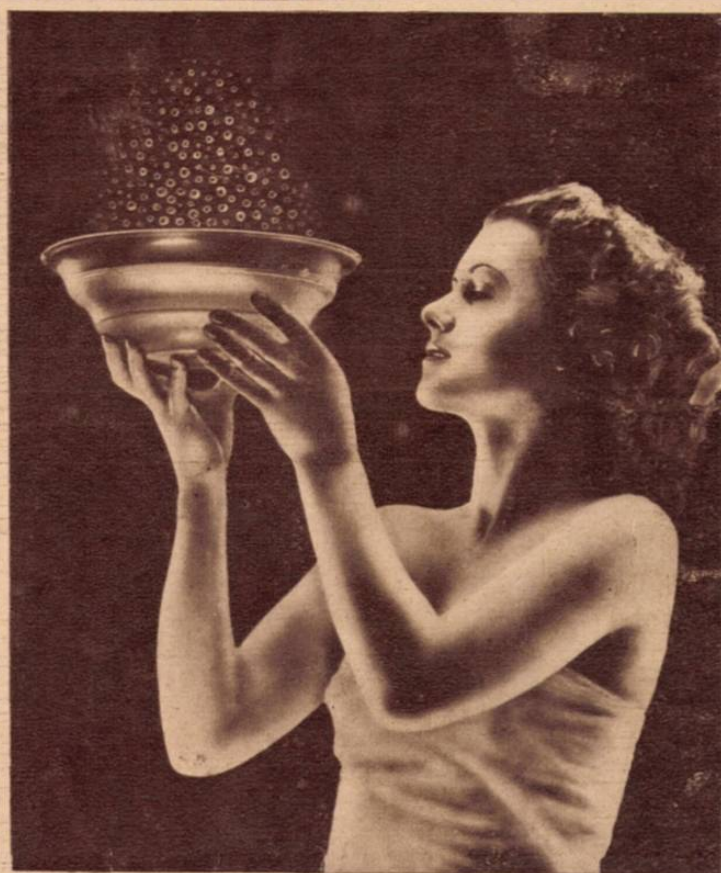
* * *

Toată vâlva aceea în jurul Ciprului fusese stârnită în Anglia, în 1936, mai mult cu scopul de a răspunde astfel înarmărilor Italiei și a arăta că britanicii nu erau dispuși să accepte noua situație din Mediterana fără a reacționa; apoi, Amiralitatea văzu în chip real că era mai oportun să trimită flota la Alexandria în caz de conflict și de aceea insula Cipru a fost lăsată din nou pe planul al doilea; porturile n'au fost săpate și nici zăgăzurile de apărare n'au fost construite. Într'un cuvânt, baza aéro-navală n'a ieșit și este fapt sigur că în aceste luni de războiu Englezii n'au putut improviza lucrări cari de fapt cer ani de zile, un material enorm și mii de lucrători.

Atunci, cum scriu ziarele engleze că, dacă bombardamentele aeriene asupra Alexandriei vor trebui să continue, iar flota va fi nevoită să caute altundeva o bază navală, Anglia are gata de pe acum insula Cipru? Dar cum, la Cipru se va duce flota ei să se adăpostească? Fără porturi, fără magazii, fără nici o siguranță de viață, fără nici o posibilitate de a primi întăriri și de a face reparații, sub amenințarea sigură a forțelor aéro-navale italiene concentrate în Dodecanez?

Sau mai de grabă, se are în vedere o „retragere strategică” și pentru flotă?

Căci, chiar admitând posibilitatea unei așezări vremelnice, adăpostindu-se la Cipru, forțele navale engleze se vor depărta și mai mult de coastele libice, de acea mare Ionică-Libică, adevărata zonă a activității lor, de oarece în apele de-acolo se desfășoară traficul regulat italian cu trupele cari operează în Africa... Dar atâta timp cât strategia joacă un rol de căpetenie, și de-o parte și de alta, numai viitorul, poate chiar apropiat, va fi în măsură să deslege și acest mister... G. R.

Pasta de dinți Chlorodont conține o sare,

care la întrebuințarea pastei produce oxigen. Aceasta stimulează secrețiunea în cavitatea bucală și face astfel pe cale naturală curățirea și protejarea dinților

Pasta de dinți Chlorodont

TABLETE

Remediul specific
al
**bolilor
reumatice**
Faceți deci o cură cu Togal

Absolut nevinovat pentru inimă, stomac și rinichi
IN AMBALAJE DE 14 ȘI 42 TABLETE

Contra constipației

Leo-Pills Laxativ

neactiv o perioadă destul de lungă, neavând instalații și cu atât mai puține perfecționări.

Astfel a venit anul crucial, faimosul 1935, care a adus schimbări de echilibru în Mediterana; După proclamarea imperiului italian, Anglia a trebuit să ia act de noua realitate și Cipru a revenit în discuție. Arma aeriană devalorizase de mult Malta ca bază navală și de aceea, exact la o lună după proclamarea Imperiului, la 9 Iunie 1936, „Daily Mail” într'un curajos articol arată că „dată fiind puterea de astăzi a Italiei, de a cărei ostilitate trebuie să se țină seamă, Anglia va fi nevoită să transforme insula Cipru în bază aero-navală de primă importanță”. După acel ziar, în insulă se puteau crea toate instalațiile necesare cu o cheltuială de circa 15 milioane lire sterline și încheierea articolului era categorică: „Cel mai puternic și mai important inel al lanțului comunicațiilor britanice a fost Mediterana. Astăzi el este cel mai slab”.

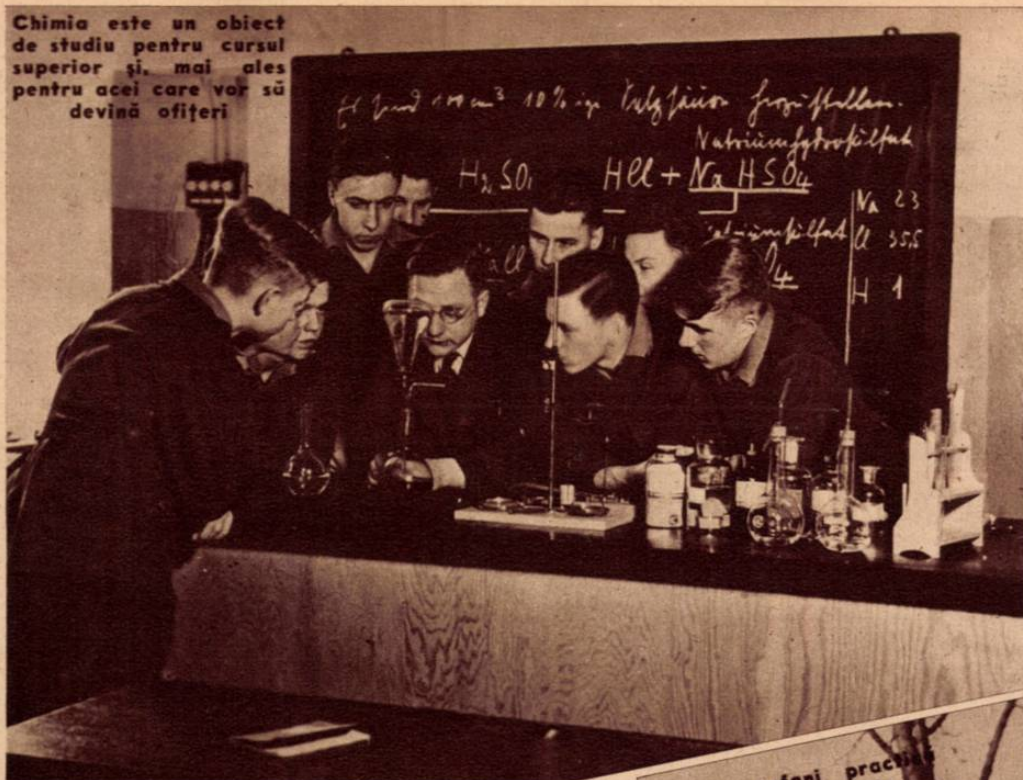
Curând după aceea, insula Cipru a fost vizitată de Amiralul comandant-șef al flotei din Mediterana, de Generalul comandant al forțelor aeriene din Orientul mijlociu și apoi de Sir Samuel Hoare, primul lord al amiralității, care a venit în persoană la Malta și la Cipru, spre a-și da seama de felul cum trebuiau puse la punct pregătirile strategice navale engleze din Mediterana. Pe această temă se iscă o discuție în Camera Comunelor și primul lord al Amiralității recunoscă, formal, că până atunci se dăduse prea puțină atenție insulei Cipru, dar că problema transformării ei era grandioasă: urma să se construiască porturi, să se înzestreze cel puțin o bază cu magazii și uzine, să se creeze mijloace de apărare și să se completeze așezările aeriene în conformitate cu noua funcțiune strategică pe care Cipru trebuia să-i o asume în Mediterana ca înlocuitor vecin al Maltei.

În realitate, adevărata importanță a Ciprului fusese văzută și definită cu multă istețime de Disraeli, chiar în momentul primei ocupațiuni engleze. Ministrul Reginei Victoria anunțase textual: „luând Cipru, nu facem un gest mediteranean, ci unul indian.”

În mâinile englezilor, pe cale maritimă și pe cale aeriană, Cipru controlează comunicațiile cu India; dar este prea puțină strategie mediteraneană în această insulă surghiuni-

Chimia este un obiect de studiu pentru cursul superior și, mai ales pentru acei care vor să devină ofițeri

Trageri la un poligon în miniatură

Fizica se învață pe modele. Un elev orfan explică un electro-motor

Elevii orfani practică toate sporturile

EDUCAȚIA ORFANILOR

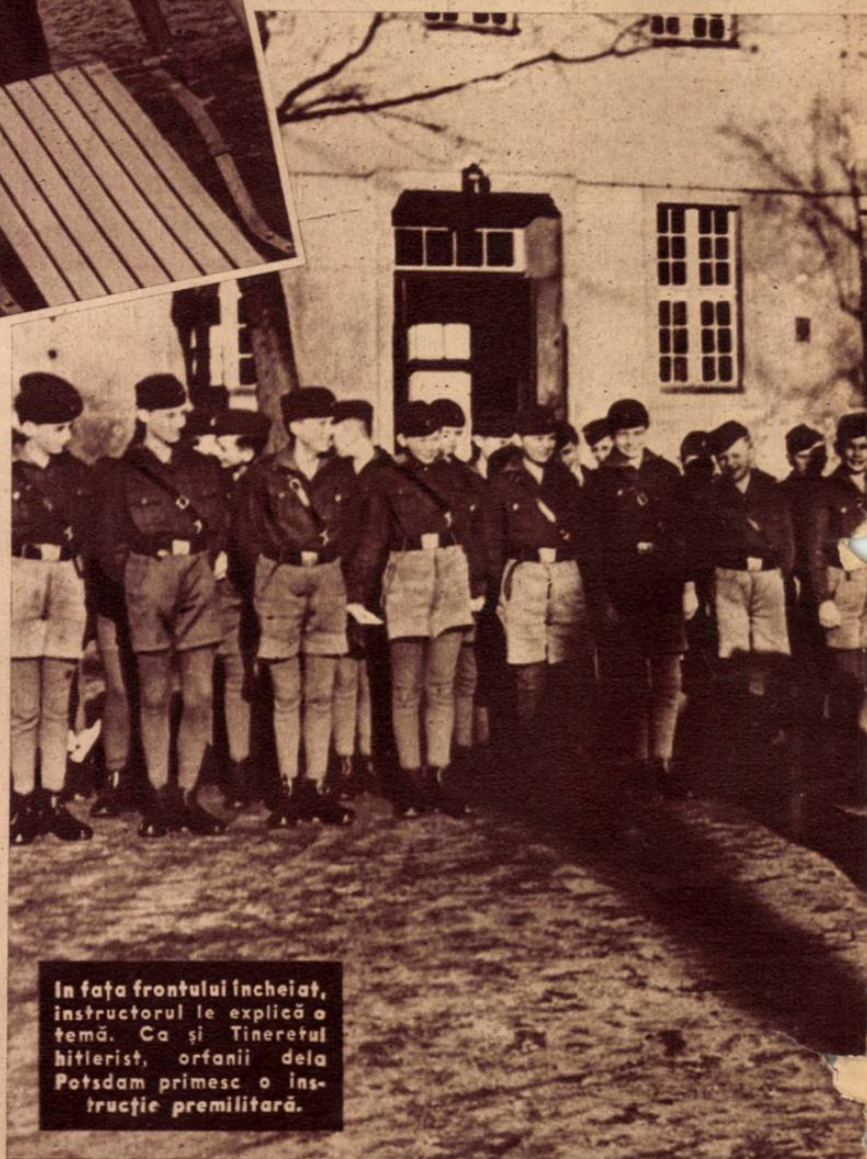
FIICE DE MILITAR

INSTITUTUL ORFANILOR DE POTSDAM

Alergarea de fond pe sub copacii parcului

În anul 1724 *Friedrich-Wilhelm I* a înființat la Potsdam un institut unde orfanii, copii ai ostașilor Prusiei, urmau să primească educația. Institutul acesta a luat numele de „Konigle Militar Waisenhaus”. *Friedrich cel Mare*, ctitorul armatei germane, a renovat complet vechea clădire a Institutului, dându-i înfățișarea pe care o are și astăzi. Planurile au fost întocmite de arhitectul *von Gantard*, care a supravegheat și lucrările. În 1772 a fost terminată faimoasa cupolă, care străjuiește și astăzi intrarea, după cum turnul Bisericii Garnizoanei, înalt de 88 metri se înalță deasupra orașului, ce poartă neștersă pecetea glorioasei epoci a regelui-soldat a cărui moștenire este desăvârșită de revoluția celui de-al treilea Reich. De două sute cincisprezece ani copiii orfani, rămași de pe urma acelor care au servit cu credință steagurile patriei, primesc acolo educație sănătoasă, la sfârșitul căreia pot păși cu mândrie în viață, biruind toate piedicile. Nici nu putea fi găsit un loc mai potrivit pentru o astfel de instituție decât Potsdamul tradiției prusiene, vechiul sat de pescari, pe care un edict al Marelui Elector de Brandenburg l-a transformat în oraș, iar regii Prusiei în cetate a spiritului prusian și a năzuințelor germane. Spiritul dela Potsdam s'a opus

În fața frontului încheiat, instructorul le explică o temă. Ca și Tineretul hitlerist, orfanii dela Potsdam primesc o instrucție premilitară.

Micii strategii așează pe teren toate mijloacele de luptă ale războiului modern

În clasă, în timpul cursurilor

ANILOR, FII ȘI

RI, IN GERMANIA

CENTRAL AL
ELA POTSDAM

Fetele orfane, în timpul prânzului. Sala de mese este luminoasă și plăcută

În Institutul militar pentru orfani și orfane primesc educație băieți și fete. Crescuți aci în disciplină prusiană, copiii aceștia sunt pregătiți pentru carierele civile cât și pentru cariera armelor. Institutul cuprinde 3 feluri de școli: Școala primară, gimnaziu și liceu, dând posibilitate fiecărui copil să studieze după aptitudinile pe cari le dovedește. Deosebit de aceasta copilul trebuie să fie crescut aci în așa fel încât în educația lui să nu se simtă lipsa căminului părintesc. În același timp, educația este și sufletească, dar și trupească. Această educație este atât de solidă, încât toți acei cari au pășit pragul institutului, vor fi recunoscuți toată viața de către semenii lor drept oameni întregi.

Întrarea Institutului militar pentru orfani și orfane din Potsdam este străjuită de frumoasa cupolă construită de Friedrich cel Mare

totdeauna tendințelor democrato-liberale, care-și găsiseră expresiunea în cele din urmă în efemera republică dela Weimar, căreia revoluția național-socialistă i-a dat lovitura de grație. Cultivând glorioasa tradiție, cel de-al treilea Reich a adus aci, pe lângă vechile școli militare existente, toate centrele de educație ale tineretului partidului național-socialist, printre cari cităm: Reichführerschule pentru Hitlerjugend, Reichschule pentru Munca Voluntară, Reichsführerinnenschule pentru tineretul feminin, Institutul de educație național-politic, etc.

Piticii sunt persoane ca oricare altele; participă la viața de toate zilele cu același interes și același lăcomie ca și oamenii de statură înaltă.

INTRE nume și persoanele care le poartă, există, în mod indiscutabil, o legătură intimă. Ființele omenesti sunt predestinate oarecum să poarte numele pe care-l poartă fiecare și rare ori s'ar putea să botezi pe un om cu alt nume decât acela pe care i-l-a hărăzit nașul respectiv în primele zile ale existenței. Există o singură categorie de ființe care contrazic acest adevăr: piticii. Nu este vorba de piticii din Africa, săngeroșii pigmei, ci de piticii din Europa, acele ființe pe cari o ironie a naturii i-a menținut la proporțiile unor copii cu capete de oameni mari. Pentru acești pitici numele pare să fie un mijloc, care să le sublinieze micimea. Vezi câte o ființă evadată parcă dintr-o vitrină cu jucării, purtând un nume bombastic și răsunător care s'ar potrivi mai degrabă unui uriaș și fără vrere își vine să răzi. Nu este locul să facem aci teorii medicale asupra cauzei micimii acestor indivizi. Dealtfel, cred că este de prea puțină însemnătate pentru cititorii acestor rânduri cari glande cu secreție internă le funcționează defectuos. Să-i acceptăm pe pitici așa cum sunt și să-i luăm în serios. Am vizitat un oraș de pitici. În prima clipă am avut impresia că privesc lumea printr'un binoclu ținut deașoselea. Case și oameni aveau proporții de vitrină cu jucării. Numai că oamenii aceștia minusculi își luau misiunile în serios, mai în serios chiar decât le îngăduiau proporțiile. E o trăsătură caracteristică a piticilor de a vroi să compenseze lipsurile lor fizice printr'o atitudine

demnă și uneori, chiar agresivă. Oamenii din lumea circului, adică acei cari au mai mult ocazia de a fi împreună cu piticii, sunt de părere că nu există ființe mai hursuze și mai morăcănose. Desigur, constatarea e foarte exactă, dar nu este mai puțin adevărat că în cele din urmă poate fi grozav de supărător să fii privit de oricine ca un fenomen... în mic.

Un pitic, cu care am avut ocazie să stăm de vorbă și care era o ființă foarte inteligentă și echilibrată, ne-a declarat într-o zi:

— „Nenorocirea face că trebuie să ne câștigăm existența expunându-ne curiozității publice. Dar de ce sunt oare oamenii atât de cruzi în curiozitatea lor? Atunci când este vorba să afle câte ceva din viața noastră intimă, noțiunea de pudoare nu mai există. Ne pare atunci că suntem niște biete animale grăitoare, fără suflet și fără inteligență, a căror singură misiune este să distreze și să satisfacă cruda curiozitate a spectatorului”. Poate că remarca prietenului meu pitic ar trebui să dea

VIATA MAI MULT SAU MAI PUTIN ROMANTATA A PITICILOR

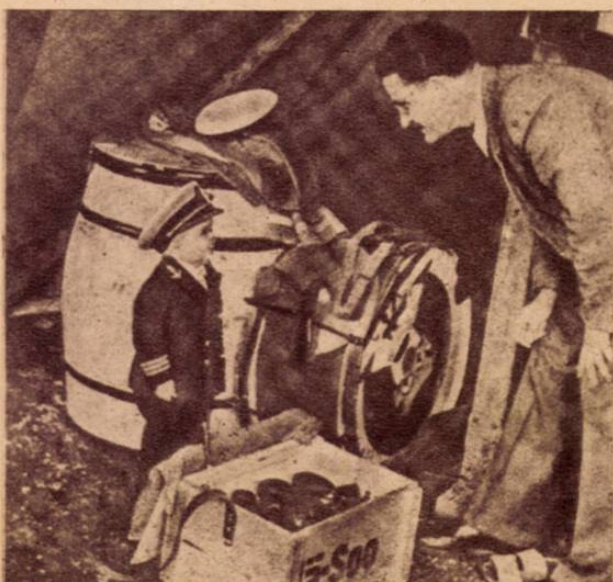
de gândit multora. Am avut ocazie să cunoaștem o familie de pitici în intimitate. Familia era compusă numai din soț și soție și din alți pitici între cari nu exista nici un fel de legătură de rudenie. Natura, în imensa-i prevedere, făcuse astfel ca acești nenorociți să nu poată procrea. Cu toată lipsa copiilor, viața de familie era foarte strânsă și tandră. Piticii sunt între ei foarte blânzi și îngăduitori. Firi liniștite, foarte serioase, sunt constrânși de diformitatea lor fizică să trăiască în cadrul restrâns al lumii circurilor și sălilor de spectacole. Foarte orgolioși, sunt gata la orice gest necugetat atunci când li se pare că au fost luați în răs.

Inteligența piticilor este departe de a fi excepțională. Nu sunt însă mai puțin deștepți ca oricare om normal din mediocritate. Incinațiuni către artă sau pricepere specială pentru arte, nu au. Faptul că atunci când se află pe scenă manevrează câteva instrumente muzicale, este o simplă coincidență. Este pretextul care-i aduce la lumina rampei.

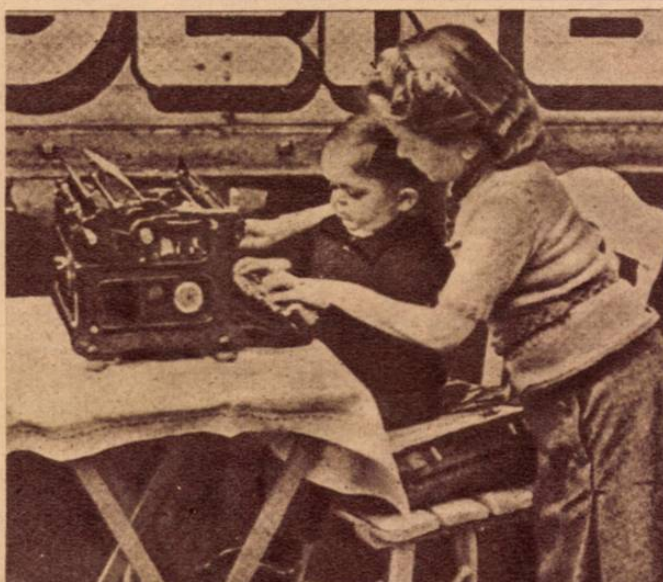
Piticii n'au împrumutat dela copii numai statura, ci într-o oarecare măsură, chiar și mentalitatea. Sunt niște naivi incorigibili. Uniformele militare sunt marea lor pasiune. Să nu credeți că piticul care apare pe scenă în uniformă de mare amiral nu se ia în serios. Din contră! El își trăiește rolul cu intensitate și într'ei lui este considerat după haina-parodie pe care o poartă.

Dar mai interesant este faptul că piticul nu invidiază statura omului normal. Pentru el, adevărata lume este aceea a proporției sale. Probabil că în capetele micuțe și cu frunți încrețite fără motiv, se frământă visul unui paradis, în care însuși Dumnezeu nu este mai mare decât un pitic.

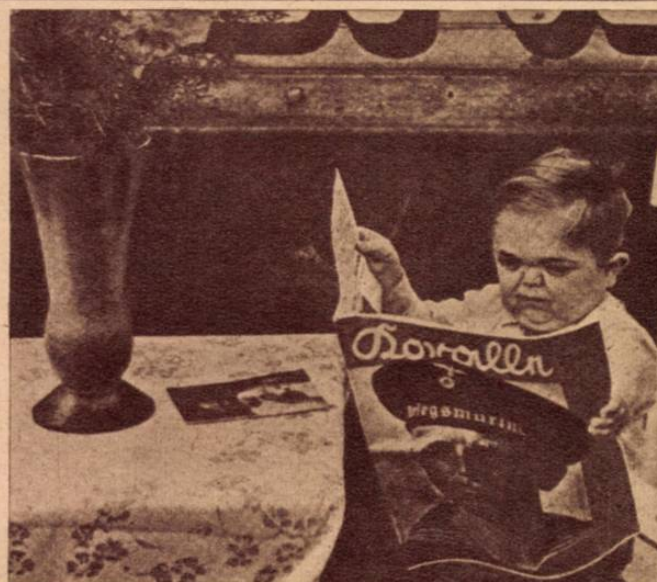
Piticul căpitan dirijează o orchestră compusă din clopoței. Este un maestru foarte pretențios chiar dacă cei cinci muzicanți se arată voioși.

Căpitanul arată colecția de ghețe impresariului.

Consoarta piticului stăruie ca soțul să-și scrie corespondența la mașină. Dar clapele nu răspund mâinilor prea mici. Ar trebui un... motoras!

Odihnă binemeritată pe laurii câștigați. Piticul și-a cumpărat o proprietate, cu casă, unde să-și petreacă bătrânețea. Iată-l ținându-se în curent cu evenimentele.

ALARME AERIENE LA LONDRA

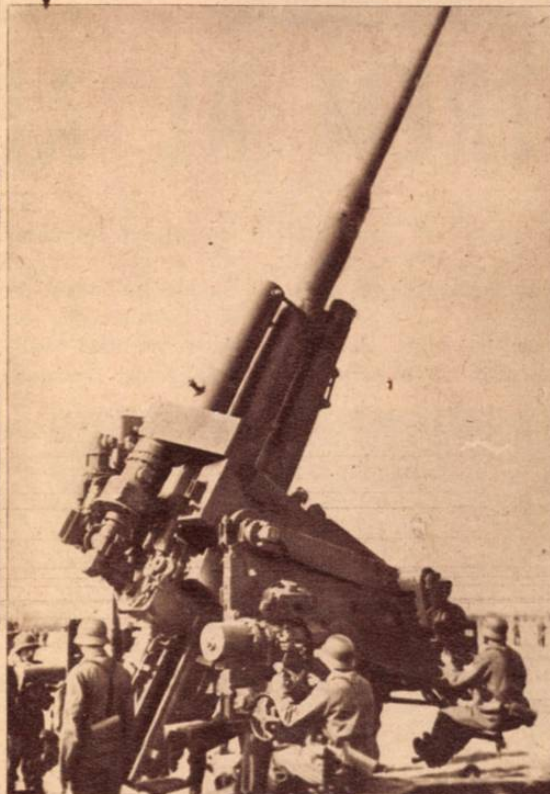
Un adăpost nocturn amenajat special pentru copiii mici

LA CLERMONT-FERRAND

În ziua de 11 Noiembrie a. c., mareșalul Petain a vizitat și inspectat unul din regimentele care au fost cândva sub comanda sa. Iată-l în fotografia noastră sărutând drapelul

ARTILERIA ANTIAERIANĂ DE COASTĂ, ÎN ACȚIUNE

A fost semnalată sosirea unor avioane dușmane. Imediat, servanții grelelor piese antiaeriene de coastă pun tunul în bătaie

ARTILERIA MARI NEI DE COASTĂ

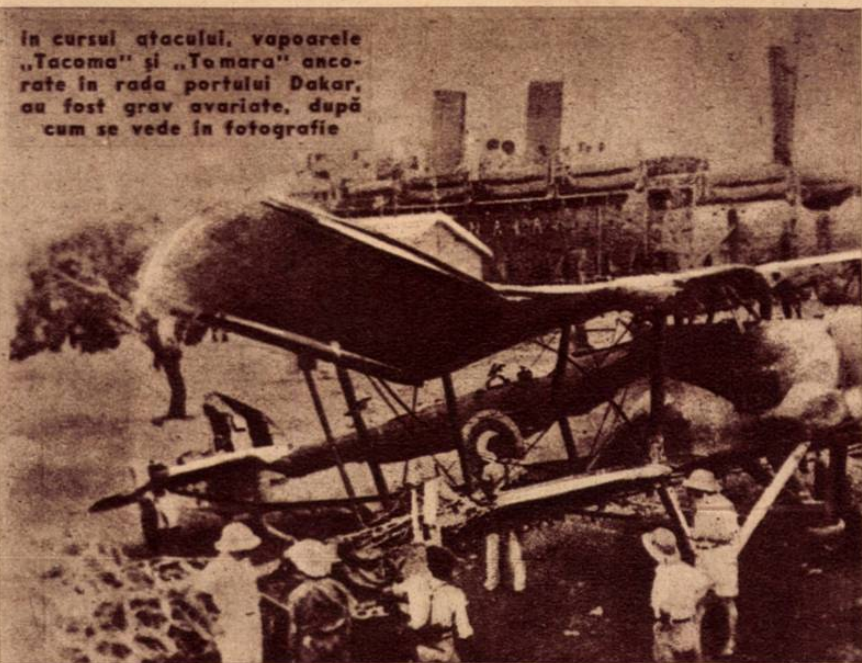
asigură liniștea la granița franceză

VIM
curăță ori-ce
și email

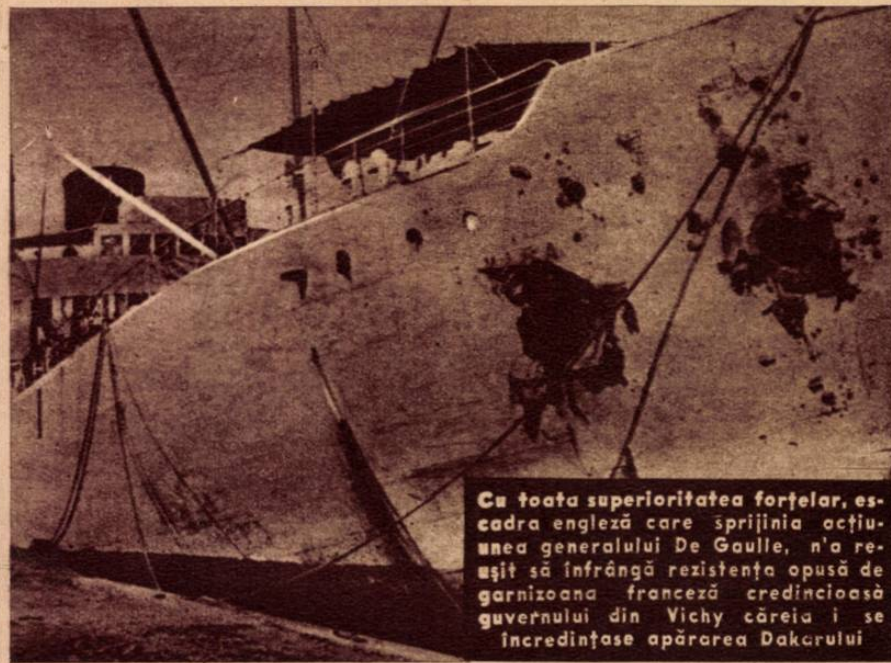
un ras
înviorător, cu
crema de ras
IBBS

În cursul atacului, vapoarele „Tacoma” și „Tomara” ancorate în rada portului Dakar, au fost grav avariate, după cum se vede în fotografie

DAKAR

Cu toată superioritatea forțelor, escadra engleză care sprijinea acțiunea generalului De Gaulle, n'a reușit să înfrângă rezistența opusă de garnizoana franceză credincioasă guvernului din Vichy căreia i se încredinșase apărarea Dakarului

PUNCTUL EXTREM AL AFRICEI OCCIDENTALE

CU câteva săptămâni în urmă, ziarele au înregistrat lupta care s'a dat în fața portului african Dakar, între forțele navale ale amiralității britanice și navele franceze și bateriile de coastă ce se aflau în mai sus amintitul port al Senegalului.

Deabia acum, după atâta trecere de timp, au eșit la iveală amănunte asupra tragicilor împrejurări ale acestei lupte, atât de neașteptată.

În primul rând e interesant să se cunoască însemnătatea Dakarului în actualul conflict. În urma evoluției evenimentelor din acest războiu, multe din bazele navale și aeriene utilizate de Marea Britanie în conflict, și-au pierdut cu totul însemnătatea, sau, în cel mai fericit caz, nu mai o au pe aceia de odinioară.

Armistițiul încheiat între Franța și Germania, a determinat o însemnată schimbare din punct de vedere strategic în favoarea puterilor Axei, astfel încât amiralitatea britanică a trebuit să se gândească la găsirea unor noi puncte cari, legate între ele, ar constitui un lanț strategic destul de temut.

Dakarul este situat la circa 2000 de mile marine depărtare de Gibraltar, în punctul de unde continentul african este cel mai apropiat de America. Legând între ele Bermudele, Azorele, insulele Capului Verde, Madera și insulele Canare, s'ar fi ajuns la un nou sistem de apărare care ar fi garantat, în cazul unei dezvoltări a conflictului, căile imperiale cari leagă Africa de sud cu Marea Britanie.

Funeraliile victimelor atacului englez contra Dakarului

Instalațiile și vapoarele aflate în portul Dakar au suferit pagube mari. Printre acestea era și cuirasatul francez „Richelieu”

Generalul De Gaulle, care după cum se știe se află în fruntea trupelor disidente franceze din Anglia, a socotit să pună mâna pe acest însemnat punct strategic cu ajutorul forțelor navale britanice. În consecință, o flotă puternică formată din navele de luptă „Barham” și „Resolution”, din șase contra-torpiloare, un vas port-avion și două crucișătoare de câte zece mii de tone, s'au prezentat în fața portului Dakar în care se aflau câteva unități infinit mai slabe ale flotei franceze, somând pe guvernator și garnizoana portului să adere la disidența lui De Gaulle. Răspunsul guvernatorului și al garnizoanei a fost negativ, iar urmarea este știută de toată lumea. Navele engleze au deschis focul asupra orașului și vaselor din port, încercând o debarcare. Lupta a fost cruntă mai ales prin aceea că forțele erau inegale. Marele crucișător „Richelieu”, care se afla la Dakar, a participat la luptă, neputând utiliza însă toate resursele sale care în împrejurări normale ar fi fost foarte periculoase. Nava nu se afla sub presiune, deoarece era în reparație, astfel că n'a putut face să grăiască toate gurile de foc de

(Continuare în pagina 15-a)

Punctul de pe coasta senegaleză unde De Gaulle și oamenii lui, sprijiniți de vasele engleze, au încercat să debarce în ziua de 23 Septembrie

Garda s-a schimbat și pompierul, care a veghiat din vârful turnului, îndreaptă spre casă.

CEI MAI VECHI POMPIERI DE CARIERA DIN LUME

Vine schimbul. Fiecare pompier care intră în gardă trebuie să-și aducă apă și hrană și... să urce cele 343 de trepte.

Orașul s'a dezvoltat. Limitele dela 1685 au fost cu mult depășite. Pompierul modern are la îndemână instrumente speciale cu ajutorul cărora poate să vadă departe...

De-atunci și până'n zilele noastre, din înălțimea acestui turn, ochiul pompierului de serviciu cercetează zarea, până unde se întinde această cetate, căutând să descopere incendiile ce s'ar produce. Bine înțeles, pompierii de astăzi dispun de noi mijloace tehnice, cu ajutorul cărora observația este mult mai ușoară dar, de mai bine de 250 de ani, bătrânul turn își îndeplinește același rol de paznic al Vienei.

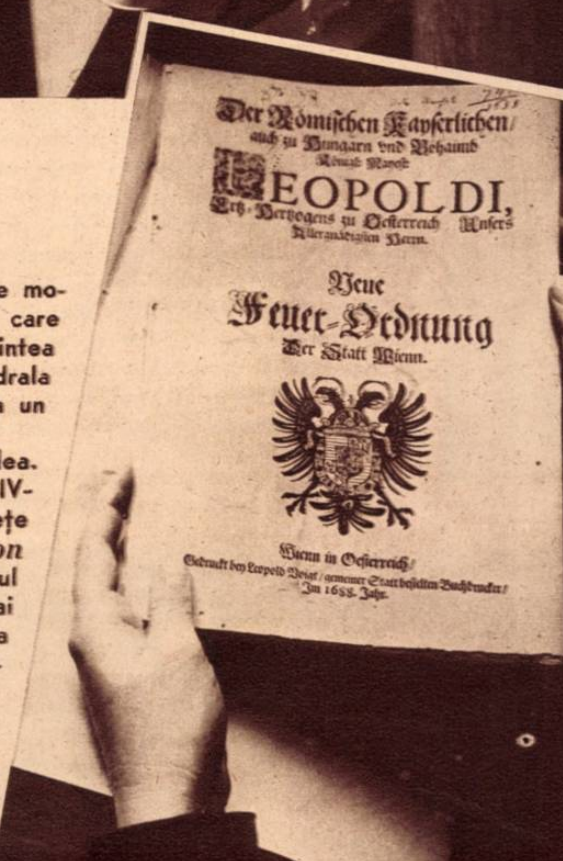
Un strămoș al telefonului este megafonul de fer din turnul Domului Sfântului Ștefan. Pompierul de acum 255 de ani se folosea de acest megafon.

Observatorul DIN TURNUL DOMULUI Sf. Ștefan

FIECARE oraș are monumentele lui caracteristice. Aceste monumente dau imaginea reală a orașului, imagine cu care locuitorii se familiarizează și care se întipărește în mintea călătorilor. Nimeni nu poate concepe Viena fără Catedrala Sfântului Ștefan, după cum nimeni nu se poate gândi la un Paris, lipsit de Turnul Eiffel.

Catedrala Sfântului Ștefan a fost construită în secolul XIII-lea. Construcția ei a fost desăvârșită în tot cursul Secolului XIV-lea. Acoperișul, din țiglă colorată, este de o mare frumusețe și datează dela 1490. Amvonul și orga sunt opera lui Anton Pilgram, care le-a făcut în anii 1510 și 1512. Monumentul este complectat cu diferite alte lucrări de dată relativ mai recentă, toate în stil baroc. Remarcabile sunt deasemenea picturile și numeroasele sculpturi cari împodobesc acest măreț edificiu.

Toată lumea cunoaște acest faimos Dom al Sfântului Ștefan, cel puțin din fotografii. Ceea ce însă puțini știu este faptul că din vârful turnului acestui Dom, care se înalță majestuos deasupra bătrânului oraș, străjuiește observatorul cel mai vechiu din câte observatoare de pompieri există în Europa. Intr'adevăr turnul acesta, pe care vienezii l'au botezat „Steffel”, adăpostește, începând dela 1685, un observator al pompierilor de carieră, deci cel mai vechiu observator de pompieri din Europa. Povestea acestui observator este legată de decretul imperial din 1685 prin care s'a instituit la Viena primul corp de pompieri.

Împăratul Leopold a dat o ordonanță, în 1688, care reglementează atribuțiile pompierilor, înființați la 1685.

BĂTĂLIA MATERIILOR PRIME IN CURSUL VEACURILOR

NICIO materie primă n'a cucerit lumea atât de repede ca petrolul și niciuna dintre ele n'a ajuns a face obiectul unor lupte mai înverșunate. Dela apariția motorului cu explozie încoace, istoria sa este o dâră de sânge pentru simplul motiv că el constituie, nu propriu zis o sursă de bogății economice, ci un factor de prim ordin al puterii militare. Arma cerului cere benzină; arma de uscat cere benzină; arma mării cere petrol. Războiul motorizat a dat petrolului o valoare esențială. Se poate face război fără carbune, fără bumbac, etc., dar nu fără petrol! Cu motoarele „Diesel” se înlocuiește din ce în ce mai mult carbunele. Iar cu răspândirea automobilului intră în rândul materiilor indispensabile vieții civile. Omenirea consumă acum

Siluețele majestuoase ale sondelor se profilează din depărtare asemenea unor sentinele neclintite ale mult învidiatului aur negru

MOTIVE SENTIMENTALE

Dar „Intelligence-Service-ul” nu întârzie a afla de existența documentului care cu descoperirea zăcămintelor de petrol, dobândise o valoare uriașă. Se trimise deci un agent la D'Arcy, pentru tratative, însă acesta refuză orice ofertă.

— *Eu iubesc Persia, răspunse el și mă înfior la gândul de-a o ști în mâini străine.*

Imi pare că o și văd transformată într-o pădure de pușuri, sclavă a lăcomiei și speculațiilor voastre... Frumosul ei cer de azur și atmosfera-i cristalină îmbăcșită de vapori pestilențiali... Nu! Nu! Poporul ei și Dumnezeu însuși, nu mi-ar ierta o asemenea nelegiuire!

Agentul cască ochii mari... E pentru prima dată că aude un asemenea limbaj! Omul acesta e nebun, gândește el, și chiar în ziua aceea telegrafiază Intelligence-Service-ului: „*Tratatule eșuate. Motive sentimentale. D'Arcy e un om imposibil.*”

SUPREMA PERFIDIE

Oferte care de care mai bogate n'au reușit să-l înduplece pe bătrânul inginer. La șase luni mai târziu el ia drumul Americii. Ofertele și presiunile englezilor sfârșiseră prin a-i face viața imposibilă la Londra. El plecă spre Statele-Unite cu regretul că sănătatea sa subredă nu-i permite să se întoarcă și să-și continue viața în draga lui Persie aurită de soarel Face călătoria singuratec, nelegând vorbă cu nimeni pe bord: își petrece zilele contemplând oceanul și citind Biblia. Un singur preot misionar care se întorcea din Africa, reușește a-i câștiga simpatia. Cu el D'Arcy vorbește despre lume, despre deșertăciunea omenească, despre banul care corupe orice virtute... și preotul îl aprobă în totul improvizând predici care-l entuziasmează pe bătrânul inginer. Sunt două zile de când s'au împrietenit și iată că D'Arcy e lovit de o boală ciudată. Nu are febră, nici dureri, dar se simte slab. Zace în pătucul cabinei sale. Medicul vasului nu se poate pronunța.

— Am înțeles — spune bătrânul oftând — mi-a sunat ceasul. Dar e trist să mori astfel, pe un vapor, în plin ocean...

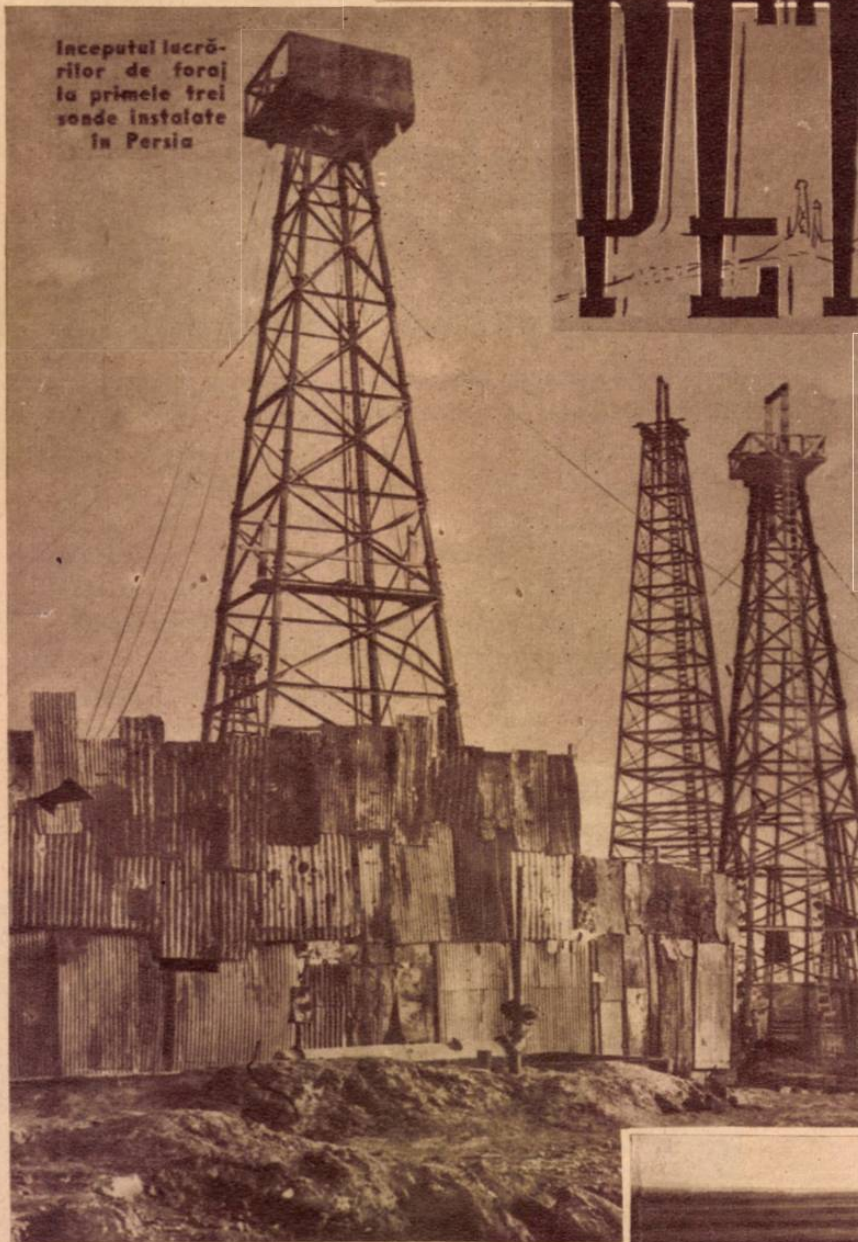
— Mai rău ar fi dacă nu m'ei avea pe mine la capăt — observă preotul. D'Arcy îl privește pierdut.

— Într-adevăr părinte, grație d-tale nu voi muri fără sfânta cuminecătură. Poate că Dumnezeu te-a trimis pe vaporul acesta — și ochii săi se umplu de lacrimi. Bătrânul și preotul recită câteva rugăciuni. Se luminează de ziua și în curând pe fereastră pătrunde lama aurie a unei raze de soare. Muribundul o contemplă cu nespusă tristețe.

(Continuare în pag. 15-a)

PETROLUL

Începutul lucrărilor de foraj la primele trei sonde instalate în Persia

peste două sute milioane de tone anual, iar în jurul sondelor petrolifere gravitează capitaluri uriașe. Cu toate acestea, în tocmai ca și în cazul bumbacului, al cositorului, etc., petrolul mondial se află în mâinile a două grupuri financiare: unul american și altul englez. Statele Unite și Anglia își dispută de ani de zile monopolul petrolului și de ani de zile emisarii lor cutreeră continentele în căutarea altor noi zăcămintă. La începutul secolului nostru, Anglia a reușit să pună mâna pe petrolul persan și iată cum:

O FIGURĂ CIUDATĂ

Intr-o vreme, când nimeni nu bănuia existența unor zăcămintă petrolifere în Persia, un inginer

englez, William Knot D'Arcy, originar din Australia, întreprinsese acolo, pe compt propriu, o serie de sondagii, fără să ajungă însă la vreun rezultat pozitiv. Era un individ singuratec, religios, contemplativ, prea puțin dornic de câștiguri, astfel că aceste cercetări ale sale apar mai mult ca un pretext de hoinăreală dealungul și dealatul deșerturilor arzătoare și că, adevărata sa pasiune era viața nomadă pe care o ducea. Omul acesta avea un suflet de poet și așa cum faimosul colonel Lawrence se îndrăgosti mai târziu de Arabia, el se îndrăgosti de Persia, stabilindu-se la Teheran. În scurt timp devine prieten al suveranului și-i câștigă simpatia într-o asemenea măsură, încât acesta-i dăruiește un act prin care se concesionează inginerului și urmașilor săi, pe 66 de ani, dreptul de a explora subsolul persan și de a beneficia de toate produsele ce eventual s'ar extrage. Documentul acesta poartă data anului 1901. În anul următor, D'Arcy este informat că într-o regiune din Sud petrolul țâșnea dela sine din pământ fără să mai fie nevoie de pompe... Asta înseamnă bogăția. Dar pentru D'Arcy ea vine prea târziu căci omul nostru se simte bătrân, obosit, sătul de toate. Și, mai mult decât atât, e singur pe lume. La ce să se mai angajeze deci într-o întreprindere care cere mare cheltuială de energie? Renunță la petrol și pentrucă-l cuprinde deodată dorul de țară, se imbarcă pentru Londra.

Rezervoare de petrol, moderne, în apropierea orașului Teheran

PETROLUL

(Urmare din pag. 11-a)

— Asta-ți amintește poate de soarele puternic al Persiei? — întreabă blând preotul anglican. D'Arcy nu răspunde.

— Sărmana Persie! continuă reverendul cu însuflețire. Țara aceasta e foarte nefericită. Poporul ei nu cunoaște cuvântul Domnului pentru că regele se încăpățânează a ne închide porțile, nouă, misionarilor...

Bătrânul ascultă cu aviditate. Ceia ce spune preotul e adevărat: Regele, musulman fanatic, nu permitea pătrunderea misionarilor creștini în țara sa.

— „Visul meu de totdeauna” reia părintele, — „a fost să strâng o mică armată de misionari și să-i introduc în această țară, camuflați în negustori sau colonizatori. Iar odată ce se vor fi văzut în interior, vor ști ei să răspândească în secret cuvântul evangheliei. Dar vezi că pentru aceasta ar trebui să avem un motiv plauzibil, un pretext aparent spre a nu deștepta bănuielile regelui”.

D'Arcy tresare. El își aduce aminte de document.

— Numai în felul acesta Persia ar fi salvată, — adaugă preotul. Și iată că bătrânul se agită, surâde, îi ia mâna și i-o strânge. Fața sa e transfigurată de o mare emoție.

— Eu... eu... — bâlbaie el — eu am mijlocul de a-i introduce pe misionari în Persia! Zău, părinte... Am o hârtie, un document, pe care n'am vrut să-l cedez nimănui, dar acum când trebuie să mor nu am altceva mai bun de făcut decât să ți-l încredințez d-tale. Cu el vei putea dăruia Persia Dumnezeului

nostru... Sub pretextul de a exploata puțurile petrolifere, d-ta vei putea introduce acolo sute de misionari... Da, părinte chiar așa! Caută în fundul acestei valize, te rog. Vei găsi o hârtie scrisă chiar de mâna regelui Persiei. Ah! ce minune! Exploatarea subsolului persan se va face nu în folosul oamenilor ci în acela al religiei, al Dumnezeului nostru!

EPILOGUL

Muribundul plânge de bucurie... fără a bănuia că preotul nu este preot ci un agent al „Intelligence Service-ului”, faimosul spion *Sidney Reilly*! Acesta ia documentul și, din clipa în care hârtia trece în mâinile sale, starea lui D'Arcy începe de a se îmbunătăți. În scurt timp se ridică din pat, iar când debarcă la New-York și se desparte de preot, el e complet refăcut. Cineva a spus mai târziu că boala aceia fusese provocată de către Reilly prin administrarea unui drog javeze. Dela un om care se crede pe moarte obții mai ușor concesii... Reilly a respins cu indignare această învinuire dar adevărul nu-l știe nimeni. În războiul economic, ceea ce contează este prada care de data aceasta s'a dovedit fabuloasă: imensele zăcămintele de petrol persan ce valorează astăzi miliarde, sunt ale Angliei...

DAKAR

(Urmare din pag. 12-a)

care dispune. Cu toate acestea tunurile sale de 385 mm., au cauzat serioase avarii inamicului. Crucişătoarele „Georges Leygues” și „Montcalm”, vase de

câte 7600 tone au dus tot greul luptei, fiind secundate numai de câteva vedete rapide și de trei submarine, care au participat activ la luptă. În cele din urmă adversarul, deși se afla într-o situație mai bună prin superioritatea gurilor sale de foc și mobilitatea sa, a fost silit să se retragă cu grele avarii.

Nu încapă discuție că și ghiulele tunurilor britanice au cauzat pagube serioase mai ales în oraș. Numeroase clădiri sunt astăzi încă în ruine. Palatul guvernatorului Boisson, care a refuzat să treacă de partea disidenților, a fost ținta repetată a lovirilor de tun, fiind redus la o grămadă de cărămizi fumegânde.

În oraș ruinele sunt numeroase. Locuitorii în panică nu mai știu unde să se ascundă. Duelul de artilerie care a fost de o violență nemaipomenită și căruia i-au căzut multe victime, a uluit o populație pașnică ce nu se aștepta la o asemenea zi. Ceea ce interesează însă este finalul luptei. Dakarul a rămas în mâini franceze credincioase guvernului din Vichy. În dramatica istorie a războiului s'a mai înscris o pagină sângeroasă, dar și de glorie pentru cei a căror deviză este fidelitatea. Imaginile din cuprinsul articolului rămân documente neperitoare ale tragicului episod.

PE BORDUL UNUI CRUCIȘĂTOR

generalul Weygand întreținându-se cu amiralul Landrian, la Dakar.

Of, iar începe...

Dis de dimineață dureri de cap și indispoziției! Omul modern cu obligațiile sale profesionale n'are timp să aștepte până ce durerea trece dela sine. Dar repede și radical ajută renumitele tablete GARDAN.

GARDAN

suprimă durerile

Este un produs Bayer

239

Imi dați voie să vă însoțesc?

Pe o vreme atât de umedă și rece aveți nevoie de CREMA NIVEA, ca să vă apărați pielea. Deacea nu uitați, înainte de a eși, să vă ungeți fața și mâinile cu NIVEA. CREMA NIVEA pătrunde în piele, fără să lase nici o urmă de luciu sau grăsime. Datorită faptului că conține „EUCERITĂ” CREMA NIVEA întărește țesuturile pielii și menține pielea dv. sănătoasă, catifelată și albă.

IN RATE

obțin persoanele solvabile din Capitală aparatul de tricotat cu mâna **TRICO RECORD**

Instruire gratuită, demonstrațiuni la firma:

ST. STRATILESCU
Str. General Florescu, 21, București

Fără obișnuință!
Absolut nevătămător!

PILULELE PURGATIVE KISSINGEN

cu efect laxant ușor și nedureros.

A se lua seara 1-2 pilule.
În ambalaj albastru-alb.

IMPORTANT: A nu se confunda cu TABLETELE de SLĂBIRE KISSINGEN în ambalaj verde-alb, cari servesc exclusiv SLĂBIRII

„REALITATEA FEMEII”

1.

2.

3.

*ROCHII
de dimineață
ROCHII
de după amiază*

1. Rochie de după amiază din crepe de lână neagră, împodobită la gât cu o coleretă de olandă subțire, lucrată în broderie anglaise. Tocă albă de catifea cu voaleță. (Ann Sheridan dela Warner Bros).

2. Costum sport, de dimineață, format dintr-o fustă și o vestă de dinstin castanie; pulloverul, împletit de mână din lână moale, galbenă. Cordonul lat este din piele de vițel. (Jane Wyman dela Warner Bros).

3. Tot Ann Sheridan poartă o rochie neagră de după amiază, împodobită la decolteu și buzunarele imitate, cu broderie albă de mătase, înfățișând ciorchini de struguri. Pălăria originală e din aceeași mătase ca rochia.

4. Ida Lupino, noua descoperire a studiourilor hollywoodiene, e renumită pentru trupul ei perfect și eleganța cu care știe să se îmbrace. Iată-o în fotografia noastră purtând o rochie beige de stofă, o tocă din același material, împodobită cu o voaleță bogată. Sandalele fără călcăe și vârfuri sunt de antilopă în nuanța rochiei.

4.

5. Bette Davis poartă o jachetică bleu, de lână subțire, care ține însă mai cald decât un pullover gros. E recomandabil s'o confecționați într-o culoare pastel, căci aceste nuanțe pot fi purtate la orice fel de fustă.